

ශ්‍රී ලංකාවේ අංක එකේ කාන්තා ප්‍රවර්ධන

ධරණී

සතුවින් ජීවිතය දරන්නී

2023 ජෛෂ්ඨ 15 වන බදාදා
3 කාණ්ඩය 11 කලාපය
මිල රු. 80 ටි

SWADESHI
Khomba
b.a.b.y

සෞභාග්‍යයේ
විශ්වාසය

SWADESHI
ESTD: 1941

මිල රු. 140/- ටි.

සුමුදු බිලිඳු සම සුරකින සහතිකය

බළල ශාපයෙන් මිදෙන්න අපිත් ඇතිබැම කපන්න ඕනෑද?

“ ඇතිබැම හැද වරදට ශිෂ්‍යාව විශ්වවිද්‍යාලයෙන් දෙවිට ”

ආගමේ නීතිවලට එපිටින් ඇතිබැම හැඩකරලා කැමිපස් එකෙන් අයිත් කරාපු ‘පස්බිත් කවුරු’ කියන සික් ජාතික තරුණිය ගැන ඉන්දියාවේ පත්තරවල පළවුණේ ඔහොමයි. ඔයින් පස්සේ පස්බිත් තමන්ට වෙච්චි අසාධාරණයට අධිකරණයෙන් පිහිටක් පැතුවා. ගින්නට පිදුරු වැටෙන්නා වගේ හරියානා අධිකරණයෙන් කිව්වේ ආගමික නීති කඩකරන ළමයින්ව වළයට දන්න අධිකරණ ආයතනවලට අයිතියක් තියෙනවා කියලයි.

පවුලේ වෙඩිමකට ඇතිබැම හැදවයි කියලා උරණ වෙච්චි ගුරුවරයක් උසස් පෙළ ගැනු දරුවෙක්ව පැය තුනක් දණගස්සවලා තිබ්බය කියලා නිවුස් එකක් නාවලපිටිය පැත්තෙන් ඇහුණා. පාසල් ළමයින්ගේ ඇතිබැම හදපුවයි, රැවුලේ නිටි එකයි, සපත්තුවේ පොලිස් එකයි හොයලා හදපු රට මේකද කියලයි ඔහුගේ ඇතැම්මු ප්‍රශ්න කරලා තිබ්බේ.

එව්වා මෙව්වා මොනවා වුණත් ගැනුන්ගේ මුණු කළවළු කරන්න ඇතිබැම දෙපෝඩුවට පුළුවන් කියන කතාව නම් ඇත්ත. ‘Eyebrow can make or break your look’ කියලා ඉංග්‍රීසි කියමනකුත් තියෙනවා. පෙනුම ලස්සන කරන්නත් කැන කරන්නත් ඇතිබැමවලට පුළුවන් කියන එකයි ඒකේ තේරුම. ඇතිබැම හරියට හැඩකරන හැටියි එව්වා ලස්සනට වඩාගන්න හැටියි තමයි අද කියන්නේ.

ඇතිබැම කිව්වහම රංගවේදී ටෝනි රණසිංහ මහත්තයා මාධ්‍ය සාකච්ඡාවකදී හිනාවෙච්චි කියාපු කතාවක් මතක් වුණා. රඟපාන්න ආපු මුල් කාලේ ඔහු නිතරෝම ඇතිබැම උඩට යවනවලු. ‘දෙලොවක් අතර’ චිත්‍රපටය රූගත කරන්න ගියපු වෙලෙන් ඇතිබැම උස්සන වැඩේ පුරුද්දට වගේ සිද්ධි වුණාලු.

“ටෝනි... කතා කරනකොට ඇතිබැම නටවන්න එපා.”

චිත්‍රපටයේ අධ්‍යක්ෂ ලෙස්ටර් ජේම්ස් පීරිස් මහත්තයා කීපසරයක්ම කිව්වත් ටෝනිට ඒ වැරද්ද හදගන්න බැරවෙලා.

“දැන් ඉතින් ඇතිබැම කපලා දන්න තමයි වෙන්නේ.”

ලෙස්ටර් ජේම්ස් පීරිස් මහත්තයා ඒ පාර කියලා තියෙන්නේ සැරෙන්. ටෝනි රණසිංහ රංගනවේදියා වද ඉඳලා කිසිම දවසක රඟපාද්දී ඇතිබැම නටවන්න ගියේ හැකිලු.

ඔය ඇතිබැම කපන වැඩේත් මුලින්ම පටන් අරන් තියෙන්නේ ඊප්පිතුවේ අය. ක්ලිගේපැටා රැජිණ වගේම නෙලට්ටි රැජිණත් ඇතිබැම ගැන හරියට හිතුවලු. ඒ කාලේ ලලනාවන් වගේම පිරිමි පාර්ශවයත් ඇතිබැම කපලා පාට ගාලා හැඩ කළාලු. ගෙදරක බළලෙක් ආන්තරා වුණොත් ඒ බළලගේ ශාපෙන් මිදෙන්න පවුලේ හැමෝම සම්පූර්ණයෙන්ම ඇතිබැම කපලා දැමීමලු.

පෙනුම වැඩි කරගන්න ගැනු ඇතිබැමේ දුම්මලයි අඟුරුයි ගානවා කියලා ප්‍රසිද්ධ රෝම කවියෙක් වුණු ඔව්ව් කියලා තියෙනවා. ස්ත්‍රී ඇතිබැම දේදුන්නට සමාන කරලා ලියාපු කාව්‍ය වර්ණනා අපේ සාහිත්‍යයෙන් හැකිව නෙමේ.

මධ්‍යතන කාලේ ජපන් ගැනු දේදුනු තාලට ඇතිබැම හදද්දී ඒ කාලේම එංගලන්ත ගැනු ඇතිබැම බු ගාලා. ඒක ඒ කාලේ හිටපු පළමු එළිසබෙත් රැජිනගේ හිතියක්.

හැට හැත්තෑව දශකවල ඉඳලම අපේ රටේ අයත් ඇතිබැම හදන්න අරන්. හින් නුල් ගාණට ඇතිබැම හිනි කරන එකලු ඒ

ඇතිබැම එකට නාවුණු ගැනු දඩබ්බරයිල

කාලේ විලාසිතාව. ඉතින් ඒ කාලේ සමහරු සම්පූර්ණයෙන්ම වගේ ඇතිබැම කපලා සිහින්වට පැන්සලකින් පාට කරනවලු. වතුර, දහදිය වගේ දේවල් අපේ ඇතැරට යන එක වළක්වන්න තමයි ස්වභාවික ඇතිබැම හැදිලා තියෙන්නේ. ඒ නිසා ඇතිබැම සම්පූර්ණයෙන්ම ඉවත් කරන එක ඇතැරට හොඳ නැහැ.

දැන් ට්‍රෙන්ඩ් එක ඇතිබැම මහතට හදන එක. ඒ නිසා දැන් ඇතිබැම කපන එක කෙසේ වෙතත් වඩාගන්න තමයි ගොඩක් අය දන කන්නේ. ඇතිබැම මහතට දිගට පෙන්නන්න දැන් මයික්‍රොබ්ලේඩින්, අයිබ්‍රෝව් ටැට් වගේ දේවලුත් කරනවා.

ඇතිබැම සම්පූර්ණයෙන්ම අයිත් කරලා අයිබ්‍රෝව් වගේ ජේන්න ටැට් එකක් ගහන එකටයි අයිබ්‍රෝව් ටැට් කියන්නේ. මේ විදියට ටැට් එකක් ගැනුවහම ගලේ කෙටු අකුරු වගේ ඒ පව්වේ පිටිතේට යන්නේ හැකි නිසා මුණේ ටැට් කොටන්න කලින් දෙපාරක් හිතන එක හොඳයි.

මයික්‍රොබ්ලේඩින් කියන්නේ කැමති

විදියට ඇතිබැම අදින්න පුළුවන් තාක්ෂණයක්. වසර කිහිපයකින් ඉවත් වෙලා යන නිසා අයිබ්‍රෝව් ටැට් වෙනුවට ගොඩදෙනා කරන්නේ මේක. අයිබ්‍රෝව් ටැට් එකක් කළත් මයික්‍රොබ්ලේඩින් එකක් කළත් පළපුරුදු රූපලාවණ්‍ය ශිල්පියෙක් තෝරගන්න එකයි අංක එක. හැත්තම් සම ආශ්‍රිත ආසාදන ඇතිවෙලා මුණේ නොමැකෙන කැළැල් ඇතිවෙන්නත් පුළුවන්.

මයික්‍රොබ්ලේඩින් එකක් කළාට පස්සේ දවස් හතක් සැර සබන් ගන්න එපා, මේකප් කරන්න එපා, අව්වේ මුහුදේ ඇළදෙලවල යන්න එපා, එතකොට අත්වලින් අල්ලන්න, කසන්න යන්න එපා කියලා රූපලාවණ්‍ය ශිල්පියා උපදෙස් දෙනවා. ඒ උපදෙස් අනිවාර්යයෙන්ම පිළිපදින එකත් හරි වැදගත්.

මේ වගේ ක්‍රමවලට හැමකෙනාම යොමුවෙන්නේ නැහැනේ. ගමනක් බිමනක් යනකොට ඇතිබැම අදින එකයි ගොඩක් අය කරන්නේ. ලස්සන වැඩි කරගන්න ඕනේ නම් බිලි කුරුදු ගාන තාලෙන් ඇතිබැම ඇඳලා වැඩක් නෑ.

මුලින්ම මුණේ හැඩේට ගැළපෙන ඇතිබැම හැඩේ හොයාගන්න. හදවත් හැඩේ මුණකට ගැළපෙන්නේ රවුම් දෙබැමක්. මුණ හතරැස් නම් කෝණ හැඩය හැත්තම් වක්‍රාකාර බැම වැඩිය හොඳයි. රවුම් මුණට හොඳ පිරුණු කෙටි ආරක්කු හැඩය. ඕවල් මුණක් තියෙනවා නම් ඕනම හැඩයක් ගැලපෙනවා. හැඩය මෘදු ආරක්කු හැඩේ වැඩිය ලස්සනයි. දියමන්ති හැඩේ මුණට රවුම්, වක්‍රාකාර, කෝණ ඔය ඕන හැඩයක්

කැපෙනවා. පැතලි බැම තමයි දිගට මුණට හොඳ.

හැඩේ තෝරගන්නයින් පස්සේ ඇතිබැම පාට කරන්න අයිබ්‍රෝව් ආලේපන තෝරගන්න. පැන්සල්, දියර, පේල් විදියට මේ ආලේපන තෝරගන්න පුළුවන්. අයිබ්‍රෝව් ආලේපන ගන්නකොට කළු පාට ගන්න එපා. කළු පාටින් පාට කළාම ඇතිබැමට එන්නේ නිකන් විකාර පෙනුමක්. අලු හැත්තම් දුඹුරු පාටින් පාට කළොත් ස්වභාවික පෙනුමක් මතු කරගන්න පුළුවන්.

මුලින්ම ඇතිබැම දෙක එක පැත්තකට පිරිගන්න. ඊටපස්සේ මුලින්ම යට අවුට් ලයින් එක අදින්න. දෙවනුව උඩ ලයින් එක. මුල තියෙන ඇතිබැම කෙස් ටික පාට කරන්නේ හැකිව ඊටපස්සේ තියෙන බැම පාට කරන්න. ගොඩක් හදට පාට කරන්නත් එපා. සියුම්වට ස්වභාවික විදියට පාට කරන්න. ඇතිබැම අදිනකොට ඇඳ වුණොත් කන්සිලර් එකකින් මකාගන්න පුළුවන්.

ඇතිබැම අදිනකොට උඩින් හැවෙන හැනක් එනවගේ. අපේ නහයේ කොණයි කෙළින් බැලුවහම ඇතේ අක්ෂි කාචයයි හරහා සරල රේඛාවක් ඇන්දුනම එන හැනට තමයි ඒ හැමිම එන්න ඕනේ. ඇතිබැම අදිනකොට ඒ හැමිම ගොඩක් වක්‍ර කරන්න එපා. ඒකෙන් හපුරු පාටක් එනවා. අර සමහර ෆිල්ම්වල හපුරු මායාකාරයන්ගේ ඇතිබැම ඇඳලා තියෙන්නේ එහෙමයි. නහයේ කොණයි ඇතේ අගයි හරහා සරල රේඛාවක් ගැහැව්වම එන තැන තමයි ඇතිබැම අවසාන කරන්න ඕනේ.

දැන් බහුතරයක් දෙනා මාස කීපයකට සැරයක් හරි සැලෙන්න එකකට ගිහිල්ලා ඇතිබැම ලස්සනට හදනවගේ. ලස්සන කරගන්න ගිහිල්ලා සැලෙන්න එකෙන් තියෙන ඇතිබැම ටිකක් කැපුවයි කියලත් සමහරු කනුකුණු ගානවා. ඇතිබැම ඉක්මනින්ම වඩාගන්න පුළුවන් සත්කාර ටිකක් කියන්නේ අන්න එහෙම අයට. ඇතිබැම ඝන කරගන්නත් මේ සත්කාරවලට පුළුවන්.

ඒදුරු බෝතලේකට විචරු තෙල් ටිකක් දන්න. ඒකට විටමින් B කරල් පහක්, ඔලීව් තෙල් ටිකක් එහෙමත් එකතු කරලා හොඳට මිශ්‍ර කරන්න. මේ මිශ්‍රණය දිනපතාම ගාලා ඇතිබැම හොඳට සම්බාහනය කරන්න.

ඔලීව් තෙල්, විචරු තෙල් එක්ක කෝමාර්කා මිශ්‍ර කරලා ගන්න. සුදු පොල්තෙල්වලට ආමන්ඩ් තෙල් එක්ක විටමින් E කරලක් එක්කාපු කරලා ඇතිබැමේ ගාන්න. හැමදම සුදු පොල්තෙල් ගාලා සම්බාහනය කරන්න පුළුවන් නම් ඒත් හොඳයි.

කිරි, වෝල්නට්, නිවිති, කෙසෙල්, අලිගැටපේර, කැරට්, ඇට වර්ග වගේ බයෝටික් බහුල කෑම කන්න. ඇතිබැම වැවීම වැඩි කරන්න එව්වට පුළුවන්.

ඇතිබැම එකට හාවෙලා තියෙන ගැනු දඩබ්බරයි නානෙට අහන්නේ හැතැරයි කියලා සමහරු කියනවගේ. ඔය කතා හින්දම අකමැත්තෙන් සමහරු ඇතිබැම හදනවා. එක එක්කෙනාගේ බැම ගණන් ගන්නේ හැකිව උපතින් ලැබුණු යාවෙච්චි දෙබැමි එහෙමම තියාගෙන අනන්‍යතාවක් හදගත්තු ගැනුත් ඉන්නවා. මෙක්සිකානු අධිරාජ්‍යය තියදෝරා කොල්-රිම, මෙක්සිකානු චිත්‍ර ශිල්පියා ෆීඩා කාලෝ, ඉන්දියාවේ නිලියා කාපල් ඒවට උදහරණ කියන එක අවසානදී කියන්න කැමතියි.

ධරණී

සතුවර්ෂී ජීවිතය දරන්නී

2023 පෙබරවාරි 15 වන බදාදා
3 කාණ්ඩය 11 කලාපය
මිල රු. 80 ශී

විශේෂ අතිරේකයක් නොමිලේ

ක්‍රිකට් ගහන අයත් උවන නිසා උවන්න දන්න මම ක්‍රිකට්වලට ආවම මොකද? **සුසන්තිකා ජයසිංහ**

වමනය සාම්පලයකින් මනාධිකරණ විනිසුරු සරත් අඹේපිටියගේ සාතකයින් සොයාගත් හැටි

සයිමන් සීයා නැතුව ඉස්කෝලේ නොගිය විජය කුමාරතුංග ගැන අක්කා, රූපා කුමාරතුංග කියන කතාව

බලල ශාපයෙන් මිදෙන්න අපිත් ඇතිබැම කපමුද?

අත්නායක එම්. හේරත්

රත්නරත්න දුවේ

අද මගේ දුලාට මං ඉදිරිපත් කරන කතාව දුවේ, මාව ඉතාම සංවේගයට පත්කරපු වගේම අවසානයේ ඉතාම ප්‍රීතියට පත්කළ කතා පුවතක්. මේ සිද්ධිය වුණේ පේරාදෙණිය පොල්ගහමුල අධ්‍යාපන ආයතනයේ ධාතීන් උපාධි පත්තිවලට උගන්වමින් ඉන්න කාලයේදීයි. උපාධි පංතියට නිර්දේශිත පොත් අතර තිබුණා 'ගුස්ටාවෝ ප්ලේටෝ' ලියූ 'වමා ඩෝවාරි' නවකතාව. ඒකේ හිටියා 'වමා' කියලා දුවෙක්. අම්මා හදිසියේ මියගියාම තාත්තා ඇයව පල්ලියේ කන්‍යාරාමයකට ඇතුළු කරා. ඇගේ ළමා කාලය පල්ලියේ කන්‍යාවන්ගේ සුදු රෙදිකඩින් වැහිලා ගියා. ඇයට සැබෑ ලෝකය නැතිවුණා. පල්ලියේ දැඩි හිතීර්ති මැද ඇගේ නවයොවුන් ජීවිතය ගෙවුණා. ඇය විනෝදෙට කළේ බයිබලයේ කවරය තුළම තුට්ටු දෙකේ සුරංගනා ප්‍රේම කතා හංගාගෙන කියවීමයි. ඇගේ මනසේ ඒවායේ දර්ශන ස්ථිර වුණා මට එහෙම ජීවිතයක් ඇත්නම් කියලා. ඉතින් මේ පුංචි දුවගේ නවකතා කියවීම පුප්කවරියන්ට අනුවෙලා ඇයව යළිත් ඩෝවාරි මහතාට භාරදුන්නා. එතැන් පටන් ඇගේ ජීවිතය රුවල් නැති නෛකාවක් බවට පත්වෙලා ජීවිතය ඉඩාගානේ ගෙවලා දරුණු වේදනාත්මක සිදුවීම්වලින් හෙමිබන් වෙලා ජීවිතය නසාගත්තා. ඇය පිරිමින්ගේ අතින් අතට මාරුවුණා. හැමෝටම ඇය දහය නිවාගන්න ජල ධාරාවක් වුණා. ඉතින් දුවේ මං ඔය කතාව කියද්දී මුළු පංතියම නිහඬව අසාගෙන හිටියා. ටික දවසකට පස්සේ මගේ විශ්වවිද්‍යාලයේ ලිපිනයට එක්කරා දුවෙක් ලිපියක් එවලා තිබුණා.

"සර් ඒ වමා ඩෝවාරි තරම් දරුණු ඉරණමකට මං තාම මුහුණ දීලා නැහැ. ඒත් කතාව අහලා මට බය හිතුණා. කවදනර් දවසක මං සර්ව හම්බවෙලා මට දැනට වෙච්ච දේ කියන්නම්. අනේ සර් මට උදව් කරන්න." අද මෙන් ජංගම දුරකතන නොතිබූ සමයක් ඒක. ඇගෙන් මට යළිත් ලිපියක් ආවේත් නැහැ. කාලය ඔහොම ගෙව්වා යද්දී දවසක් අම්මෙකුයි තාත්තෙකුයි මාව හොයාගෙන පංතියට ආවා. "සර්, අපිට සර් එක්ක කතා කරන්න ඕන. අපිට ඉන්නෙ එකම දුවයි. පුත්තු දෙන්නයි. ඔය දුව සර්ගේ පංතියට එනවා උපාධි විභාගය ලියන්න. එයා හරිම මුරණ්ඩුයි. දඩබ්බරයි. අකිකරයි. අපිට ජේන විදියට සර් මෙයා කසාද බැන්ද මිනිහෙක්ව ආශ්‍රය කරනවා. මොකද සර් මේකට කරන්නේ?"

"අම්මේ, තාත්තේ ඔය දෙන්නට බැරිද දුවත් එක්ක මාව හම්බවෙන්න?" දෙන්නා එකඟ වෙලා ගියා.

එක දිනයක මේ තුන්දෙනා අපේ ගෙදර හොයාගෙන ආවා. එතකොට මම හිටියේ කුලී ගෙදරක. ඒ දුව මගේ පංතියේ හිටියට මං එයාව දැක්කේ එදා. ඒත් අර අම්මයි තාත්තයි කිව්ව අකිකරු පෙනුමක් මං ඇගෙන් දැක්කෙ නැහැ. ඇගේ අම්මයි තාත්තයි එක්ක මං කතා කරනකොට මේ ළමයා අපේ ගෙදර අයත් එක්ක ගේ ඇතුළු වෙලා කතා වෙනවා, මගේ දුවව එයා වඩාගෙන. පස්සේ ඒ ගොල්ලෝ ගියා. මගේ ගෙදර තිබුණේ පංතිය ළමයයි. එද ඉඳලා මේ දැරිය අපේ ගෙදරට යන දියණියක වුණා. පංතියේ අය නේ බොන වෙලාවට මේ දැරවා අපේ ගෙදරට ගිහින් ගෙදර අයගේ නෂයක් වෙලා. මං අම්මා තාත්තා කිව්ව කිසිදෙයක් ඒ දුවගෙන් ඇනුවෙ නැහැ. දුවගෙ අම්මයි තාත්තයි නිතර අප බලන්නට ආවා. ඒ අය ආයෙත් දුව ගැන පැමිණිල්ලක් කළෙත් නැහැ. කාලය මෙහෙම ගෙව්වා යන අතරේ එක දවසක් අපේ පංතිය ඉස්සරහ මැදිවියේ පිරිමි කෙනෙක් මං එනකල් බලන් හිටියා. එයා මට කතා කරා. "සර්, මං සර්ගේ පංතියේ කාන්තින් එක්ක යාළයි. අපි අද පැනලා යනවා. කියලා යන්න ආවේ." මං ඇහුවා "කියලා යන්න ඕන මේ දැරවගෙ අම්මලට හේද? මට කියලා වැඩක් නැහැ." එතකොටම කාන්ති පංතියේ ඉඳලා දුවගෙන ඇවිත් මෝටර් සයිකලයට නැගලා ගියා. ඊට පසුවෙහිද අර අම්මයි තාත්තයි අඬාගෙන ආවා. "අනේ සර් ඒකි පැනලා ගිහින්." මං කිව්වා "මට කියලා ගියේ. අම්මලා කැනල්ල පොලිසියේ පැමිණිල්ලක් දන්න. ඒ ආවේ අම්මලා කියපු මනුස්සයද?" "ඔව් සර්. ඒ මනුස්සයා තමයි."

දැන් කාන්ති පන්ති එන්නෙ නැහැ. අම්මලා තාත්තලගෙන් සද්දයකුත් නැහැ. අවුරුද්දක් විතර ගෙව්වා ගියා. අපි කාටත් කාන්ති අමතක වුණා. එක දවසක් රාත්‍රී 1.00ට පමණ අපේ දුරකතනය නාද වුණා. ගෘහස්ත දුරකතනයට මේ වෙලාවට කවුරුවත් කතා කරන්නෙ නැහැ. මං ගිහින් කතා කරනකොට

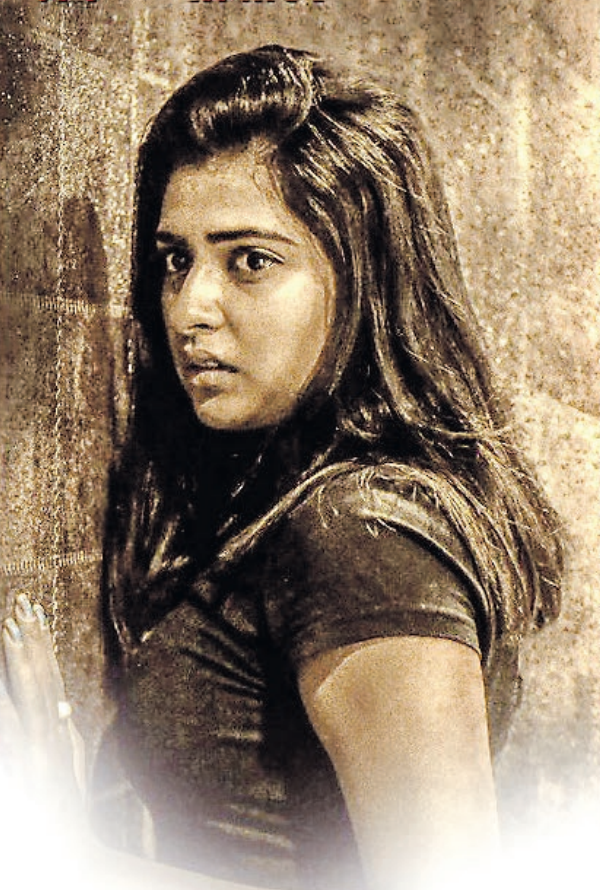
පැනලා යයි කියන බයට ඒ මනුස්සයා මේ කෙල්ලට ඇඳුමක්වත් ඇඳින්න දීමා තිබුණේ නෑ

ඇඳ රෙද්දකින් ඔහලා ඇයව පොලිසියට ගෙනවා. ඊටපස්සේ කැනල්ල රෝහලට ඇතුළත් කරා. කන්න විතරක් දීමා ඇයව සිරකරගෙන සිටියත් ඔහු ඇයට කිසිඳු ලිංගික හිරිහැරයක් කරලා තිබුණේ නැහැ

ඒ කතා කළේ කාන්ති. ඇගේ කටහඬ අඳුනාගත් මම දුරකතනය විසන්ධි කළා. හැබැයි කාන්ති ඉඬ ගහන අඬ අඬා කතා කළේ. ඊට පසුදත් දුරකතනය නාද වුණා. මම ගත්තෙ නැහැ. එකදිගට සතියක් ගනිද්දී එක දවසක් මං කතා කරා. "අනේ සර් මේ මිනිසා මාව හිර කරගෙන දැන් අවුරුද්දක්. අනේ සර් මේ දුරකතන අංකය කැනල්ල පොලිසියට දීමා මාව මෙතැනින් ගලවන්න." මම අංකය ලියාගත්තට මට මේ ළමයා විශ්වාස නැහැ. මොකද එයා අප ඉදිරියේ හිටියේත් සියල්ල වහගෙන. මං හිතුවේ මේකත් එයාගේ බොරුවක් කියලයි. ඒත් මං ඒ අංකය කාන්තියේ තාත්තා අතට පත්කරා. කැනල්ල පොලිසිය ඒ දුරකතන අංකය ඔස්සේ ගිහින් ඇයව සඟවාගෙන හිටිය තැනින් මුදාගත්තා. ඒ මොහොත

වනවිට ඇය ළම ඇඳුමක්වත් තිබුලා නැහැ. ඇය පැනලා යයි කියන බයට. ඇඳ රෙද්දකින් ඔහලා ඇයව පොලිසියට ගෙනැවිත් තිබුණා. ඊටපස්සේ කැනල්ල රෝහලට ඇතුළත් කරා. අර පුද්ගලයාව අල්ලගත්තා. කන්න විතරක් දීමා ඇයව සිරකරගෙන සිටියත් ඔහු ඇයට කිසිඳු ලිංගික හිරිහැරයක් කරලා තිබුණේ නැහැ. මේ සිද්ධිය සිදුවෙලා වසර පහළොවක් විතර ඇති. ඇයට වෙච්ච දේ අද වෙනතෙක් ඇය කාටවත් කියලා නැහැ. ඔහු ඇයව ගෙන ගියේ ඇයි? ඇය එය කිසිදක හෙළිකළේ නැහැ.

ඇයට උපාධිය අහිමි වුණා. ඇයව විවාහ කරදීමට අම්මා තාත්තා තැන් කළත් ඒ දෙදෙනා ගැන ඇයට විශ්වාසයක් තිබුණේ නැහැ. ඇයට මහමාලයෙක් සෙවීමට මමත් මගේ බිරිඳත් දරුවනුත් මහමාල ගමන් ගියා. එය අපේ දරුවන්ට විනෝදජනක ඇත්දැකීමක් වුණා. අවසානයේ අපි එකතු වී කොළඹ කෙනෙකුට ඇයව විවාහ කර දුන්නා. විවාහයටත් දෙමව්පියන්ගේ නිවසේ ගැනීමට කාන්ති අකමැති වුණා. එය සිදුකළේද අපේ නිවසේයි. අද එක දියණියකගේ මවක් වන කාන්ති ඉතාමත් ප්‍රීතිමත් ජීවිතයක් ගෙවනවා. ඇයට ලැබුණේ ලෝකයකින්වත් හොයාගත නොහැකි වාසනාවන්ත ස්වාමි පුරුෂයෙක්. වමා ඩෝවාරි ඉගැන්වූ පසු මට ලිපියක් ලියා තිබුණේ ඇය බව මා දැනගත්තේ ඊට බොහෝ කලකට පසුයි. සංවේගයටත් ප්‍රීතියටත් පත්වූ කතාවක් යැයි මා කී දේ මගේ දුලාට පැහැදිලි වෙනැයි හිතෙනවා. ඇයගේ

ජීවිතයට සිදුවූ වරද ලෙස මා දකින්නේ දෙමාපියන්ගේ දරදඬු ස්වභාවයයි. මම ඇගේ පියා නොවෙයි. ලේ ඥාතියෙකුත් නොවෙයි. මගේ පමණක් නොව මගේ බිරිඳගේ, දරුවන්ගේ රැකවරණය ඇයව ජීවත් කළා. දැන් ඇගේ දෙමාපියෝ මියගිහින. ගුරුවරයෙකුට සිය දියණියකට මේ සා විශාල යුතුකමක් ඉටු කිරීමට ලැබීම මට ජීවිතයේ සැඳෑ සමය තුළ ලද මිහිරි මතකාවලියක්. එක්කෝ ඇය මගේත් බිරිඳගේත් ගිය ආත්මයේ දියණියක්ද වුවා විය යුතුයි. ඇත්තටම එසේ විය හැකියි.

කෙනෙකුට හිතෙන්න පුළුවන් ඇයි මේ දුවට මෙහෙම වුණේ කියලා. එයාගෙ පවුලේ තවත් සහෝදරයින් දෙදෙනෙකු හිටියා. ඉතින් ඇගේ අම්මයි තාත්තයි කොල්ලො දෙන්නා රත්තරන් කියලා හිතාගෙන උන් දෙන්නට සැලකුවට මේ දුවව නොසලකා හැරලා තිබුණා. ඒ නොසලකාහැරීම තමයි ඇයව ඒ තැනට තල්ලු කරලා තිබුණේ. ඒ නිසා මේ ලිපිය බලන අම්මලාට මම මතක් කරන්න කැමතියි, මුලදී නොසලකා හැරලා පස්සේ දුවලා හිතුවක්කාර වුණා කියලා වෝදනා කරලා වැඩක් නෑ. එතකොට නොවිය යුතු ගොඩක් දේ සිද්ධ වෙලා තියෙන්න පුළුවන්.

අත්නායක එම්. හේරත්

ශ්‍රී ලංකාවට මුල්ම ඔලිම්පික් පදක්කම දිනාදුන්නේ ඩන්කන් වයිට් ය. ඒ 1948 වසරේ ලන්ඩන් ඔලිම්පික් උළෙලේදී මීටර 400 කඩුලු පැනීමේ ඉසව්ව නියෝජනය කරමිනි. එදා ඔහු දිනූ රිදී පදක්කමෙන් පසු වසර 52ක් ගියත් ශ්‍රී ලංකාවට යළිත් ඔලිම්පික් පදක්කමක් දිනාගැනීමට හැකියාවක් ලැබුණේ නැත. එතෙක් 2000 වසරේ පැවති සිඩ්නි ඔලිම්පික් උළෙලේදී ඒ හපන්කම කරන්නට තරුණියක් සමත්වුවාය. ඒ 'ආසියාවේ කළු වෙළඹ' ලෙසින් නම් දරා සිටි සුසන්තිකා ජයසිංහ ය. ක්‍රීඩාවට සමුදීමත් සමඟ ඇය ගැන කතා වරින්වර මතු වුණත් පසුගිය කාලයේ නිවුණේ දිගු නිහැඬියාවකි. නමුත් ඒ නිහඬ බව බිඳීමත් මේ දිනවල සුසන්තිකා යළිත් කරපියට පැමිණ ඇත. ඒ ශ්‍රී ලංකා කාන්තා ක්‍රිකට් කණ්ඩායමේ උපදේශක තනතුරකට ඇයව පත්කිරීමත් සමඟය. ධාවන ඉරියක්ව ක්‍රිකට් තනතුරකට පත්කිරීම ගැන සියල්ලෝ අදහස් දක්වමින් සිටිති. එවන් මොහොතක ඇගේ අදහස දැනගන්නට අපි සුසන්තිකා ජයසිංහට කතා කළෙමු.

දුවන්නේ නැතුව කාටවත් ක්‍රිකට් ගහන්න බැහේ ඒ නිසා මං මේ තනතුරට සුදුසුයි

සුසන්තිකා ජයසිංහ

සුසන්තිකා දැන් ගෙවන ජීවිතේ කොයි වගේද?

මං දැන් පදිංචි කොළඹ. මට දුරුවෝ දෙන්නෙක් ඉන්නවා. පුතාට වයස අවුරුදු 14යි. දුවට 10යි. අම්මා තාත්තන් දැන් ගොඩාක් වයසයි. ඒ වගේම එයාලා අසනිපයි. එයාලගේ හැමදේමත් කරන්නේ මගේ අතින්. එතැනින් ගියාම රාජකාරි ජීවිතය ගත්තොත් ආයෙත් මට ක්‍රීඩාවත් එක්ක කටයුතු කරන්න අවස්ථාව ලැබිලා තියෙනවා. ඉතින් ඒ හැමදේම එක්ක මං දැන් හරිම කාර්යබහුල අවිචේදි හැඟෙනවා වෙලා.

පසුගියදා ඔබට ක්‍රිකට් ක්‍රීඩාව තුළ ලොකු තනතුරක් ලැබුණා. ඒ ගැන කිව්වොත්?

ඔව් මට ශ්‍රී ලංකා ජාතික කාන්තා ක්‍රිකට් කණ්ඩායමේ සංවර්ධනය පිළිබඳ උපදේශක තනතුරක් ලැබුණා. ඒ ගැන ලොකු සතුටක් තියෙනවා. මොකද මලල ක්‍රීඩාව තුළින් සම්පූර්ණයෙන් එක්ක මට ලොකු ආසාවක් වගේම අවශ්‍යතාවයක් තිබුණා ක්‍රීඩාව වෙනුවෙන් යම්කිසි දෙයක් කරන්න. මං ඒ වෙනුවෙන් දීර්ඝ කාලයක් බලාගෙන හිටියා. ඒත් මට එහෙම අවස්ථාවක් ලැබුණේ නෑ. හැබැයි ඔහුන් දැන් මට ඒ අවස්ථාව ලැබිලා තියෙනවා.

ඔබ ඔලිම්පික් ධාවන ඉරියක්. ක්‍රිකට් කියන්නේ ඊට හාත්පසින්ම වෙනස් ක්‍රීඩාවක්. ඉතින් කොහොමද සුසන්තිකාව මේ තනතුරට ගැළපෙන්නේ?

ක්‍රිකට් ක්‍රීඩාවේ මලල ක්‍රීඩාව තියෙනවනේ. මොකද දුවන්නේ නැතුව ක්‍රිකට් ගහන්න බැහේ. ක්‍රිකට් ගහන ඕනෑම කෙනෙකට දුර දුවන්න පුළුවන් වෙන්නත් ඕන කෙටි දුර දුවන්න පුළුවන් වෙන්නත් ඕන. මොකද වේගය හරහා තරගයක් කණපිට පෙරළෙන්න පුළුවන්.

අපට කියන්නකෝ ලැබුණු තනතුරේ ස්වාභාවය කොයි වගේද?

මේ ලැබුණු තනතුර ගැන ගොඩාක් අය එක එක කතා කියලා තියෙනවා දැක්කා. ඒ ඉතින් අවබෝධයක් නැතිකමනේ. මෙහෙමයි, මට තියෙන්නේ ක්‍රිකට් ගහන්න නෙවෙයි. ඒ වගේම ක්‍රිකට් ගහන කෙල්ලෝ ටිකට ක්‍රිකට් ගහන හැටි උගන්වන්නත් නෙවෙයි. ප්‍රධාන වශයෙන් මට තියෙන්නේ තරගයට කලින් ක්‍රීඩකාවන් නිවැරදි ක්‍රීඩකාවක් විදියට සූදනම් කරන එක. ඒ කියන්නේ ඒ අයගේ ආර්ථික යෝග්‍යතාවය බලන එක. ඒක හරියට නැත්නම් ඒක හදන එක. එතැනින් ගියාම එයාලට ඉලක්කයකට යද්දී කොයි වගේ කැපකිරීමක්ද කරන්නේ කියලා පෙන්වලා දෙන එක. අභියෝග ජයගන්න හැටි කියලා දෙන එක. ඒ වගේ දේවල් තමයි මට කරන්න තියෙන්නේ.

අපි දැක්කා මේ තනතුර ලැබීම ගැන ඔබ ගොඩාක් සතුටු වෙනවා. ඒ සතුට අස්සෙන් අපි නොදන්න කතාවක් තියෙනවද?

ඔව් තියෙනවා. මුලදින් මං කියපු විදියට කාලයක් තිස්සේ මං බලාපොරොත්තුවෙන් හිටියා මං ලබපු ක්‍රීඩා ජයග්‍රහණ හා සමාන සේවයක් මේ රටේ ක්‍රීඩාව වෙනුවෙන් කරන්න. ඒත් කවුරුත් මට ඒකට ඉඩක් දුන්නේ නෑ. ඒත් මෙදා සැරේ වත්මන් ක්‍රීඩා අමාත්‍ය රොෂාන් රණසිංහ මහත්තයා ඒකට ඉඩක් හදලා දුන්නා. මං ගමේ අවුරුදු උත්සවේ ඉඳන් ඔලිම්පික් දක්වා ගිය කෙනෙක්. ඉතින් ඒ කාලසීමාව තුළ ලබපු අත්දැකීම් එක්ක දෙයක් කරන්න ලැබුණු මේ අලුත් තනතුර ගැන සතුටු නොවී කොහොමද?

හැබැයි සුසන්තිකා සහ ක්‍රිකට් කියන්නේ බෝල්ට් ආණ්ඩු කිරි හොදයි වගේ ගැළපීමක් නැති යුගයක් කියලා සමහරු ඔබට හාසයට අරන් තිබුණා?

මමත් දැක්කා. අතේ ස්මාර්ට් ෆෝන් එකක් තියෙනවා නම් ෆේස්බුක් ඉන්නවා නම් ඕන කෙනෙකට ඕන දෙයක් කියන්න පුළුවන්. මං ඉතින් ඒ වගේ දේවල්වලට උත්තර දෙන්න යන්නේ නෑ. අතික ඉතින් ක්‍රිකට් බෝඩ් එක තීරණය කරලා තියෙනවා නම් මං මේ ක්‍රිකට් උපදේශක තනතුරට සුදුසුයි කියලා එතැනින් එහා කතාවක් නෑනේ. **කවුරු හරි ඔබේ මුණටම කිව්වොත් ඔබ ක්‍රිකට් උපදේශක වගේ තනතුරකට ගැළපෙන්නේ නෑ කියලා?**

එහෙම කියන්න බැහේ. මොකද ඕනෑම ක්‍රීඩාවකට ආර්ථික යෝග්‍යතාව කියන එක හරියට තියෙන්න ඕනේ. යම්කිසි ක්‍රීඩකයෙකට ආර්ථික යෝග්‍යතාව නැත්නම් ඒක හදගන්නේ නැත්නම් ඔබ්බෙන් නැත්නම් ටේබ්ලට් ආන්ට් විශ්වාසයක් නැත්නම් කවදවත් ජයග්‍රහණයක් ලබන්න බැහේ. ඒක ඕනම ක්‍රීඩාවකට පොදුයි. ඒ නිසා කාටවත් කියන්න බෑ මාව මෙතැනට ගැළපෙන්නේ නෑ කියලා.

සුසන්තිකාට හිතෙන විදියට ඔබෙන් වැඩක් ගන්න මෙව්වට ප්‍රමාද වුණේ ඇයි?

ක්‍රීඩාව ගැන නොදන්න උදවිය ක්‍රීඩාවේ මුල් පුටුවලට ආවම එහෙම වෙනවා. උදහරණක් විදියට මොකක් හරි ක්‍රීඩා සංගමයක මුල් පුටුවකට දිස්ට්‍රික් මට්ටමින් ජයග්‍රහණයක් ලබපු කෙනෙක් ආවා කියලා හිතන්නකෝ. ඉතින් එයා කියවත් මං වගේ ඔලිම්පික් ගිය කෙනෙක් එතැනට ගන්නේ නෑනේ. මොකද බයයි. අපේ රටේ ක්‍රීඩාව වළපල්ලට යන්න හේතුවත් ඒකයි. ඒත් දැන් දුර දක්නා නුවණක් තියෙන ක්‍රීඩා අමාත්‍යවරයෙක් පත්වෙලා ඉන්නවා. ඔහු ක්‍රීඩාව සුද්ධ කරමින් ඉන්නේ. මට මේ තනතුර ලැබීමත් එහි සුබවාදී ප්‍රතිඵලයක්. කවුරුහරි කමක් නෑ ප්‍රමාදවෙලා හරි මගෙන් වැඩක් ගත්ත එක ගැන නම් අවංකවම සතුටුයි. **මේ වෙනකොට කාන්තා ක්‍රිකට් කණ්ඩායම එක්දින ලෝක කුසලානය වෙනුවෙන්**

විදේශගත වෙලා ඉන්නේ. ඒත් ඔබ ලංකාවේ ඒක හරිද?

මං කණ්ඩායම එක්ක යන්න ඕන නෑ. මොකද මං මේ තනතුරට ආවේ එහෙම යන්න නෙවෙයිනේ. හැබැයි කණ්ඩායම යන්න කලින් මං එයාලට මුණගැහිලා අවශ්‍ය කරන ආර්ථික යෝග්‍යතාවය හරියට තියාගන්න හැටි, ඉලක්කයකට නිවැරදිව යන හැටි, තරගය තුළ සාමූහික හැඟීම වර්ධනය කරගන්න හැටි, ලෝක ශූරියක් වෙත හැටි වගේ අවශ්‍ය උපදෙස් ටික දුන්නා. කෙටියෙන්ම කිව්වොත් කෙල්ලෝ ටික ලෝක කුසලානයට ජයග්‍රාහී මනසකින් තමයි යැව්වේ.

ඔබේ ක්‍රිකට් ආගමනයත් එක්ක සමාජ මාධ්‍යයේ අපි දැක්කා අපේ ක්‍රීඩකාවෝ ආයෙත් දුවද්දී දැවී යන්නේ (Run Out) එහෙම නැතිවෙයි කියලා තිබුණා. ඇත්තටම එහෙම වෙයිද?

(සිතාසෙමින්) එක එක අය ඉතින් එක එක කතා කියනවා. අපි බලමු. **සුසන්තිකාට අලුත් තනතුරත් එක්ක දැන් පැහැදිලි ඉලක්කයක් තියෙනවද?** මේ වෙනකොට ගොඩාක් රටවල ප්‍රධාන ආයෝජන මාර්ගය වෙන්නේ මොකක්ම හරි ක්‍රීඩාවක්. මං හිතනවා ක්‍රිකට් හරහා අපේ රටෙන් ඒක කරන්න පුළුවන් කියලා. අපට හැමෝගේම සහයෝගය ලැබුණොත් ඒක කරන්න බැරි නෑ. රට ආර්ථික අතින් පහලින් තියෙන මේ වගේ වෙලාවක අපි එකතු වෙලා මේ ක්‍රීඩාව තුළින් ජයග්‍රහණය ලබාගත්තොත් රටත් නිකන්ම ගොඩ එයි. ඉතින් ඒ වෙනුවෙන් මං මගේ කොටස හරියටම ඉටුකරන්න බලාපොරොත්තු වෙනවා.

■ රුවන් එස්.සෙනවිරත්න

අපේ ස්මාර්ට් ෆෝන් එකක් තියෙනවා නම් ෆේස්බුක් ඉන්නවා නම් ඕන කෙනෙකට ඕන දෙයක් කියන්න පුළුවන්. මං ඉතින් ඒ වගේ දේවල්වලට උත්තර දෙන්න යන්නේ නෑ

“ආදරය කියන හැඟීම හරියටම විස්තර කරන්න බැහැ. කොයිතරම් නිරවචන දුන්නත් නාම මේ හැඟීම නිරවචනය කරන්න කාටවත් පුළුවන් වෙලා නැහැ. එම හැඟීම ඇතුළේ එක එකකොට දැනෙන දේ වෙනස්. එක එකකොට හැසිරෙන විදින වෙනස්. හිතන විදිය වෙනස්. වෙන කෙනෙකට දැනෙන ආදරයක් මට විස්තර කරන්න බෑ වගේම මගේ හැඟීම තව කෙනෙකුට විස්තර කරන්න බෑ. ඒ නිසා හැමෝම නිරවචන දෙන්නේ ආදරය ගැන තමන්ට දැනෙන විදියට.”

ආදරය පිළිබඳ වැඩිපුරම කතා කරන පෙබරවාරි 14 දිනට දිනක් ඉතිරිව තිබියදී එම ආදරණීය වදන් පෙළ ගොනුකළ මෙරට සන්නිවේදන විද්‍යාව පිළිබඳ එකම මනාවාර්යවරිය වන වාසනා මෙහි ශෝචනීය මාතෘකාවක් විය. ඇය සේවය කරන්නේ උපව වෙළෙඳස විශ්වවිද්‍යාලයේ වන අතර එහි වෘත්තීය මාර්ගෝපදේශනය සම්බන්ධ අධ්‍යක්ෂවරියද ඇයයි.

එමෙන්ම කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලයේ සන්නිවේදන කුසලතා පිළිබඳ ආචාර්ය උපාධිධාරිණියකද වන ඇය, තරුණ සරසවි සිසු සිසුවියන්ගේ ආදරයෙන් බිඳුණු හිත් සුවපත් කිරීම ඇතුළු මනෝවිද්‍යා උපදේශකවරියක ලෙසද කටයුතු කරන්නීය.

මෙවර ‘ධරණී’ මුල් පිටුව සැරසෙන්නේ ඇයගේ රූවෙනි.

දෙවන ක්ලෝඩියස් රජුගේ සමයේ රෝම සොල්දාදුවන්ට ආදරයත් විවාහයත් තහනම් මාතෘකා විය. ඔවුන් රාජ්‍ය වෙනුවෙන් කැපවීම විනා ඔවුන්ට වෙනත් ජීවිතයක් නැති ලෙසින් එකල නීතිරීති පැනවීණි.

එහෙත් ආදරයත් කැපවීමත් සැඟවිය නොහැකි යැයි කියන්නා සේ, ඔවුන් රහස්‍ය ප්‍රේම කරන්නට වූහ. මෙහිදී ඔවුන් වෙනුවෙන් ඉදිරිපත් වූයේ ආන්තික වැලන්ටයින් පුප්කවරයාය. ඔහු රහසිගත ක්‍රිස්තියානි උත්සවවලදී ඔවුන්ට විවාහ වීමට අවස්ථාව සලසා දුන් අතර, ආදරය වෙනුවෙන් පරිත්‍යාගශීලී මෙහෙවරක නිරතවීණි. අවසානයේ රජුගේ උදහසට ලක්ව පුප්කවරයාට ජීවිතයෙන් වන්දි ගෙවන්නට සිදුවිය.

එහෙත් ආදරය වෙනුවෙන් ඔහු කළ දේ කොතරම්ද? සෑම වසරකම පෙබරවාරි 14දා ලොව පුරා වැසියන්, වැලන්ටයින් දිනය සමරන්නේ, ආදරය ප්‍රේමය ආදී බැඳීම් මුල්කර ගනිමිනි.

“ආදරය කියන්නෙම හැඟීමක්...” වාසනා මෙහි මනාවාර්යවරිය අප කතාබහට අවතීර්ණ වූයේ එලෙසිනි.

“මේ හැඟීමත් එක්ක තවත් බොහෝ හැඟීම් සම්බන්ධයි. හැඟීම් කියන්නේ අපිට අත්‍යවශ්‍ය දෙයක්, ලස්සන දෙයක් වගේම එක් පැත්තකින් බැලූවොත් හරි නයානක දෙයක්. ඒ නිසා හැමකෙනෙක්ම හැඟීම් ගැන අවබෝධයකින් ඉන්න ඕන. ඒක තරුණ අයට විතරක් අදාළ දෙයක් නෙමෙයි. ආදරය කියන හැඟීම ගැන ගොඩක් අයට තියෙන්නේ වැරදි අවබෝධයක්.

මේ අවබෝධය එන්නේ අහන දකින දේවල් නිසා. වැරදි අවබෝධය වගේම වැරදි ආදරයන් නිසා ගොඩක් අයගේ ජීවිත විනාශවෙන අවස්ථා තියෙනවා. ඒ හින්දා හැමකෙනෙක්ම ආදරය කියන හැඟීම ගැන වගේම බිය, සතුට, දුක, ඊර්ෂ්‍යාව, තරහව වගේ අනෙකුත් හැඟීම් ගැනත් අවබෝධයක් ලබාගන්න ඕන.”

එම හැඟීම් සමඟින් තවත් කාරණා කිහිපයක් බැඳී තිබේ. සතුට, සැනසීම, ආකර්ෂණය, රැකබලාගැනීම්, විඳිම් වැනි සාධනීය දේන් දුක, කේන්ද්‍රිය, ඊර්ෂ්‍යාව, බිය වැනි නිශේධනීය දේන් ඒ තුළ තිබේ. ආදරය කියන ‘හැඟීම’ ප්‍රධාන දේ නම්, ඒ සමඟින් බැඳුණු අනෙකුත් හැඟීම් අඩුවැඩි වීමෙන් ප්‍රධාන හැඟීම ලස්සන වීමක් සිදුවේ.

“උදහරණයක් විදිනට සතුට, කැපවීම වැඩිනම් ආදරය ලස්සන වැඩියි. තරහ, ඊර්ෂ්‍යාව, සැකය වැඩිනම් එතැන ප්‍රශ්න, රණ්ඩු වැඩියි. එතැනදී තමන්ගේ ආදරය ලස්සන කරගන්න තමන් ඉගෙනගන්න ඕන. ඒක අතින් කෙනාටත් කියලා දෙන්න ඕන. ඕනම කෙනෙක් ඉවසීම, දරාගැනීම, පිළිගැනීම වගේ දේවල් ජීවිතයට එකතු කරගන්න අවශ්‍ය වෙනවා ආදරය වෙනුවෙන්. ඒ වගේම තමන්ගේ සතුට, යහපත වෙනුවෙන්.

ඒ වගේම එක හැඟීමක් ඇතුළේ අතින් හැඟීම් හසුරුවාගන්න, තෝරාගන්න හැමකෙනෙක්ම ඉගෙනගන්න ඕන. එහෙම නැති වුණාම හැමදේම පටලවා ගන්නවා අපි. ජීවිතයම කරදරවල ද ගන්නවා. ඒ නිසා ආදරය කියන හැඟීම ඇතුළේ වැඩියෙන් තියෙන්න ඕන මොනවද කියලා තීරණය

ආදරය සිංකේතවත් කරන්න පුළුවන්

ආදරණීය වීමෙන් විතරයි!

මනාවාර්ය වාසනා මෙහි ශෝචන

කරන්න ඕන. ඒ අනුවයි ඒ ආදරය ලබන කෙනෙයි දෙන කෙනෙයි අතර තියන සම්ප්‍රදාය තීරණය වෙන්නේ. ආදරයේ සංකේතයක් හැටියට රෝස මල ගන්නත් රෝස මලකින් ආදරය පෙන්වන්න බැහැ. ආදරයේ සංකේත කියලා අපි හදගන්නට ආදරය සංකේතවත් කරන්න පුළුවන් ආදරණීය වීමෙන්ම විතරයි. ආදරයේ සංකේතය වෙන්න තමන් ආදරය කරන කෙනාට. එයයි වැරදගත් වෙන්නේ.

‘සිහින දෙවිදුවේ නුඹට තුන්ලොවේ එකම නමයි මා දන්නේ ඒ නම ආදරේ...’

තමන් ආදරය කරන කෙනාගෙන් ඒක දකින්න පුළුවන්නම් ඒක තමයි ආදරය. ආදරයේ සංකේතය පොදු දෙයක් කරගන්න එපා. තමන් ආදරය කරන කෙනාට ඒ ආදරයේ සංකේතය වගේම ආදරයේ අර්ථය වෙන්න.”

එසේ නොවුණු විට බැඳීම් බිඳීගත අතර සමාජය දෙස බලද්දීද අපට පෙනෙන්නේ වැඩිපුරම ඇත්තේ බිඳෙන බැඳීම් බවයි. ඇතැම්විටක බැඳීම් ආරක්ෂා කරගැනීම උදෙසා ගනු ලබන වැරදි ක්‍රමවේද නිසාම බැඳීම් බිඳීගාම සිදුවිය හැකිය. ආදරය කරන අයෙකු බලාපොරොත්තු වන්නේ ආදරය, සැනසීම, ජීවිතයට සවියක් මිස විඳවීම හඬාවැටීම නොවේ. කොතරම් ආදරය වුවත් රිදවීම්, වදදීම් වේ නම් එම ආදරයෙන් ලැබෙන දෙයක්ද නොවේ.

උදේ සිට රෑ වෙනතුරු අවලාද නගනවානම්, ගරහනවා නම්, එය අන්තිමට නවතින්නේ හිසරදයක් විය. එවිට එතැනින් ඉවත්වගාමට ආදරවන්තයාට හෝ ආදරවන්නියට සිතීම අරමයක් නොවේ. එවිට ඒ හැරගත කෙනා දෙස ද්වේෂසහගත වීමද තේරුමක් නැති දෙයකි.

‘ආදරය’ පුහුණු විය යුතු දෙයක් වන්නේ එහි විවිධ පැති තිබෙන බැවිනි. දෙමාපියන්ට, නෑ හිතවතුන්ට, යහළුවන්ට අපි දක්වන ආදරය එකකි.

“ආදරය පුහුණුවෙන්න දරුවෙකුට ආදරය හොඳ අත්දැකීමක් වෙන්න ඕන. පුංචිම කාලෙ දරුවාට ආදරය ගැන අවබෝධයක් ලබාදෙන්න ඕන. ගොඩක් අය ආදරය නිසා දුක් විඳින්නේ නොගැළපෙන අය එක්ක සම්බන්ධයක් ගොඩනගාගන්නමයි. සමහර අය ඒ සම්බන්ධතාවලදී කුහකයි. තමන් ගැන පමණයි හිතන්නේ. ඒකෙන් දුක් විඳින්නේ ඒ කෙනාට ආදරේ කරන අතින් කෙනා. කුහකතම්, දුෂ්ටතම් ඒ අය අරන් එන්නේ ගොඩක් වෙලාවට පවුල තුළ ලැබූ කටුක අත්දැකීම් එක්ක වෙන්න පුළුවන්. එහෙම අය එක්ක ජීවත්වෙන්න පහසු නෑ. ඒ අය

එක්ක ඉන්න අයත් ජීවිතේ විඳවනවා. ඒ නිසා ආදරය පවුල් පසුබිම ඇතුළෙම අත්දකින්න දරුවන්ට සලස්වන්න ඕන. ඒ ගැන කියලා දෙන්න ඕන. වැරදි නිවැරදි කරවන්න ඕන. මේවා දෙමාපියන් කළ යුතු දේවල්. හැබැයි එහෙම කරන්න නම් දෙමාපියන් තමන්ගේ ආදරය දෙන්න ඕන.”

ආදරය හේතුවෙන් ඇතිවන සතුට වාගේම දුක වේදනාව දරාගැනීමේ ශක්තිමත් හිතක් ඕනෑම කෙනෙකුට වැරදගත්ය. එය පුරුදු පුහුණු කළ යුතු ජීවිත කුසලතාවයක් යැයි කීම වැරදි නැත. විශේෂයෙන් ජීවිතයේ දිනුම වාගේම පැරදුමට මුහුණ දෙන්නට හැකිවන්නේ එමගින් තමන්ට යමක් අවබෝධ කරගැනීමට ඇති පරාසය අනුවය. එය ළමාවිය හා බැඳී පවතී.

“දරුවෙකුට ජීවිතයේ දිනුම පැරදුම දෙකම අත්දකින්න දෙන්න ඕන. එතකොට තමයි අත්දැකීම් එක්ක ඔවුන් පන්තරය ලබන්නේ. එතැනදී අත්දැකීම් ලබන්න පරාද විය යුතුයි කියලාම දෙයක් නැහැ. දෙමාපියන්ට පුළුවන් ඔවුන්ට ඒ දේවල් කියලා දෙන්න. මේ දේ මෙහෙම වුණත් තවත් අවස්ථා ජීවිතයට තියෙනවා කියලා. ඒ අවස්ථාව මේ අවස්ථාව වඩා සාර්ථක පියවරක් වෙන්නත් ඉඩ තියෙන බව පහද දෙන්න පුළුවන්. ඒ වගේම දරුවෙකුට නිතරම හොඳ නරක ගැන කියලා දෙන්න ඕන. හැඟීම් ගැන දැනෙන්න දෙන්න ඕන. යමක් මැදහත්ව දරාගන්න පුළුවන් වෙන්නේ එතකොට.”

ඇය කියන්නේ ආදරයෙන් පරාජය වෙන්නට වුවහොත්, ඊට වර්තමානයේ බොහෝදෙනා ඊට ප්‍රතිචාර දක්වන්නේ ප්‍රචණ්ඩකාරීව බවයි. එමෙන්ම ඊට විසඳුම් සොයන්නේ අනෙකාට ජීවත්වීමේ වරම අහීම කරමිනි. නොයෙකුත් පලිගැනීමේ ක්‍රමවලටද ඔවුන් පෙළැඹේ. එහෙත් එය යුත්තේ එය නොවේ.

“මෙය වෙනස් කරන්න නම් තව කෙනෙකුට ආදරය කරන්න කලින් තමන් තමන්ට ආදරය කරන්න ඉගෙනගන්න ඕන. තමන්ගේ ජීවිතය තමන්ට වටිනාබව අවබෝධ වෙද්දී තව කෙනෙක් නිසා අනුවණ දේවල් කරන්න පෙළැඹෙන්නේ නැහැ. ඒ තමන් ගැන අවධානය තමන්ට තියෙන නිසයි.”

එහෙම අයෙකුගෙන් තවත් අයෙකුගේ ජීවිතය යහපත්ව පවත්වාගෙන යන්නට උදව්වක් තල්ලුවක් ලැබෙනවා විනා නරකක් අවැඩක් සිදුවන්නට ඉඩක් නැත.

මහාචාර්ය අත්තනායක එම් හේරත් කියයි

'සක්විති නුඹය හිස මිනි මුතු නැති වෙවිචි හින ගත නුඹේ අප රැකි දඬු වැට වෙවිචි ඒ සා විසල් රැකවල් කොහි සැඟ වෙවිචි නුඹ කොතැනද කියපත් අප අප්පච්චි'

ඒ කාලේ අපේ අම්මලා ගොඩක් දෙනෙක් අද වගේ රස්සාවල්වලට ගියේ නෑනේ. ඒ නිසා පීතෘ මූලික සමාජයේ ගම්දෙරවල්වල 'සමූහකච්චය' කියන එක ගොඩක්වෙලාවට රඳු පැවතුනේ අප්පච්චිගේ අනුභව නිසා. ඉතින් මේ ජනකච්චයේ කියවෙන්නේ අප්පච්චි නැතිවුණාට පස්සේ නැතිවෙවිචි ඒ සමූහකච්චය ගැන.

අප්පච්චි නැතුව හිස්වුණ කෙත්වතු පාළුවට ගිහිල්ලා. මායිම් නියරවල් වල් වැදිලා. ගෙදර බුදුපහන ප්‍රභ මල් හිඟවෙලා. රත්තින් වනු පැටියන් බලාගත්තු අත බලාගෙන. අපි ඔක්කොටම මේ තරම් ජීවයක් දුන්නෙ අපේ අප්පච්චි. එහෙවි අප්පච්චි නැතිවුණ දක සමූහකච්චයේ ඉවරයි කියලයි මේ කියන්නේ.

අද අපි ඔහොම කවියකින් කතාව පටන්ගත්තෙ අද කතා කරන්නේ අප්පච්චිලා ගැනම නිසයි. මේ කියන විදියට ඒ කාලේ පවුල්වල චීරයා වුණේ අප්පච්චිලා. ඒ වගේම දුටුවකුට ඇගේ පළවැනි පෙම්වතා වෙන්නේ එයාගේ අප්පච්චි කියලා කියනවානේ. අනික එද අම්මලා බත්තැලියෝ මුල්ම බත් තැන්ද බෙදුවේ දරුවන්ගේ අප්පච්චිට. ඒ විතරක් නෙවෙයි "උඹලගෙ අප්පච්චි නිසයි අපි හැමෝගේම බඩ කට පිරෙන්නේ" කියලා දරුවන්ට ඇහෙන්න අප්පච්චිට ස්තූති කළා කියලත් කියනවා. සමහරවිට ඒ කාලේම ඔහු ඉඳේ මහ රැ වෙනකන් හේන් කොටලා, දස මහා යෝධයෝ වගේ මහපොළොවත් එක්ක ඔට්ටු වෙලා රැට ගෙදරට එන අප්පච්චිලා ඇගේපතේ විඩාවට රා ටිකක් තොල ගාගෙන එන්නත් ඇති. ඒත් ඒ බවක් කියලා එද අම්මලා කවදවත් දරුවෝ ඉස්සරහා ඔහුට හැල්ලුවට ලක්කළ බවක්නම් අපි අහලා නෑ.

හැබැයි අද කාලේ බහුතරයක් අම්මලාගේ ජීවිතවල ලොකුම චීරයා දරුවන්ගේ අප්පච්චි නම් නෙවෙයි. ඒ අය කැමතිම හින්දි ටෙලිනාට්‍යයේ රඟපාන ප්‍රධාන නළුවා තමයි ගොඩක් වෙලාවට ඒ අයගේ චීරයා වෙන්නේ. ඒ නිසාම පියවරුන්ගේ පෞරුෂය අද මව්වරුන් විසින්ම දරුවන් ඉදිරියේදී හැල්ලුවට ලක්කරන තත්වයකට පත්වෙලාද කියලත් අපිට හිතන්න වෙලා තියෙනවා.

ඒ ගැන මේ කතාබහ පේරාදෙණිය විශ්වවිද්‍යාලයේ මහාචාර්ය අත්තනායක එම්.හේරත් මහතා සමඟයි.

හැමදම මහන්සිවෙලා යන්නම් හවසට ගෙට ගොඩවෙනකොටම හැමදම අර ගැනු මනුස්සයා කියනවලු "මම දවස තිස්සෙම ප්‍රමයිත් එක්ක ඔට්ටු වෙලා ඉන්නේ. රැට කන්න ඕනනම් කුස්සියට ගිහින් පොල් ටිකක් ගාලා දෙන්න" කියලා. ඕන් ඉතින් ඒක කරලා තිබ්බම කියනවලු "දුවලා දෙන්නට උදේට ඇඳගෙන යන යුනිෆෝම් දෙක අයත් කරලා තියන්න" කියලා. ඒ කරලා නිකමටවත් ප්‍රවෘත්ති ටිකක් බලන්න රූපවාහිනිය ඉස්සරහින් වාඩි වුණොත් හනිකට දුවලා ගිහින් බෙහෙත් තෙල් බෝතලයක් අරන් ඇවිත් කුමාරිනාම් වගේ අර මහත්තයගේ ඇඟ උඩින් කකුල් දෙක තියාගෙන කියනවලු "ප්‍රමයි එක්කම ඔට්ටු වෙලා මගේ කකුල් කඩිත්තුව වගේ. අනේ ඒයි මේ තෙල් සිංගක් ගාලා අතුල්ලන්නකෝ" කියලා. ඉතින් අර දුලා දෙන්නත් පැත්තක ඉඳුන් අම්මගේ මේ කෙරුවාවල් ටික හොඳට බලාගෙනලු ඉන්නේ. ඊටපස්සේ නිකමටවත් අර තාත්තා ඒ දුලාට අවවාදයක් උපදෙසක් දෙන්න ගියොත් ඒ අය කියනවලු "අම්මට වහල්කම් කරලා අපිට විරයක් වෙන්න එපා" කියලා. හරිනම් දරුවෝ ඔහොම කියනවා ඇහුන ගමන් අම්මෙක් කරන්න ඕන මොකක්ද කියලා මම ආයේ අමුතුවෙන් පැහැදිලි කරන්න ඕන නැහැනේ. ඒත් මේ අම්මා "ප්‍රමයි ගැන මම බලාගන්නම් තමුත් තමුන්ගේ වැඩක් බලාගෙන ඉන්න" කියලා ප්‍රමයි ඉස්සරහා ආපහු සැරයක් අර මහත්තයට බිහිවලු.

අද ඉන්න සමහරක් අම්මලා එයාලා කරන ගේ දෙර වැඩකටයුතු ටික ගැන ටිකක් ඕනවට වඩා හිතට අරන් කියලයි මට නම් හිතෙන්නේ. ඒ නිසා දරුවෝ ඉස්සරහා අප්පච්චිගේ කොඳුනාරටිය කඩලා දුලා අප්පච්චි කියන වර්තය දරුවන්ට එපා කරවලා වගේ පේන්න තියනවා. ඔය සමහරක් හෝනා මහත්තරු හරි උපරුවට ලෝකෙටම ඇහෙන්න කියන්නේ මහත්තයා ලෝකෙටම ලොක්කා වුණත් ගෙදරට ලොක්කි මමයි කියලා. සමහර ඉන්නවා ඒ අය ලොකු තනතුරුවලට ගියාම අර පුටුවේ තියෙන රස්සේ ගෙදර මහත්තයටත් පෙන්නනවා. හැබැයි ඉතින් ඔය අතරේ ලෝකෙට කොයිතරම් ලොක්කියක් වුණත් ගෙදර මහත්තයට දසියක් වගේ ඉන්න හෝනා මහත්තරුන් නැතුවම නෙවෙයි.

ලෝකෙට ලෝකකෝ නෝනා ප්‍රභ සොකකෝ

ඊළඟට සමහරක් පියවරු අවුරුදු ගණන් පිරිවටවල්වල දුක් විඳිනවා. දරුවෝ පුංචි කාලෙදීම දුලා ගියාම සමහරක් දරුවන්ට තාත්තලගේ මුණවත් කොයිවගේද කියලා මතක නෑ. ඒත් කාත්තාරවල නොකා නොබී මොන දුක විඳලා හරි ඒ තාත්තලා තමන්ගේ දුවට ඉගෙනගන්න, දැවැද්ද හදන්න, ගෙවල් හදන්න වගේම ගෙදරදෙරේ වියදම්වලට සල්ලි ටික එවනවා. හැමෝම හැරී වුණත් සමහරක් අම්මලා ලොක්කි වගේ බැරකුටට ගිහින් අර සල්ලි අරගෙන ප්‍රමයි ඉස්සරහා වියදම් කරනවා. ඒ ඇරෙන්න "උඹලගෙ අප්පච්චි අර කාත්තාරේ දුක් විඳින නිසයි අපි මෙහෙම ගෙට වෙලා දුකක් කරදරයක් නැතුව කාලා ඇඳලා ඉන්නේ" කියලා නිකමටවත් කියන්නෙ නෑ.

දැන් බලන්න ඉස්සර අපේ දුවලා කසාදයක් කරගන්න යනකොට හෙවිවේ තමන්ගේ අප්පච්චි වගේ උස, ඒ වගේ ගති පැවතුම් සහ ගාමිනීරකම තියෙන කෙනෙක්. මොකද ඔය කලින් කියලා තියෙන විදියට දුවෙකුගේ පරමාදර්ශීම පෙම්වතා තමයි එයාගේ අප්පච්චි කියන්නේ. හැබැයි සමහර අම්මලා දුවලගෙ ඒ පරමාදර්ශී පෙම්වතාව දුව ඉස්සරහාම හැල්ලුවට ලක්කළම අන්තිමට දුවලා සමාජෙට ගිහිල්ලා වෙන පඹගාල්වල පැටලෙනවා. දුවලා විතරක් නෙවෙයි ගෙදර අප්පච්චිගේ කොඳුනාරටිය පණ නෑ කියලා හිතූණ හැටියේ අපේ පුතාලා වුණත් ගිහිල්ලා වැරදි ආශ්‍රයට වැටෙන්න පුළුවන්.

අන්න ඒ නිසා අවසාන වශයෙන් මම මව්වරුන්ට කියන්නේ දරුවෝ ඉදිරියේ කවදවත් ඒ වරද කරන්න එපා. හැමවෙලාවෙම දරුවන්ට එයාලගේ අප්පච්චි වීර වර්තයක් කියන එක ඒත්තු ගන්වන්න උත්සාහ කරන්න. මොකද පවුලක ශක්තිමත්ම මුදුන් මුල තමයි අප්පච්චි. ඒ මුදුන් මුල ශක්තිමත් නෑ කියලා දරුවෝට වගේම රට්ටුන්ට ඇහෙන දැනෙන විදියට අම්මලා හැසිරෙන්න පටන්ගත්තොත් ඔබේ පවුල කියන මහා වෘක්ෂය ඔබටත් හොඳැනීම කඩිත් වැටෙන්න පුළුවන්.

■ **ලිහිණි මධුමිකා**

අත්තටම අද වෙනකොට ඔය ප්‍රශ්න නගරබදුව විතරක් නෙවෙයි ගම්බදවත් ඕනතරම් දකින්න තියෙනවා. ඒ නිසාම දරුවෝ ඉස්සරහා හැල්ලුවට, සම්ච්චලයට ලක්වෙලා මගේ ප්‍රභට ඇවිත් දුක කියපු පියවරුන් ඕනතරම් ඉන්නවා.

මෑතකදී මේ නුවර පළාතෙම එක මහත්තයෙක් මාව භොයාගෙන ආවා. ඇවිත් කිව්වා "අනේ අත්තනායක මහත්තයෝ මම මුළු ජීවිතේම දියකරලා ඇරියේ ගැනටයි දරුවන්ටයි හරිහමන් ජීවිතයක් හදලා දෙන්න. නමුත් අද මට සිද්ධවෙලා තියෙන්නේ වහ කන්න" කියලා.

පස්සේ මම ඇහුවා එහෙම කියන්න කාරණාව මොකක්ද කියලා. කියපු විදියට එතුමා රජයේ සේවකයෙක්. පවුලේ ඉන්නෙ දුවලා දෙන්නයි, ඒ අයගේ අම්මයි. මේ මහත්තයා

අදාළදක් වගේ AtoZ ක්‍රියාකරුවද? දැනට රැකියාවන් හි නියුතු හා උසස්වීම් අපේක්ෂිත

ගම්පහ, කළුමණාකරණ හා උසස් වෘත්තීය පුහුණු අභ්‍යාස ආයතනයේ හිටපු
පේෂ්ඨ ඉංග්‍රීසි භාෂා උපදේශක

ලසන්ත ක්‍රියාකර සර්

නව පංති ආරම්භය පෙබරවාරි මස 12 ඉරිදා
වේලාව දේද 10.30 - 1.30

පැවැත්වෙන ස්ථානය : කඳුබඩවාව සභාස ශාලාව, බෙම්මල්ල **077 110 15 63** (ප්‍රියංකර ගමගේ) **074 227 17 39** (ප්‍රඥාසික)

2023 වසරේ දී
සෙර පාසලට හා 1 වසරට
ඇතුළත් වන ඔබේ දරුවාට ලංකා බැංකුවෙන් අගනා තෑගි

BOC රන් කැකුළු SMART

මගේ පින්තූර පොත
எனது படப் புத்தகம்
My Picture Book
(අගනා : රු.500/-) (TRILINGUAL)

1975 BOC CALL CENTRE
www.boc.lk

A (Ika) Fitch ඌණිත කිරීම AAA- Brand Finance ඌණිත කිරීම.
ලංකා බැංකුව, ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව විසින් අධීක්ෂණය කරනු ලබන බලපත්‍රලත් වාණිජ බැංකුවකි.

දැනට පවත්නා හෝ අලුතින් අරඹන රන් කැකුළු ගිණුමක, රන් කැකුළු SMART ගිණුමක, ප්‍රමා අත්ලාල් ගිණුමක, හරිත කැකුළු හෝ දියවර කැකුළු ගිණුමක...

- රු. 5,000/- ක හෝ ඊට වැඩි ගණනක් තැන්පත් කිරීමෙන් අගනා පාසල් බැගයක්
- රු. 2,500/- සිට රු. 4,999/-ක දක්වා තැන්පත් කිරීමෙන් වටිනා පින්තූර පොතක්
- රු. 1,000/- සිට රු. 2,499/-ක දක්වා තැන්පත් කිරීමෙන් පාසල් මතක පොතක්
- රු. 1,000/-ට අඩු තැන්පතු සඳහා පැන්සල් කට්ටලයක්

*මෙම දීමනාව තෘතීය තොග අවසන් වනතුරු පමණයි.

ලංකා බැංකුව BOC
එහිගේ මහා පහන් රැඹ

ප්‍රධාන කාර්යාලය, BOC වතුරුපුය, අංක 1, ලංකා බැංකු මාවත, කොළඹ 1.

මයික්‍රොසොෆ්ට් සමාගමේ නිර්මාතෘ බිල් ගේට්ස් කියනවා මරු කතාවක්. මොකක්ද? ඔබට ව්‍යාපාරයේ පාඩම් ඉගෙනගැනීමට තිබෙන හොඳම ක්‍රමය ඔබේ වඩාත් අසතුටු වුණු පාරිභෝගිකයින් කියලා.

හරි... ඉතින්? මට හිතෙනවා ජීවිතේටත් ඔය කතාව අදාළයි කියලා.

ඒ කොහොමද? ඔය අසතුටු, එහෙම නැත්නම් අතෘප්තිමත් පාරිභෝගිකයෝ කියන එකට අපි අතෘප්තිමත් ප්‍රේමවන්තයෝ, අතෘප්තිමත් නෂ්ටයෝ, අතෘප්තිමත් යාළු මිත්‍රයෝ ආදී වශයෙන් ආදේශ කරලා බැලුවොත් මට හිතෙනවා ජීවිතේ පාඩම් ඉගෙනගන්න එකක් ගොඩක් ලේසියි කියලා.

යාළුවෝ, නෂ්ටයෝ පැත්තකින් තියමුකෝ. හැබැයි ඔය ප්‍රේමවන්තයෝ කියන ජාතිය ඉන්නවා නේද? ඔලුවෙන් හිටගන්නත් උන්වනම් සන්නේස කරනවා බොරු. හරි දැන් කොහොමද

එක කරන්න පුළුවන් වැඩක් නෙවෙයි. ඒක ආදර සම්බන්ධතාවලට වගේම අතින් සියලු සම්බන්ධතාවලටත් පොදුයි. ඒ නිසා මේ ඉන්න ඊකේ අතින් මිනිස්සු සන්නේස කරන්න කියලා හිතාගෙන තමන්ගේ ආතල් කුඩු කරගන්න එක මහ අපරාධයක් කියලයි මට හිතෙන්නේ.

මොකද කොහොම කළත්, මොනවා කළත් යන එකා අර කිව්වා වගේ කොරහන් බිඳගෙනම යනවනම් අපි පිළිගන්න ඕන එක කාරණාවක් තියනවා. ඒ තමයි අපේ ජීවිතත් හරියට 'අම්බලම්' වගේ කියන එක. ඒ නිසා කැමැත්තෙන් හෝ අකමැත්තෙන් අපිට ඒ ලේබල් එක ගතගන්නම වෙනවා.

මොකද අම්බලමට මිනිස්සු වැස්සටත් ගොඩවෙනවා. හැබැයි වැස්ස පායපුවම ආපහු යනවා. දහය නිවාගන්න ඕන මිනිස්සුත් අම්බලමට ගොඩවෙනවා. හැබැයි ඊකක් විල් වුණාට පස්සේ උනුත් යනවා. ඒත් මිනිස්සු එන එක පාරට හෝ යන යන පාරට අම්බලම් ඊකක්විෂන් කරන්නේ නෑනේ. ඒ කියන්නේ අවිච්ච, වැස්සට

අම්බලමත් කඩා බිඳගෙන. තව කෙනෙකුට මහ වැස්සකට නියා පොඩි පොදේකටවත් හෙවන වෙන්ක බැරි විදියට කඩා බිඳගෙන.. ඒ නිසා ජීවිතේ අම්බලමක් කියලා හිතාගෙන තාවකාලික නැවතුම්පොළවල් හොයාගෙන එන හැමෝටම හෙවන දෙන්න ඉක්මන් වෙන්ක ඕන නෑ කියන එකයි මගේනම් අදහස.

එහෙම කියද්දී මට සේකරගේ 'ප්‍රබුද්ධ' පොතේ තියන කවියක් මතක් වුණා. ගමේ ගොඩේ මිනිහෙක් වගේම සංගීතකාරයෙක් වෙච්ච ප්‍රබුද්ධ, නගරේදී මුණගැහුණු සංකර ජීවිතයක් උරුම යසෝදා ජීවිතේට ආවම, ඇයට යන්න නොදී නතර කරගන්න පුළුවන් හැම උත්සාහයක්ම දරනවා. ශාස්ත්‍රීය ගායන ශෛලිය අතරලා මාකට් කරන්න පුළුවන් සිත්ද කැසට් පටි ගණන් ගතනවා. ඒත් යසෝදාව ජීවිතේ රඳවාගන්න කරපු ඒ කිසි දේකින් පලක් නොවුණු තැන ප්‍රබුද්ධට දැනෙන හැඟීම ගැන සේකර හරි ලස්සනට මෙහෙම ලියනවා.

මට හිතෙන්නේ අවාරයේ එන මිනිස්සු නතර කරගන්න, ඒ මිනිස්සු සන්නේස කරන්න නොයෙක් විදියට උත්සාහ කරන හැමෝගෙම ඉරණම ඔය හා සමානයි. ඒ නිසා ජීවිතේ කියන්නේ අම්බලමක් කියලා හිතාගෙන ජීවත්වෙන එක නෙවෙයිද ඇඟට ගුණ?

මහන්සියයි කාන්තියයි නිවාගන්න එන මිනිස්සු විකක් විල් වුණාම ආපහු යනවා

එහෙම අයගෙන් පාඩම් ඉගෙනගන්නේ?

මෙහෙමනේ... සමහර මිනිස්සු නොහිතන වෙලාවට අපේ ජීවිතේට එනවා. ඇවිල්ලා අපේ ජීවිතවල සදකාලික කොටස්කාරයෝ වෙලා නතරවෙනවා. ඒ වගේ සමහර බැඳීම්වලට දෙන්න නමක් නැතිවෙන්නත් පුළුවන්.

තවත් සමහරු දීර්ඝ කාලයක් නැවතිලා ඉඳලා ආපහු යනවා. තවත් සමහරු කෙටි කාලෙකින්ම යනවා. හැබැයි එහෙම ඇවිල්ලා ඉන්න කාලසීමාව ඇතුළත ඒ අය අපේ ජීවිතවල යම් යම් දේවල් වපුරනවා. එක්කො ආදරේ වෙන්ක පුළුවන් නැත්නම් යාළු මිත්‍රකම් වෙන්ක පුළුවන්. ඒ වපුරන දේවල්වලට නෙළාගන්න පුළුවන් අස්වැන්නේ ප්‍රමාණය මත ඒ අය ඉන්න හෝ යන්න හේතු හදගන්නවා.

මං ඒ කතාවට එකඟ නෑ... ඇයි?

ඔය වපුරනවා කියන දේවල්වලට අවුකොටු පුරවන්න තරම් අස්වැන්න ලැබුණත් යන්න ඕන මිනිස්සු පැදුරටත් නොකියාම යනවා.

ඉතින් ඒකම නෙවෙයිද අපිට ඉගෙනගන්න තියෙන පාඩම? සමහර වෙලාවට අපි කතාවටත් කියනවනේ අසවලාගේ පශ්චාත් භාගය හෝදන්න බැරිවුණු ඊක විතරයි, අතින් සියලු දේ කළා කියලා. ඉතින් එව්වර දේවල් කළාට පස්සෙන් මිනිස්සු අපෙන් ඇතට යනවනම් තේරුම්ගන්න තියෙන්නේ එක දෙයයි. **මොකක්ද?**

මේ හද කල්පයේම උත්සාහ කළත් සියට සියක් මිනිස්සු තෘප්තිමත් කරන

ගොඩවෙන මිනිස්සු නවත්තගන්න අම්බලම අමුතු උත්සාහයක් දරන්නේ නෑ. හැබැයි එක උන් ගියා කියලා අලුතෙන් ගොඩවෙන මිනිස්සුන්ට හෙවන දෙන එක නවත්තන්නේ නෑ.

මං කියන්නේ අපේ ජීවිතේ එහෙම වෙන්න ඕන. එන මිනිස්සුන්ට එන්න දෙරවල් ඇරලා තියන්න ඕන. ඉන්න අය ඉඳියි. යන අය යයි. හැබැයි ඒ කිසි කෙනෙක් නවත්ත ගන්න අමුතුවෙන් උත්සාහ කරන්න අවශ්‍ය නෑ.

එතැනදීත් මම ඔයා එක්ක එකඟ නෑ මිත්‍රයා...

ඇයි? **ඔය විල් වෙන්ක බලාගෙන එහෙමත් නැත්නම් පොඩි රෙස්ට් එකක් ගන්න බලාගෙන අම්බලමට ගොඩවෙන මිනිස්සු ඉන්නවා නේද? ඒ අතරේ කළගුණ දන්න මිනිස්සු වගේම නොදන්න මිනිස්සුත් ඉන්නවා. එහෙම කෙළෙහි ගුණයක් නැති උන් අන්තිමට යන්නේ හෙවන දන්න**

'යසෝදා! එතෙත් මට ඔබ අතර යා නොහැක විකුණුවෙමි වෙළෙඳන්ට ආත්මය ඔබ සිත පිනවනු පිණිස විකුණුවෙමි වෙළෙඳන්ට ආත්මය ඔබ හා සමවනු පිණිස එද සිට අද තෙත් නැත සිතට සැතපුමක් මහා කලකිරීමක් හිස්බවක් පසුතැවිල්ලක් මිසක මිදෙන්නට ඒ කලකිරීමෙන් පසුතැවිල්ලෙන් මිතුරන් හා සුරා බොම් රැ මැදියම වනතුරු සිහිසන් නැතිවන තුරු සමාජ ශාලාවල දදු කෙළිම් උනන ධනය සිඳෙනතුරු එතෙත් සිතට සතුටක් නැත සිහියෙන් සිටිනා විට මුර ගා වැළපෙයි සිත 'නුඹ මෙයින් යා යුතුය. එතෙත් මට ඔබ අතර යා නො හැක'

අතික තව දෙයක්... විවිධ කාලවල මුණගැහෙන සමහර ආගන්තුකයෝ අවිච්ච, වැස්සට අනුවෙලා ජීවා විඳිනකොට හෙවන දෙන්න හිතාගෙන ඒ මිනිස්සු බලෙන් ගෙනැල්ල අම්බලමට දගන්නේ අපිමයි. හැබැයි ධාරාණිපාත වැනි වැටිලා, සුළි කුණාටු, සැඩ සුළං ඉවරවෙලා සියල්ල සාමකාමී වුණාට පස්සේ ඒ මිනිස්සුන්ට ආපහු සුපුරුදු වාසස්ථාන මතක් වෙලා අම්බලම අතහැරලා යනවා. සමහරවිට කෘතචේදී බව ඇතුළු හෝ නැතුළු. හැබැයි එහෙම වෙලාවටත් ඒක ඒ අයගේ විදිය කියලා හිතලා සැතපීමෙන් යන්න දෙනවා මිසක්, හිත් රද්දගන්න හෝ බලෙන් රඳවාගන්න උත්සාහ කරන්න අවශ්‍ය නෑ.

මොකද පාරෙතොටේ ඉන්න සිවුපා සතෙක් rescue කරලා ගෙදර ගෙනාවට පස්සේ උපු වලිගෙ වැනුවට දෙපා සත්තු rescue කළාම ඒ කෘතචේදී බව ඒ විදියටම ලැබෙයි කියලා හිතන්න නරකයි.

සුරා

75

නිදහසේ දියමණිකි සැමරුමේ ඉපුරුමන් උදානය

ශ්‍රී ලාංකේය 75වෙනි නිදහස් සැමරුම සහ ඉසුරු උදාන ගිණුමේ 25වෙනි සංවත්සරයට සමගාමීව පෙබරවාරි 01 වෙනිදා සිට 14වෙනිදා දක්වා උපදින සෑම බිලිඳෙකුටම මහජන බැංකුවේ ඉසුරු උදාන ගිණුමෙන් රු. 2000/-ක් වටිනා තිලිණපතක්

මහජන බැංකුවේ තවත් එක් සමාජ මෙහෙවරකි.

*කොන්දේසි සහිතයි

මහජන බැංකුවේ පවතින සියලුම තැන්පතු, ශ්‍රී ලංකා තැන්පතු රක්ෂණ ක්‍රමය යටතේ ආවරණය කර ඇත.

www.peoplesbank.lk

PEOPLE'S BANK
 CALL CENTRE

PEOPLE'S BANK

Pride of the Nation

දෙයියො දුවපන් කිව්වම 'ඇහම්ති රාළ' සරම කරේ තියාගෙන දුවනවා

නුවර කලාවිය නමින් හැඳින්වෙන අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික්කයේ ගැමි සමාජ, සංස්කෘතික ලක්ෂණ පිළිබඳව මම නොයෙකුත් විමසුම් සිදුකොට ඇත්තෙමි. ඒ අනුරාධපුර රුවන්වැලි සෑ විහාරයේ හිටපු කැපකරුවකු වන ඩී.එම්. මුතු බණ්ඩා මහතා මා හට හඳුන්වා දුන් පාරම්පරික ගැමියන්ගෙන් අසා දැනගත් කරුණු පදනම් කරගනිමිනි. අනුරාධපුර කුරුන්දන්කුලමේ පදිංචිකරුවකු වන ඩී.එම්.සේතුභාමි මහතාගේ ළමාවිය ගතවී ඇත්තේ අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික්කයේ මරදන්කඩවලට නුදුරු මානෂව නම් චේතනාසික ගම්මානයේය. තම මුත්තනුවන් එක්දහස් නවසිය ගණන්වල තමන් හා කී මානෂව ගමේ රස තොරතුරු රැසක් තවමත් මතකයේ පවතින බව 2016 වසරේ මට හමුවූ සේතුභාමි මහතා කීය. එවිට ඔහුගේ වයස අවුරුදු අසූහයකි.

දහනව වන සියවසේ ඉංග්‍රීසි ජාතිකයන් විසින් අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික්කයේ පාට පාට බෙහෙත් වතුර බෙදන ඉංග්‍රීසි බෙහෙත්ශාලා හෙවත් ඩිස්පෙන්සරි ක්‍රමය (ඔවුන් එවක විය හඳුන්වා ඇත්තේ 'දිස්පෙන්සරේ' යන අමුතුව නමකිනි.) අරඹනතෙක් විහි වැසියන්හට පිහිටි වූ 'රාළලා පස්දෙනකු' පිළිබඳ අපූරු තොරතුරක් සේතුභාමි මහතා මා හමුවී විස්තර කළේය.

"ඒ කාලේ අපේ ගම්වල ගම්මුත්තේ දුක් කරදරවලට පිහිටවෙන රාළලා පස්දෙනෙක් ඉඳලා තියෙනවා. මුල්ම කෙනා වෙද රාළ, ඊළඟට නැකත් රාළ, ඊළඟට කපු රාළ, ඊළඟට තමයි ඉඳලා තියෙන්නේ යද්දෙහි රාළ; ඒ කියන්නේ යක්දෙස්සා, නැත්තම් කට්ටියා. අන්තිමට තමයි ඇහම්ති රාළ

කියන අමුතුව වර්තය ඉඳලා තියෙන්නේ. හැබැයි මම අහලා තියෙන විදියට ඔය ඇහම්ති රාළලා ඉඳලා තියෙන්නේ මේ නුවර කලාවියෙයි, හත්කෝරළෙයි විතරයි. මොකක්හරි දේකට දෙවියන්ගෙන් අනුමැතිය ලබාදෙන හින්දා 'අනුමැති රාළ' කියලා හඳුන්වපු මේ ඇහම්ති රාළ සමහර පළාත්වල වෙද ගුරුන්හානේ, දෙයියා කිරි අත්තා වගේ නම්වලින් හැඳින්විලා තියෙනවා." සේතුභාමි මහතා කීය.

ඔහු වැඩිදුරටත් මා හා විස්තර කළ අන්දමට එවන් පැරණි ගමක කිසියම් කෙනෙකුට අසනීපයක් වූ පසු ගමේ වෙද රාළ හමුවුවද ඒ සඳහා වන මූලික ප්‍රතිකාර කරන වෙද රාළ ඉන් රෝගය සුව නොවීම මත දෙවනුව ගනු ලබන තීන්දු තීරණ කිහිපයක් විය. කසාය වට්ටෝරු

ඇහම්ති රාළ එකදිගට දෙවියන්ට යාතිකා කර කර ඉඳලා එකපාරටම දියෙන් ගොඩදමපු කාවයියෙක් වගේ ගැහෙන්හ පටන්ගන්නවා

කිහිපයකින් එම රෝගයට නිසි සුවයක් නොලදහොත් එම රෝගියාගේ ග්‍රහචාරය පරීක්ෂා කරනු පිණිස ඔහු ගමේ නැකත් රාළ වෙත යොමු කිරීම ඉන් පළමු පියවරය. යම්හෙයකින් එම රෝගියාගේ පන්ම පත්‍රයේ යම් ග්‍රහදේව ජනගත බවක් පැවතියහොත් වෛද්‍ය ප්‍රතිකාර කරන අතරේ එම ග්‍රහදේව ජනගත කෙරෙන යම් යම් පුද පිළිවෙත්ද කරනු ලැබේ. ඒ නමුදු එසේ වෛද්‍ය ප්‍රතිකාර කරන රෝගියා සම්බන්ධ ග්‍රහ අපලමය තත්ත්වයක් නොමැතිවද රෝගයට නිසි සුවයක් ලැබෙන බවක් නොපෙනේ නම් ඊළඟට වෙද රාළ විසින්ම රෝගියා කපු රාළ වෙතටත්, ඉතික්කිතිව යද්දෙහි රාළ වෙතටත් යොමුකොට දේවශාන්තිකර්ම ජනගත කෙරෙන යම් යම් පුද පිළිවෙත්ද නිවාරණය කිරීමට ඇති හැකියාව විමසා බලනු ලැබේ.

මිනිසුන් ග්‍රහ අපල, යක්ෂ, දේව බලපෑම් මත රෝගී වන බවක් සේම ඒ ඒ අංශ වෙත පුද පිළිවෙත් සිදුකිරීමෙන් ඒ රෝග පීඩා සුවකළ හැකි බවක් පිළිගැනීම විද්‍යාවට හා යථාර්ථයට එරෙහි වූවකි.

එහෙත්, ඒ සම්බන්ධයෙන් සියුම් ලෙස විමසීමේදී පෙනී යනුයේ එම ගුප්තමය කටයුතු තුළ කිනම් හෝ නොවිධිමත් මනෝ විකිත්සක අංග ගැබ්ව ඇති බවකි. එය වඩාත් තහවුරු වන්නේ සේතුභාමි මහතා ඊළඟට හෙළිකළ ඇහම්ති රාළගේ කාර්යභාරය පිළිබඳව සියුම් ලෙස විමසා බැලීමෙනි.

"හුඟක් වෙලාවට ලෙඩෙක් ඇහම්ති රාළ ළඟට ගේන්නේ මැස්සක් වගේ දේක දමාගෙන. මොකද ඒ වෙනකොට ලෙඩාගේ තත්ත්වය ඒ තරමටම නරක අතට හැරිලා. ඔය හැම ඇහම්ති රාළ කෙනෙකුගේම ගේ ඉස්සරහා තියෙනවා පහන්පැලක්. ඒ පහන්පැල ඇතුළේ 'සලඹක්' වගේ පුපා වස්තුවකුත් තියෙනවා. ඉතින් මැස්සක දැනෙන තමන් ළඟට ගෙනාපු ලෙඩාව ඒ පහන්පැල ඉස්සරහා තියාගත්තු ඇහම්ති රාළ එකදිගට දෙවියන්ට යාතිකා කර කර ඉඳලා එකපාරටම දියෙන් ගොඩදමපු කාවයියෙක් වගේ ගැහෙන්හ පටන්ගන්නවා. ඊටපස්සේ පහන්පැලේ තිබුණු අර සලඹක් අතට අරගෙන ඒ ලෙඩේ ගැන දෙවියෝ කියන දේ එක හුස්මට කියාගෙන කියාගෙන යනවා. කොහොමත් ඔය වගේ සිද්ධියක් වෙනකොට ඒක බලන්න ගමෙන් බාගයක් විතර ඒ ඇහම්ති රාළගේ පහන්පැල වටේ එකතු වෙනවාමයි." සේතුභාමි මහතා කීය.

ඉන්පසු ඔහු කීයේ එසේ දේවාරූඪයට පත්වන ඇහම්ති රාළ ඇතැම්විට ඒ සලඹ සොලවමින් හිස හැරුණු අතේ දුවන්නට පටන්ගන්නා බවකි. එවිට ඔහු අවට සිටින්නවුන්ද ඇහම්ති රාළ පිටුපසින් දිව යා යුතු බවද සේතුභාමි මහතා කීය.

"ඔහොම ඔලුව හැරුණු අතේ දුවගෙන යන ඇහම්ති රාළ සමහර වෙලාවට ආපසු එන්නේ මොකක්හරි ගහක කොළමිටක් අරගෙන. පස්සේ ඒ කොළමිට රෝගියාගේ නෑදෑයන්ගේ අතට දෙන ඇහම්ති රාළ ඒ කොළ ජාතිය බේත් හැටියට ඒ ලෙඩාට දෙන හැටි ආරූඪයෙන්ම කියනවා. ඒත් ඊටපස්සේ මල්පැල ළඟට ගිහින් තවත් කන්නලව්වක් කරපු හැටියේ ඇහම්ති රාළගේ ආරූඪය එතැනින්ම ඉවරයි." කී සේතුභාමි මහතා කීයේ අතීතයේ ගමේ රෝගියකු සඳහා දිය හැකි අවසාන ප්‍රතිකාරය ඇහම්ති රාළගේ එම ශාකසාර ඖෂධ ප්‍රතිකාරය බවය.

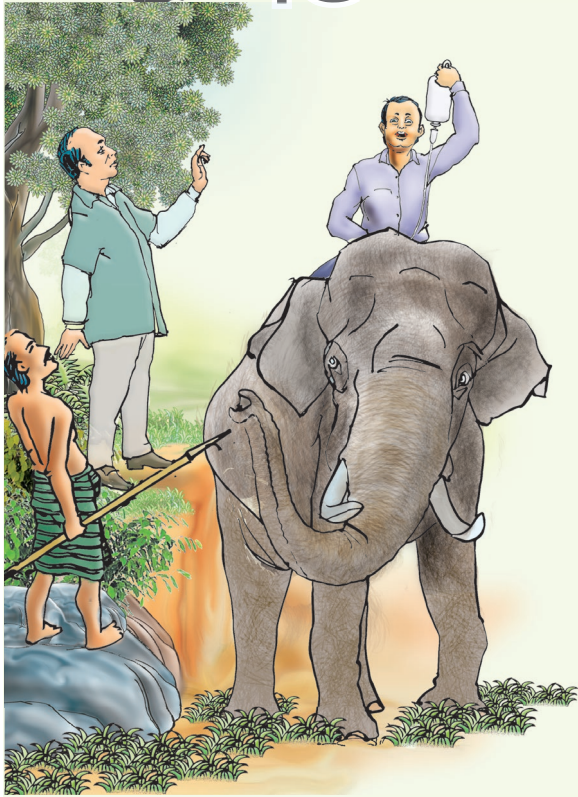
ඒ සමඟම ඔහු පවසා සිටියේ එම ඖෂධයෙන් සම්පූර්ණ සුවය ලැබීම කෙසේ වෙතත් ඇතැම් රෝගීන් මරණයට පෙර යම් සුවපත් බවක් පළ කළ වගකි.

නමුදු මෙහි ඇත්තේ ඒ පරිසර පද්ධතියෙන් ලබාගත් කිසියම් ශාකයක ඇති ඖෂධීය ගුණයකින් එම රෝගය යටපත් වීමක් නොවේ. දේවාරූඪය ලෙසින් ඇහම්ති රාළ ගොඩ නංවාගන්නා මානසික සමාරෝපණය මගින් එම රෝගියාගේත් ඔහුගේ ඥාතීන්ගේත් මානසික ව්‍යුහයන්හි යම් වෙනසක් ඇතිවීම සිදුවේ. මෙම මානසික සමාරෝපණය (Impersonation) යනු ඇතැම් පුද්ගලයන්ගේ පෞරුෂය හා කුසලතාවය මත ගොඩනගාගත හැකි තත්ත්වයකි. එහිදී වය දේවාරූඪයක් වශයෙන් සලකන රෝගියාට ඇහම්ති රාළ ගෙන එන කොළමිට දිව්‍යමය ඖෂධයක් සේ හැඟී යාම මත ඉන් ඔහුගේ රෝගයේ යම් සුවදයක තත්ත්වයක් පෙන්නුම් කිරීම සාමාන්‍ය වූවකි. මෙම තත්ත්වය විද්‍යාත්මකව හඳුන්වනුයේ තුෂ්ටක බලපෑම (Placebo Effect) යනුවෙනි.

මාධ්‍යවේදී තිලක් සේනාසිංහ

කසිප්පුවාට බෙහෙත් කරන්න මට උගේ කරේ නගින්නත් වුණා

සිය ආචාර්යවරයාගේ දේශනයක් සිහියට නැගිණි. අලියෙකු අසනීප වූ විට වැඩියෙන් කේන්ති ගන්නා බවට ඔහු කළ ප්‍රකාශය මතක් වීමෙන් හෙතෙම වඩාත් බිය විය.

“සර්, බෙහෙත් විදින්න අලියව කිදි කරවන්නද?”

හස්තිපාලකවරයා ඇසීය. එවිට වෙදුන් ආරක්ෂිතය. මක්නිසාදයත්, අවට සිටින්නකුට පහරදීමට සිත් වුවහොත් නැගී සිටීමට අලියාට සැලකිය යුතු කාලයක් ගතවන බැවිනි. එහෙත් මහාචාර්ය දංගොල්ල හස්තිපාලකවරයාගේ ඉල්ලීම ප්‍රතික්ෂේප කළේය. කිදි කළහොත් අලියාට නැවත නැගී සිටීම අපහසු බව ඔහුගේ ස්ථාවරය විය.

“කිදි කරවන එක හොඳයි හේද සර්?”

හොඳටම බියව සිටි ගෝලයා ගුරුතුමාගෙන් විමසීය. ඊට ප්‍රතිචාරය රචා බැලීමක් පමණි.

“අර කණ්ඩියට නැගලා සේලයිනි දෙමු.”

මහාචාර්ය දංගොල්ල පැවසීය. සාමාන්‍යයෙන් අලින්ට සේලයිනි ලබාදෙනුයේ කනේ රුධිර නාලයකිනි. අලි කෙරෙහි බියෙන් පසුව ගෝලයා හිත හදාගත්තේ, “කණ්ඩියට බැරිනං කොහෙ නැගගත් ඒ සර් හේ” යනුවෙන් සිතීමෙනි.

එසේ සිතමින් සිටියදී තවත් ගැටලුවකි. කණ්ඩියේත් අලියාගේත් උස එක හා සමානය. සේලයිනි බෝතලය ඊට

වැඩි උසකින් එල්ලිය යුතුය. ජීවන වෙනස අනුව අලියාට සේලයිනි ශරීරගත වන්නේ එවිටය. මහාචාර්ය දංගොල්ල විසඳුම ප්‍රකාශයට පත් කළේය.

“පොඩි දෙස්තර මහත්තයා අලියා පිටේ නග්ගලා සේලයිනි බෝතලේ අල්ලන් ඉන්න කියමු. මම එතකොට කනට සේලයිනි බවේ ගහන්නං.”

පශු වෛද්‍ය තරු අවට බැලිය. පැමිණියේ තමා සහ ගුරුතුමා පමණි. වෙනත් පොඩි දෙස්තරයෙකු නැත. මේ කියන්නේ තමා ගැනමය. අලි මදිවාට හරක් කිව්වාක් මෙන් කරදර පිට කරදරය.

විවුලාගේ මඟුලට ගියානං එල්ලී සිටිය යුතුය. ඒ අනුව අණ කිරීමට අනුව අලියා එසවූ කකුලට ගොඩවී, කනේ එල්ලී අමාරුවෙන් පශු වෛද්‍ය තරු ජීවිතයේ පළමු වරට අලියෙකු පිට නැංගේය. අලියාගේ පැද්දීමට අනුව පැද්දෙමින් පොල් ගස්වල කරවි මට්ටමේ සිට හෙතෙම රෝගියාගේ සේලයිනි බෝතලය ඔසවා සිටියේය. මෙම අලියා ඇත්ගොව්වාගේ බිරියට පවා ඉතා කිකරු බව පශු වෛද්‍ය තරු දැනගත්තේ රාජකාරිය හමාර කිරීමෙන් පසුවය.

රජනිකා ලියනගේ

චතුරංග පඤ්ච වෛද්‍ය තරු විජේකෝන්
(ශ්‍රී දළඳා මාලිගාව, Millennium Elephant Foundation සහ Vetcare සත්ව රෝහල)

පශු වෛද්‍යවරුන්ට වැඩි වශයෙන් රාජකාරි කිරීමට සිදුවන්නේ බල්ලන්, බළලුන් සහ හරක් වැනි සතුන් සමඟය. සත්වෝද්‍යාන දෙපාර්තමේන්තුවට සම්බන්ධ වන පශු වෛද්‍යවරුන්ට නම් ඊට වෙනස් අත්දැකීම් ලැබීමට ඉඩ හිමි වේ. පශු වෛද්‍ය තරු විජේකෝන් විශ්වවිද්‍යාල අධ්‍යාපනය හැදෑරූ ආරම්භක අවදියේ සුරතල් සුනඛයන්ට ප්‍රතිකාර කිරීමට යොමුව සිටියේය. උදේ 7 ට පටන්ගන්නා රාජකාරි හමාර කරද්දී රාත්‍රී 7 පමණ වේ. එබැවින් සුනඛ රෝහලින් පිටත රාජකාරියක යෙදීම ඔවුන්ගේ බලාපොරොත්තුවයි. ඒ සඳහා හොඳම ඉඩ ලැබෙන්නේ අලියෙකුට ප්‍රතිකාර කිරීමේදී හෝ පෙරහර රාජකාරි කරන වෛද්‍යවරයාගේ ගෝලයා තනතුර ලැබීමෙනි. හිතේ හැටියට රවුමක් ගසා, කඩ කළු රස විදීමටත් එවිට ඉඩ ලැබේ.

එකල සායනික අංශ ප්‍රධානී වූ මහාචාර්ය අශෝක දංගොල්ල දිනක් ශිෂ්‍ය තරු විජේකෝන්ට දැනුම් දුන්නේ සේලයිනි, විටමින් ආදී බේන්හේන් සුදුනම් කරගන්නා ලෙසයි. එවකට මේ දෙපළ අතර එතරම් ඇයිහොඳයිසිසක්ද නොවීය. එබැවින් ගුරාගේ උපදෙස් පරිදි ශිෂ්‍යයා අවශ්‍ය දේ සුදුනම් කළේ වැඩි තැකීමක් නැතිවය. දෙදෙනාම මහාචාර්ය දංගොල්ලගේ පොද්ගලික මෝටර් රථයට ගොඩවූහ. ගමනාන්තය ශ්‍රී දළඳා මාලිගාවයි. ඒ වනවිට ඇසළ පෙරහර ආරම්භව තිබිණ. මහාචාර්ය දංගොල්ල අලි ඇතුන් සැම කෙරෙහි අවධානය යොමු කළේය. ගමන අතරතුර මහාචාර්යවරයා අලි සම්බන්ධ යම් යම් දේ ගැනද පැවසීය.

“පිරිමි අලියෙක් ඉන්නවා. හැමෝම ඒ සතාට කියන්නෙ කසිප්පුවා කියලා. එයා තරුණ කාලේ හරිම දරුණුයි. ඕන වැඩක් කරන්නත් පුළුවන්කම තිබුණා. කාලයක් මෙයාව බලාගන්න කිසිම ඇත්ගොව්වෙක් ඉදිරිපත් වුණේ නෑ. එතකොට මාස ගණනක් එක තැන නියාගෙන සාත්තු කරන්න වුණා.”

ඒ වෙද්දී අලියෙකු අතපත ගැමට හෝ අවස්ථාවක් නොලබා සිටි පශු වෛද්‍ය තරුට මෙය ත්‍රාසජනක කතාවකට සවන් දෙන්නාක් මෙනි. එහෙත් සැබෑවටම ඔහුට ත්‍රාසය දැනුණේ මේ ගමන කසිප්පුවාට බෙහෙත් කිරීමට යැයි මහාචාර්ය දංගොල්ල දැනුම්දීමෙන් පසුවය. මාරාන්තික ගමනකට සහභාගි වන නියාවෙන් හෙතෙම මහාචාර්යවරයා සමඟ දළඳ මාලිගාවට ළඟා විය. පසුව බේන් පෙට්ටියද රැගෙන සිය ගුරුවරයා පසුපස ගමන්ගත්තේ වෙනත් එකල්පයක් නොවූ බැවිනි. දළඳ මාලිගාවේ විෂ්ණු දේවාල පර්ශ්‍යයේ පිටත ගේට්ටුව අසළ ඉතා උස දැවැන්තයකු අපහසුතාවකින් සිටින අයුරු පෙනේ. ඒ දුටු වහාම පශු වෛද්‍ය තරුට

ඔබට මුදල් හදිසිසියක්ද? නැතහොත් ඔබේ වටිනා රන් භාණ්ඩ සිනින වෙනින යනවාද?

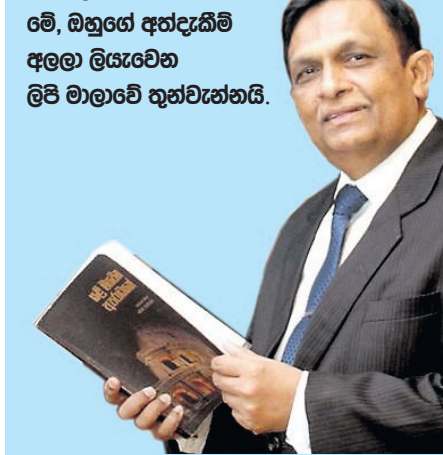
ඕනෑම බැංකුවක උකස් තබා ඇති රන් භාණ්ඩ ගනුදෙනුවක් සඳහා පවුමට රු. 43,000/- ක ම වැඩිපුර 1% ක අඩුම පොලියට ලබා ගන්න

ඔබ දැනට උකස්තබා ඇති ඊසීට් ජන අපට 0767 888 222 අංකයට WhatsApp කරන්න විශේෂ සහන රැසක් සමගින් නැවත බේරා ගැනීමේදී පහසු ගෙවීමේ ක්‍රමයට Loan එකකුත්

කොළඹ	0771 408 547	මීගමුව	0766 227 056
කොටහේන	0702 539 382	ගම්පහ	0779 230 549
වැල්ලවත්ත	0710 870 686	කළුතර	0776 167 149
ග්‍රෑන්ඩ්පාස්	0742 379 739	හලාවත	0779 256 191
මොරටුව	0766 227 059	මාතර	0705 979 237
පානදුර	0767 952 286	ගම්පොල	0710 870 735
වෙන්නප්පුව	0710 869 378	නාවලපිටිය	0710 870 706
ගාල්ල	0705 979 274	හැට්න්	0778 790 372
කුරුණෑගල	0766 227 061	කෑගල්ල	0703 583 363
දිගහ	0778 156 738	ත්‍රිකුණාමලය	0771 201 854
බේරෑවල	0740 920 356	පුත්තලම	0771 201 861
මතුගම	0771 201 860	මහියංගනය	0771 201 862
මොණරාගල	0771 201 852	වත්තේගම	0742 551 103
බදුල්ල	0771 201 863	හපුතලේ	0760 677 018
කල්පිටිය	0761 605 803	මාතලේ	0702 539 389
කටුගස්තොට	0779 476 206	තලවකැලේ	0710 871 009
නාදල	0763 226 230	රාගල	0710 870 703
කන්නලේ	0742 572 585	පුඩුළුමඩ	0740 929 541
පොතුච්ඡේ	0771 201 855	මස්කෙලිය	0760 909 822
වැලුමඩ	0778 764 751	පුස්සැල්ලාව	0742 531 360
බගවත්තලාව	0742 588 267	අච්චුවේලි	0743 865 368
ආගරපනන	0742 499 563	මට්ටික්කලිය	0742 127 665
ඇලකන්ද	0771 201 857		
නාවචලිය	0773 394 209		

*කොන්දේසි අදාලවේ

ජනාධිපති හිඟිඳු සරත් ජයමානන යනු විද්‍යාත්මකව සහ කලාත්මකව පැමිණිලි මෙහෙයවීමට නම් දරා ඇති විශිෂ්ටයෙකි. කොබෙයිගනේ රූප සුන්දරී සාතනය, ටෝනි මාවන් සාතනය, මහාධිකරණ විනිසුරු සරත් අලේපිටිය සාතනය සහ නොකන්දර සය පුද්ගල සාතනය ආදී ආන්දෝලනාත්මක නඩු රැසක පැමිණිලි මෙහෙයවීමට ඔහු දායක වී ඇත. සිය අත්දැකීම් නිර්මාණශීලීව යොදාගනිමින් හිඟිඳු පැහැදිලි කරමින් ඔහු විසින් රචිත 'සලී මැවෙන අපරාධයක්' කෘතියේ සංස්කරණය කළ දෙවන මුද්‍රණයද පසුගියදා ජනගහන කෙරුණි. ජනාධිපති හිඟිඳු සරත් ජයමානන හිඟිපති දෙපාර්තමේන්තුවෙන් පසුගිය වසරේදී සමුහගතව පෝෂ්ට අතිරේක කොලීසිටර් ජනරාල්වරයකු ලෙස කටයුතු කරමින් සිටියදීය.

මේ, ඔහුගේ අත්දැකීම් අලලා ලියැවෙන ලිපි මාලාවේ තුන්වැන්නයි.

මහාධිකරණ විනිසුරු සරත් අලේපිටිය සෘජු තීරණ ගන්නා අතීත අයෙකු ලෙස ප්‍රකටය. හෙතෙම මෙරට සුප්‍රසිද්ධ නඩු ගණනාවක් විභාග කළ විනිසුරුවරයෙකි. මහබැංකු බෝම්බ නඩුව විභාග කර, එල්.ටී.ටී.ඊ. නායකයා ඇතුළු සැකකරුවන් වරදකරුවන් කළේ ඔහුය. එමෙන්ම මිරිසවැටි සමූහ සාතන නඩුව විභාග කෙරෙමින් තිබුණේද අලේපිටිය විනිසුරුතුමන් යටතේය. එවැනි ආන්දෝලනාත්මක නඩු කටයුතු ගණනාවකට ඔහු සම්බන්ධ වී ඇත.

2004 වර්ෂයේ නොවැම්බර් මස විසිවනදා මහාධිකරණ විනිසුරු සරත් අලේපිටිය තවත් වැදගත් නඩු තීන්දුවක් ලබා දුන්නේය. මාස ගණනාවක් පුරා විභාග කෙරුණු මත්ද්‍රව්‍ය ජාවාරමකට අදාළ නඩුවක සැකකාරිය, වරදකාරිය කර දඬුවම් නියම කෙරුණේ එදිනයි. තීන්දුව දීමෙන් අනතුරුව සිය නිල මැදිරිය වෙත පැමිණි විනිසුරුවරයා එහි පැය දෙක තුනක කාලයක් ගත කළේය. අනතුරුව නිවස වෙත යාමට පිටත් වූයේ සිය දෙපොස් හැවිරිදි පුත්‍රණුවන් ටෙකිස් පුත්‍රණුවට රැගෙන යාමට නියමිතව තිබූ බැවිනි. ඔහු පදිංචිව සිටියේ බණ්ඩාරනායක අනුස්මරණ ජාත්‍යන්තර සම්මන්ත්‍රණ ශාලාවට යාබද සරණ පාරේ වරාය අධිකාරියට අයත් නිල බංගලාවකය. එය තට්ටු දෙකකින් සමන්විතය. එහි ඉහළ මාලයේ සිටි බිරිය සහ පුතා විනිසුරුතුමන්ගේ පැමිණීම අපේක්ෂාවෙන් පසුවූහ. උපපොලිස් පරීක්ෂක උපාලි විසින් පදවනු ලැබූ නිල රථය විනිසුරු නිල නිවසට ප්‍රභා විය. ඒ වනවිට ගරාජයේ ගේට්ටුව විවරව තිබිණ. වාහනයේ මුහුණත ගරාජයේ ඇතුළු පැත්තට වන සේ නැවතු රියදුරු වාහනයෙන් බැස්සේය. පසුව ඔහු වාහනයේ ඩිකිය වෙත පැමිණියේ එහි තිබූ බඩු බාහිරාදිය ගැනීමටයි. පිටුපස ආසනයේ පැමිණි විනිසුරුතුමන් බිමට බැස

වමනය කාමිපලයක් ඔස්සේ ගොස් මහාධිකරණ විනිසුරු සරත් අලේපිටියගේ සාතනයිත් සොයාගනියි

විත්තිකරුවකු වරදකරුවකු කිරීම ඩී.එන්.ඒ. තාක්ෂණය මෙරටදී භාවිත ප්‍රථම අවස්ථාව මෙයයි

නැවත වාහනයේ පසුපස අසුනට නැමුණේ සිය ලිපිලේඛන ගැනීමේ අපේක්ෂාවෙනි. ඒ අවස්ථාවේදීම එම ස්ථානයට වැන රථයක් ප්‍රභාවය. ඉන් බිමට බැසගත් ආයුධ සන්නද්ධ සිව්දෙනකු විනිසුරුතුමන්ට සහ ඔහුගේ රියදුරුට වෙඩි ප්‍රහාර එල්ල කළේ කිසිවක් හිතාගැනීමට හෝ ඉඩක් ඉතිරි නොකරමිනි. විනිසුරුගේ රියදුරු සහ ආරක්ෂක වූ උපපොලිස් පරීක්ෂකවරයාට සිය ඉනේ රඳවා තිබූ පිස්තෝලය ගැනීමට තරම්වත් කාලයක් නොවීය. වෙඩි ප්‍රහාරයට ගොදුරු වූ දෙදෙනා විසැනින් බිම ඇද වැටුණහ. රෝහලට රැගෙන යනවිටද ඔවුන් ජීවිත හැර ගොසිනි.

වෙඩි ප්‍රහාරයෙන් අනතුරු වැන රථයට ගොඩවන තුවක්කුකරුවෝ රියදුරාට පරුෂ වචනයෙන් බැන වැදී ඔහු පිටතට ඇද දැමූහ. දැඩි සේ බියට පත්වන රියදුරා එම ස්ථානයෙන් දුවගොස් අසල වූ නිවසකින් පොලිසියට ඇමතුමක් ලබාදුන්නේය. ඔහු කුලියට වාහන සපයන ආයතනයක සේවකයෙකි. හෙතෙම සිය රැකියා ස්ථානයටද දුරකතනයෙන් ඇමතීය. මෙම සිදුවීම ඇසින් දුටු එකම සාක්ෂිකරුවා ඔහුය. විනිසුරුවරයාගේ බිරිය සහ පුතා වෙඩි හඬ ශ්‍රවණය කළද ඔවුන් සිදුවීම දුටුවේ නැත.

"මම වැඩ කරන්නේ නාවල ප්‍රදේශයේ නියෝජ්‍ය රථවාහන කුලියට දෙන තැනක රියදුරෙක් වීදියට. මේ වැන රථය අයිතින් එතැනට. එද දවල් 120 විනර මම වැන එක අරන් රාජගිරිය පැන්නෙන් යද්දී කාර්යාලයෙන් පණිවිඩයක් ලැබුණා, මොරටුවට යන කට්ටියක් මරදන එල්ලිත්ස්ට්ට් ශාලාව අසල ඉන්නවා කියලා. මම එතැනට ගියා. වැන එකේ බඳේ ආයතනයේ අංකය ගහලා තිබුණා. හයර් එක දුනු අය ඒක දැකලා අන දමලා වැන එක නැවැත්තුවා. එතැන හතරදෙනෙක් හිටියා. එයාලා අනේ මල තිබුණා."

සිදුවීම ගැන ඔහු පවසන කතාව අනුව වාහනයට ගොඩ වූ ගනුදෙනුකරුවන් පවසා තිබුණේ ඔවුන්ට නාට්‍යයක් රූගත කිරීම සඳහා මොරටුවට යා යුතු බවයි.

අධ්‍යක්ෂවරයා ප්‍රමාද වන ලකුණු ඇති බවද ඔවුහු පැවසූහ. අනතුරුව පෝන් ද සිල්වා රඟහල අසල යම් වේලාවක් රථය නවතා තබාගත් පිරිස පසුව ග්‍රෙගරි පාර අසල වූ සුප්‍රසිද්ධ අවන්හලකට ගොස් දිවා ආහාරය ගත්හ. රියදුරුද ඔවුන් සමඟිනි. ඔවුන් ග්‍රයිඩ් රයිස් ඇණවුම් කළ අතර රියදුරු හැර සෙසු සියල්ලෝ මත්පැන් පානය කළහ. අනතුරුව යළි වාහනයට ගොඩවෙන කණ්ඩායම බොරැල්ල කනත්ත අසලට ගොස් කාසල් වීදිය ඔස්සේ ගමන් ගත්හ. ඒ මාර්ගයේ නියෝජ්‍ය මත්පැන් අලෙවිසැලකින් තවත් මත්පැන් බෝතලයක්ද මිලදී ගෙන තිබේ. පසුව ඩී.එස්.සේනානායක විදුහල ඉදිරිපිටින් ගොස් සරණ පාරේ සමාජ ශාලාවක් අසල පදික වේදිකාවේ වාහනය නවතා තැබීමට රියදුරාට අණ ලැබිණ. ඊක වේලාවකට පසු එම මාවතේ මදක් ඉදිරියට ගමන් කිරීමෙන් පසු යම් ස්ථානයකදී වාහනය නවතන ලෙස රියදුරාට නියෝග කෙරිණ. ඒ, සරත් අලේපිටිය මහාධිකරණ විනිසුරුවරයාගේ නිලනිවස අසලයි. ඔවුන් එම ස්ථානයට පැමිණෙන විට මහාධිකරණ විනිසුරුවරයාගේ රථය ගරාජයේ නවතා තිබිණ. අනතුරුව වෙඩි තැබීම සිදුවූ අතර රියදුරා පන්නා දමා තිබේ.

රියදුරාගේ ප්‍රකාශයේ සත්‍යතාව සැක සහිතය. අපරාධකරුවන් තමන් සමඟ පැමිණි ඇසු දුටු සාක්ෂිකරු දමා යන්නේ ඇයි? ඔහුන් අපරාධයට සම්බන්ධද? කලබලය හේතුවෙන් වාහනයට ගොඩවීමට නොහැකි වීද? ආදී ප්‍රශ්න ගණනාවක් විමර්ශකයින් ඉදිරියේ විය. රියදුරු වාහනයේ පැමිණි සිව්දෙනාගෙන් කිසිවකු පුද්ගලිකව හඳුනන්නේද නැත. ඔහු පවසන පරිදි පළමුවරට ඔවුන් දැක ඇත්තේද එදිනමය.

මහාධිකරණ විනිසුරුවරයා සාතනය කිරීමේ අවශ්‍යතාව තිබුණේ කානටද යන්න විමර්ශකයින්ට මතු වූ අනෙක් ගැටලුවයි. විමර්ශනය ආරම්භ කළ යුත්තේ එතැනිනි. ඒ අනුව සැකසහිත සියලු කරුණු අධ්‍යයනය කෙරිණ. එහිදී අර්බුදය වඩා සංකීර්ණ විය. වෙඩි තැබීම වූ දිනයේ තීන්දු වූ නඩුවේ

වරදකාරිය ආසන්නතම පෙළඹවීම සහිත සැකකාරියයි. මහබැංකු බෝම්බ ප්‍රහාර නඩුව විභාග කර එල්.ටී.ටී.ඊ. නායකයා ඇතුළු පිරිස වරදකරුවන් කළේද සරත් අලේපිටිය මහාධිකරණ විනිසුරුවරයායි. එබැවින් මෙම සාතනයේ සැකය එල්.ටී.ටී.ඊ.ගේ වෙතටද යොමුවිය. එම කාලයේදීම ත්‍රිපුද්ගල මහාධිකරණ විනිසුරු මඬුල්ලක් ඉදිරියේ මිරිසවැටි සමූහ සාතන නඩුව විභාග වෙමින් පැවතිණ. සරත් අලේපිටිය එම විනිසුරු මඬුල්ලේ සභාපති ධුරය දැරීය. යුද හමුදා සාමාජිකයකු එහි විත්තිකරුවකු වීමද සැකයට බඳුන් වූ කරුණකි. ඊට අමතරව නඩුවට නමැත්තෙකුට එරෙහිව තවත් ආන්දෝලනාත්මක මිනීමැරුම් නඩුවක් මහාධිකරණ විනිසුරු සරත් අලේපිටිය ඉදිරියේ විභාග වෙමින් තිබිණ.

ඊට අදාළව ඇසු දුටු සාක්ෂිකරුවන් දෙදෙනෙකු සාක්ෂි දීමට නියමිත විය. මහේස්ත්‍රාත් අධිකරණයේ මුලික නඩු විභාගයේදී ඔවුන් දෙදෙනාම සාක්ෂි දී තිබිණ. පසුව ඉන් අයෙකු සාතනයට ලක් වූ අතර අනෙකා රටින් පිටමං වී තිබුණි. එබැවින් සාක්ෂි ආඥා පනතේ ප්‍රතිපාදන යටතේ ඔවුන් පහළ උසාවියේ දුන් සාක්ෂි මහාධිකරණයට අනුගත කරන්නැයි රජයේ අධිකාරියට ඉල්ලීමක් කළාය. එහෙත් ඉන් සිය සේවාදායකයාට අගතියක් වන බව පවසා ඊට ඉඩ නොදෙන්නැයි විත්තියේ නීතිඥවරයා ඉල්ලීය. එනිසා විත්තිකරු බොහෝ සේ බියට පත්ව සිටියේය. ඒ පිළිබඳ නියෝගය ලබාදීම විනිසුරුවරයා සහිත දෙකකට කල් තැබීය. මෙම සාතනය වූයේ නියෝගය ලබාදීමට පෙරයි. එයද ප්‍රබල සාධකයකි. මේ සියලු දැවැන්ත සාධක හමුවේ නිරීක්ෂකයන් පැවරුණේ පහසුවෙන් ලිභාගත නොහැකි පඹගාලකය. එබැවින් මේ සංකීර්ණ තත්ත්වය විසඳාගත යුත්තේ එකම ඇසු දුටු සාක්ෂිකරු හඹායාමෙනි. ඒ අනුව කොළඹ අපරාධ විමර්ශන කොට්ඨාසය නැවතත් ඔහුගෙන් දීර්ඝ ලෙස ප්‍රශ්න කළේය. වත්මන් පෝෂ්ට නියෝජ්‍ය පොලිස්පතිවරයකු වන නුවන් වෙදසිංහ එහි ප්‍රධාන විමර්ශක ලෙස කටයුතු කළේය.

මහාධිකරණ විනිසුරු සරත් අඹේපිටිය

හොට්ටි හමුලාර

මට ත කළ

DNA - Test

නැවත ප්‍රශ්න කිරීමේදී රියදුරා වැඩිදුරටත් තොරතුරු ලබා දුන්නේය.

"අපි අවන්හලකින් කෑම අරන් සරණ පාරේ වෑන් එක නවත්තගෙන හිටියා. එහෙම ඉන්නකොට එක්කෙනෙකුට වමනෙ ගියා. එයා වමනෙ දැමීමේ වාහනෙන් බිමට බැහැලා පේමන්ට් එකට." පරීක්ෂණ සඳහා වමනෙ සාම්පලයක් ලබා ගැනීමට ඒ අනුව විමර්ශකයෝ ක්‍රියා කළහ. මෙම සිදුවීමට වසර කිහිපයක පෙර හෝකන්දර ඝාතන නඩුවේදී ඩී.එන්.ඒ. තාක්ෂණය භාවිත කර තිබීමේ අත්දැකීම්ද ඊට පදනම් විය. ඒ කෙසේ වුවද තවමත් කිසිදු සැකකරුවකු ගැන හෝච්චාවක් නැත. තවත් වැදගත් තොරතුරක් රියදුරු විසින් හෙළිකරනු ලැබුවේ ඒ අතරයි. පෝන් ද සිල්වා රහගල අසල සිටියදී වාහනයේ සිටි අයට දුරකතන ඇමතුම් ලැබුණු බව ඔහු පැවසීය. එහෙත් කතා කළ කිසිවක් ඔහුට ඇසී නැත. ඒ, ඇමතුමක් ලැබෙන සෑම අවස්ථාවකම ඔවුන් වාහනයෙන් පිටතට යාම හේතුවෙනි. සරණ පාරේ නවතා සිටියදීද එයම සිදුව ඇත. මෙවැනි සංකීර්ණ අවස්ථාවලදී විමර්ශකයින්ට නීතිපති උපදෙස් ලැබිය හැකිය. ජනාධිපති නීතිඥ සරත් ජයමාන්න ඒ සඳහා පත්කර තිබිණ. රියදුරු පැවසූ කරුණු අනුව පෙනී ගියේ කිසියම් තැනැත්තකු ඝාතනයට ලක්වූ මහාධිකරණ විනිසුරුවරයා අධීක්ෂණය කර ඇති බවයි. ඔවුන් අවස්ථා කිහිපයකදී වාහනය නවතා බලා සිටින්නට ඇත්තේ කිසියම් පණිවිඩයක් ලැබෙන තුරු විය හැකිය. ඒ ප්‍රබල සැකය මතුවුවද, දුරකතන තාක්ෂණය භාවිත කිරීම ගැන මෙරටේ පූර්වාදර්ශ නොවූ බැවින් කිසිවකුටත් ඉදිරිය ගැන පැහැදිලි තත්වයක් නොතිබිණ. ඒ අනුව ඉතිහාසයේ තවත් සුවිසල් සන්ධිස්ථානයක්

සනිටුහන් කිරීමේ කටයුත්තකට දැනට විමර්ශන ජනාධිපති නීතිඥ සරත් ජයමාන්නට අවස්ථාව හිමිවිය. දුරකතන විශේෂඥයින් නීතිපති දෙපාර්තමේන්තුවට කැඳවා සාකච්ඡා ඇරඹිණ. කෙතරම් උපායශීලී අපරාධකරුවකු වුවද විශ්වයේ කොතැනක හෝ හෝච්චාවක් ඉතිරි කරයි. ඒ බව සනාථ කරමින් දුරකතන විශේෂඥයින්ගෙන් හෙළිවූයේ ඕනෑම කෙනෙකු දුරකතන ඇමතුමක් ගන්නා විට ඇමතුම්කරු සහ ග්‍රාහකයාට ආසන්නතම සම්ප්‍රේෂණ කුලුණුවල යම් යම් දත්ත වාර්තා වන බවයි. අදාළ දුරකතන අංක, පණිවිඩකරුවන් සිටි ප්‍රදේශ, ඇමතුම් කාලය ආදී වැදගත් තොරතුරු හෙළිකර ගැනීමට ඉන් ඉඩ හිමිවේ. මේ සිදුවීම්වලට අදාළ වේලාවන් සහ ස්ථාන දන්නා බැවින් ඒ ඔස්සේ තොරතුරු සොයාගත හැකිය. විශේෂඥ සහාය අනුව අදාළ දුරකතන අංක සොයා ගැනිණ. ඒවා කාඩ් ක්‍රමය යටතේ ලබාගත් සම්බන්ධතා බවද හෙළි විය. අලුත්කඩේ ප්‍රදේශයේ සිටි පුද්ගලයකු සහ තුවක්කුකරුවන් යැයි සැක කරන අය අතර එදින පණිවිඩ අටක් පමණ හුවමාරු වී තිබිණ. කෙසේ වෙතත් අදාළ දුරකතන අංක දෙකටම අනන්‍යතාවක් නොමැත. එමෙන්ම ඒවා මෙම සිදුවීමෙන් පසු කිසිදු භාවිත කර නැත. ඒ අනුව එම අංක මෙම ඝාතනය සඳහාම යොදාගත් බව පෙනී

යයි. නැවතත් සත්‍යය සෙවීම අසීරු තැනකට පත්වේ. යළි නීතිපති දෙපාර්තමේන්තුවෙන් දුරකතන විශේෂඥයින්ට දැනුම් දුන්නේ අලුත්කඩේ ප්‍රදේශයේ සිටි භාවිත කෙරුණු දුරකතනයෙන් තුවක්කුකරුවන් යැයි සැක කරන අයට පරිබාහිර වෙනත් අයට ඇමතුම් දී ඇතිද යන්නයි. විමර්ශකයින්ට සැකසීමක් ගෙන දෙමින් තවත් එක් අංකයකට ඉන් ඇමතුමක් ලබාගෙන තිබිණ. ඒ ඝාතනයට පෙරයි. අදාළ අංකය ලියාපදිංචි එකකි. ඒ අනුව විමර්ශකයෝ එහි හිමිකරු හමුවූහ.

"මම කණ්ඩායමක් නිස්සමහාරාමයට අරන් ගියා. ඒ ගමන යන්න මං වෙනත් කෙනෙකුගේ වෑන් එක ඉල්ලා ගත්තා. ඔය කියන දවසෙ එයා මට කතා කරලා කිව්වා වෑන් එක ආයෙ ගෙනත් දෙන්න කියලා."

මේ ඔහුගේ ප්‍රකාශයයි. ඔහු ලබාගත් වෑන් රථයේ හිමිකරුට ස්ථාවර දුරකතනයක් මෙන්ම ජංගම දුරකතනයක්ද ඇත. ඒ අංක දෙකම මෙම පුද්ගලයා සතු විය. මේ සියල්ල අනුව සොයායෑමේදී හෙළිවූයේ එම වෑන් රථයේ හිමිකරු නමුත් නමක් නැත බවයි. මුල සිටම විමර්ශකයින්ගේ සැකයට හේතු වූ අයෙකු සිද්ධියට සම්බන්ධ බවට තොරතුරු පවතී. ඒ අනුව සිද්ධියේ පළමු සැකකරු වූ නමුත් පොලිස් අත්අඩංගුවට පත්විය. ඝාතනයට සම්බන්ධ අනෙක් සිව්දෙනා සොයාගැනීමට ඉන්පසු ඉඩ ලැබිණ. ඔවුන් සිව්දෙනා හඳුනාගැනීමේ පෙරෙට්ටුවකට ඉදිරිපත් කෙරුණේ රියදුරා විසින් හඳුනාගනු ලැබීම වෙනුවෙනි. එහිදී නීතියේ ප්‍රතිපාදන අනුව සැඟවී සිටි

හඳුනාගැනීමේ ඉඩ ලබා ගැනුණේ රියදුරාගේ ආරක්ෂාව සහතික කිරීම සඳහායි. එහිදී නඩුවේ දෙවන, තුන්වන, සිව්වන සහ පස්වන සැකකරුවන් ඔහු හඳුනාගත්තේය. මෙම විත්තිකරුවන්ගේ රුධිරය සාම්පලද ලබා ගැනිණ. ඒවා පරීක්ෂා කර, කලින් ලබාගත් වමනෙ සාම්පලය සමඟ සැසඳීමේදී හෙළිවූයේ ඒවා තෙවන විත්තිකරුගේ බවයි. මීට පෙර හෝකන්දර ඝාතන නඩුවේදී ඩී.එන්.ඒ. තාක්ෂණය හඳුන්වාදීමේ විමර්ශන අවස්ථාවට ජනාධිපති නීතිඥ සරත් ජයමාන්න සහභාගි විය. එහෙත් අධිකරණයේදී එම සාක්ෂිය මෙහෙයවනු ලැබූයේ ජනාධිපති නීතිඥ පාලිත ප්‍රනාන්දු විසිනි. සරත් අඹේපිටිය ඝාතන නඩුවේදී එම අවස්ථාව ජනාධිපති නීතිඥ සරත් ජයමාන්නට හිමිවිය. විත්තිකරුවකු වරදකරුවකු කිරීමට ඩී.එන්.ඒ. තාක්ෂණය මෙරටේ භාවිත කළ ප්‍රථම අවස්ථාව මෙයයි. ඊට පෙර හෝකන්දර නඩුවේදී ඩී.එන්.ඒ. තාක්ෂණය පිළිගත්තද විත්තිකරුවන්, වරදකරුවන් කිරීමට එය භාවිත කෙරුණේ නැත. ඝාතන සැකකරුවන් භාවිත කළ වෑන් රථයද බේස්ලයින් මාර්ගයේ ඇල්ට්ටිගල මහල් නිවාස අතර දමාගොස් තිබියදී සොයාගෙන තිබිණ. එහි තිබූ ඇඟිලි සලකුණු තුන්වන සහ පස්වන විත්තිකරුවන්ට සසඳුණි. ඝාතනයට පෙර සැකකරුවන් දිවා ආහාරය ගත් අවස්ථාවක් තිබූ මත්පැන් බෝතලවලින් විමර්ශකයින් ලබාගෙන තිබූ ඇඟිලි සලකුණු දෙවන සහ තුන්වන විත්තිකරුවන්ට ගැලපී තිබිණ. දෙවන විත්තිකරුගේ නිවසින් සොයාගත් පිස්තෝලයක් සහ අපරාධ ස්ථානයේ තිබූ භාවිත කළ පතොරම්ද ගැලපිණ. දෙවෙනි සැකකරුගේ ප්‍රකාශයක් මත සොයාගත් රිවෝල්වරයක්ද අපරාධ ස්ථානයේ තිබූ වැය වූ පතොරම් සමඟ සසඳුණි. දෙවැනි විත්තිකරු සන්නයක් දුරකතනයක් විය. එය පළමු විත්තිකරු සමඟ පණිවිඩ හුවමාරු කරගත් එකකි.

නඩුවේ පළමු විත්තිකරු හෙවත් මෙහි මහමොළකරු වූ නමුත් එරෙහි ප්‍රබල සාධකයක් වූයේ විනිසුරුතුමන් ඝාතනය කිරීමට දැඩි පෙළඹවීමේ හේතුවක් තිබීමයි. ඒ තමාට එරෙහි ව විභාග වූ මිනීමරුම් නඩුවයි. ඔහු ඝාතකයින්ට දුන් ඇමතුමද සාධාරණ සැකයකින් තොරව තහවුරු කර තිබිණ. එසේ වුවද නමුත් නිදහසට කරුණු ඉදිරිපත් නොකළේය. එවැනි කිසිදු පැහැදිලි කිරීමක් නොකරන විට අධිකරණය විත්තිකරුට එරෙහි අගතිගාමී අනුමතියකට විලැඹීම සාධාරණයැයි සැලකේ. මෙම සංකල්පය 'චලන්බරෝ ආප්තය' ලෙස සැලකෙයි. එම සිද්ධාන්තය භාවිත කළ හැක්කේ විත්තිකරුට එරෙහි ප්‍රබල නඩුවක් පවතින විටදීය. ඒ අනුව මෙහිදීද එය යොදා ගැනිණ. බොහෝ පිරිසකගේ කැපවීමෙන් සත්‍යය හෙළි කෙරිණ. එමෙන්ම එය කළ යුතුව තිබූ බව ජනාධිපති නීතිඥ සරත් ජයමාන්න පෙන්වා දෙයි.

"අඹේපිටිය විනිසුරුතුමා ඝාතනයට ලක්වූණේ ඔහුගේ පෞද්ගලික හේතුවක් නිසා නෙමේ. යුක්තිය පසිඳුලීමේ ක්‍රමය නගා සිටුවීමට ක්‍රියා කරමින් සිටියදී ඔහුට මේ ඉරණම අත්වුණේ. එතුමා යුක්තිය පසිඳුලීමේ ක්‍රියාවලිය සඳහා කළ මෙහෙය අපි අගයන්න ඕනෙ. ඔහුගේ ඝාතනයෙන් පසුවයි විනිසුරුවරුන්ගේ ආරක්ෂාවට වෙනම ඒකකයක් ස්ථාපිත කෙරුණේ. කුඩා දෙයකින් පවා කොහොමද සාක්ෂි තහවුරු කරගන්නෙ කියන දේ වැනි බොහෝ කරුණු මේ නඩුවෙන් අපි ඉගෙනගත්තා."

විශේෂඥ සහාය අනුව අදාළ දුරකතන අංක සොයා ගැනිණ. ඒවා කාඩ් ක්‍රමය යටතේ ලබාගත් සම්බන්ධතා බවද හෙළි විය. අලුත්කඩේ ප්‍රදේශයේ සිටි පුද්ගලයකු සහ තුවක්කුකරුවන් යැයි සැක කරන අය අතර එදින පණිවිඩ අටක් පමණ හුවමාරු වී තිබිණ. කෙසේ වෙතත් අදාළ දුරකතන අංක දෙකටම අනන්‍යතාවක් නොමැත.

ඒ 2018 අගෝස්තු 12 වැනිදාය. එදා කොළඹ ආර.ප්‍රේමදාස ජාත්‍යන්තර ක්‍රිකට් ක්‍රීඩාංගණයට දහස් ගණනක් වූ ක්‍රිකට් ප්‍රේක්ෂකයින් පැමිණ තිබුණේ ශ්‍රී ලංකාව සහ දකුණු අප්‍රිකාව අතර පැවති එක්දින තරඟාවලියේ පස්වන සහ අවසන් එක්දින තරඟය නැරඹීමටය. තරඟයේ මුලින්ම පන්දුවට පහරදුන් ශ්‍රී ලංකාව පන්දුවාර 50 අවසන කඩුලු අටක් දැවී ලකුණු 299ක් ලබාගැනීමට සමත්වූයේ දකුණු අප්‍රිකාවට ලකුණු 300ක ඉලක්කයක් ලබාදෙමිනි. නමුත් දඟපන්දු යැවූ අතිල ධනංජයගේ සුපිරි පන්දු යැවීම හමුවේ දකුණු අප්‍රිකානු කණ්ඩායම පන්දුවාර 24.4කදී ලකුණු 121කට සීමාවිය. ඒ අනුව ශ්‍රී ලංකාවට ලකුණු 178ක විශිෂ්ට ජයග්‍රහණයක් හිමිවූ අතර තරඟයේ වීරයා වූයේ ලකුණු 29කට කඩුලු 06ක් දවාගත් අතිල ධනංජයයි. ඉතින් මේ සොඳුරු කතාබහ එවන් විශිෂ්ට ජයග්‍රහණය රැසක්ම ශ්‍රී ලංකාවට අත්කරදුන් අතිල ධනංජයගේ ආදරණීය බිරිඳ වන නෙතලි ටෙක්සිනි සමරවික්‍රම සහ මව වන ජයලතා ප්‍රනාන්දු සමඟිනි.

නෙතලි ක්‍රිකට්වලට ආස කරන්නේ කොයි කාලේ ඉඳන්ද?

මං නම් පුංචි කාලේ ඉඳන් ක්‍රිකට්වලට ආසයි. මොකද ඉස්කෝලේ යන කාලේ මමත් ක්‍රිකට් ගැහුවා. ඒ 2007 අවුරුද්දේ ඉඳන් වගේ. හැබැයි උසස් පෙළ කාලේ ක්‍රිකට් ගහන එක නතර කළා.

අතිලව ඔයාට මුණගැහෙන්නේ ක්‍රිකට් නිසාල නේද?

ඔව් ඔව් අතිලයි මමයි දෙන්නම එකම ඉස්කෝලේ. ඒ කියන්නේ පානදුර මහානාම විද්‍යාලයේ. එයා මට වඩා අවුරුදු තුනක් විතර වැඩිමල්. ඉතින් මං ක්‍රිකට් පුහුණුවීම් කරද්දී එයන් එතැනට එනවා. මොකද එයන් ක්‍රිකට් ගැහුවහේ. ඒ අතරේ තමයි 2010 අවුරුද්දේ එයා මගෙන් යාළුවෙන්න ඇහුවේ. ඉතින් එයා කැමතිද කියලා අහපු ගමන් ඔයා කැමැත්ත දුන්නද?

අපොයි නෑ. මං එකපාරට උත්තරයක් දුන්නේ නෑ. වූටිකක් විතර ගණන් ඉස්සුවා. හැබැයි කතාබහ කරලා හිටියා. ඊක දවසක් යනකොට තේරුණා අතිල කියන්නේ හොඳ කෙනෙක් කියලා. පස්සේ අපි ආදරේ කළා. අවුරුදු හතක් ආදරේ කරලා 2017 අවුරුද්දේ විවාහ වුණා. විවාහයට කලින් එයා ජාතික කණ්ඩායමටත් තේරුණා.

මට මතක විදියට දෙන්නගේ විවාහ මංගලයය තිබුණේ ක්‍රිකට් තරඟාවලියක් අතරතුරේ. මං හරිද?

ඔව් හරි. ඒ වෙනකොට ඉන්දියාව එක්ක එක්දින තරඟමාලාවක් තිබුණා. අතිලත් කණ්ඩායමේ හිටියා. ඒ තරඟමාලාව මැද තමයි විවාහයත් තිබුණේ.

එතකොට ඒ විදියට තරඟාවලියක් අස්සේ විවාහ වෙන්න හිතුවේ ඇයි?

අපි කලින් ඉඳන් විවාහයට නැකැත් බලලා තිබුණේ. ඉතින් එදට තමයි නැකැත් දවස තිබුණේ. ඒ නිසා ක්‍රිකට් තරඟාවලියක් අස්සේම විවාහය සිදුවුණා. වැඩේ කියන්නේ ඒ දවසට පසුවද මැව් එකකුත් තිබුණා. ඉතින් අතිලට විවාහ වුණු ගමන් අතින් පැත්තට මැව් එකට නුවර යන්න වුණා.

එද හනිමුත් එක පැත්තක දලා මැව් එකට ගිය කොල්ලා ගැන තරහක් ආවේ නැද්ද?

අනේ එහෙම නෑ. මොකද ඒ වෙනකොට මං එයාව හොඳට තේරුම් අරන් හිටියේ. ඒ නිසා ඒක ගාණක් නෑ.

අත්ත කියන්න, ඔයාට මාවද ලොකු නැත්නම් මැව් එකද ලොකු කියලා එද ඇහුවෙම නැද්ද?

(සිනාසෙමින්) අයියෝ එහෙම ඇහුවේ නෑ.

හැබැයි හනිමුත් එකක් පැත්තකට දලා මැව් එකට ගිය අතිල ඔයාට හිතාගන්න බැරි මංගල තැන්ගත් දුන්නා නේද?

ඒක නම් හිතයක් වගේ. එද එයා ලකුණු 290 කඩුලු හයක් අරන් එයාගේ ක්‍රිකට් ජීවිතේ හොඳම පන්දු යැවීම වාර්තා කළා. එද නම් මට අමතක නොවෙන දවසක්. ඒත් ඒ මැව් එක අපි පැරදුණා. එද දිනුවා නම් තවත් සතුටුවෙන්න තිබුණා.

ක්‍රිකට් ක්‍රීඩකයින්ට ලොකු කාන්තා ආකර්ෂණයක් තියෙනවනේ. විවාහයෙන් පස්සේ අතිලට කොන්දේසි දැමීමා කියන්නේ ඇත්තද?

(සිනාසෙමින්) විහිලුවට වගේ පොඩි පොඩි කොන්දේසි ඊකක් දැමීමා ඉතින්. හැබැයි ඒ එයාව අවිශ්වාසයට එහෙම නෙවෙයි.

බැඳුලා හනිමුත් යන්නෙ නැතිව පසුවදාම එයා ක්‍රිකට් ගහන්න ගියා

අතිල ධනංජයගේ බිරිඳ නෙතලි ටෙක්සිනි සමරවික්‍රම

අපි දෙන්නම ඉස්කෝලේදී ක්‍රිකට් ගහපු හිතදයි අපිට අපිව මුණගැහුවේ

නෙතලි දැන් අතිල එක්ක ගෙවන ජීවිතේ කොයි වගේද?

අපි විවාහ වෙලා දැන් අවුරුදු හයක්. ඒත් අද ඊයේ විවාහ වුණු දෙන්නෙක් වගේ අපි දෙන්නා හරිම ආදරෙන් ඉන්නවා. අපිට දැන් අවුරුදු හතරක පුතෙක් ඉන්නවා. අතිලගේ අම්මලා ඉන්නෙත් අපිත් එක්කමයි.

අතිල ඔයාට සැරවෙන්නේ එහෙම නැද්ද?

(සිනාසෙමින්) එයාට ලේසියකට තරහා යන්නේ නෑ. නිවිලම තමයි ඉන්නේ. ඒත් තරහා ගිය වෙලාවට හොඳටම තරහා යනවා. ඒ වෙලාවට මං මුකුත් කියන්නේ නෑ. ඒත් මට තරහා ගියොත් එහෙම එයා ඒක පේක් එකට වගේ ගන්නවා.

පසුගිය කාලයේ අතිලගේ පන්දු යැවීම නීති විරෝධී කියලා එයාට ලොකු ප්‍රශ්නයකට මුහුණදෙන්න වුණා. ඒ වෙලාවේ එයා හැසිරුණේ කොයි විදියටද?

අත්තටම එයා ගොඩාක් දුක්වුණා. ඒත් එයාට පුළුවන් ඉක්මනට පන්දු යැවීමේ ඉරියව්ව හදාගන්න ඕන වුණා. ඊටපස්සේ දිගටම පුහුණුවීම් කළා. කොරෝනා කාලේ පවා එළියට ගිනිත් පුහුණුවීම් කළා. මං බයේ යන්න එපා කිව්වත් එයා ගියා. අන්තිමේ එයා එයාගේ කැපවීමෙන් ආයෙත් පන්දු යැවීමේ ඉරියව්ව හරියට හදාගත්තා.

අතිල ඊකක් විලාසිතා කරන්න කැමතියි වගේ නේද?

ඔව්. කොණ්ඩේ එහෙම වෙලාවකට කලර් කරනවා. මමයි අම්මයි කැමති වුණාට එයාගේ තාත්තා නම් ඒ දේවල්වලට ඊකක් අකමැතියි.

ඉදිරියේදී එක්දින ක්‍රිකට් ලෝක කුසලානයක් එනවා. මෙවර අතිල ධනංජයට කණ්ඩායමේ තැනක් ලැබෙයිද?

එහෙම අවස්ථාවක් ලැබෙනවා නම් හොඳයි. මොකද ලෝක කුසලානයට අවස්ථාව ලැබුණොත් රට වෙනුවෙන් හොඳටම සෙල්ලම් කරන්න එයා බලාගෙන ඉන්නවා. මමත් ආසයි ඒ ලෝක කුසලානය වෙනුවෙන් එයා සෙල්ලම් කරනවා දකින්න.

අතිල ධනංජයගේ බිරිඳ නෙතලි සමඟ කළ කතාබහෙන් පසු අප ඊළඟට හැරුණේ අතිල අද ඉන්නා තැන ගැන වැඩිපුරම ආඩම්බර වෙන ඇය දෙසටය. ඒ අතිලගේ ආදරණීය මව වන ජයලතා ප්‍රනාන්දු පැත්තටය.

අතිල ධනංජය අද ඉන්න තැන ගැන අම්මට තියෙන්නේ මොන වගේ හැඟීමක්ද?

මට අතිල ගැන ගොඩාක් ආඩම්බරයි. මොකද අපි ලොකු මිනිස්සු නෙවෙයි. ගොඩාක් දුෂ්කරතා එක්කයි එයා අද ඉන්න තැනට ඇවිත් ඉන්නේ. මට තාම මතකයි පුතා කෝච්චියේ අර ලොකු ක්‍රිකට් බඩු බෑග් එකක් එල්ලගෙන හිරවෙලා පුහුණුවීම්වලට කොළඹ ගියපු හැටි. ඒ කැපකිරීම්වල ප්‍රතිඵල දැන් තියෙනවා. ඉතින් ඒ දේවල් එක්ක අතිල පුතා දැන් ඉන්න තැන ගැන එයාගේ අම්මා විදියට ආඩම්බරයි.

පුතා පොඩි කාලේ නම් ඊකක් දැගයි කියන්නේ ඇත්තද?

(සිනාසෙමින්) ඔව් ඔව් ඊකක් දැග කළා. මොනට්ටෝර් කාලේ එහෙම ළමයෙකට ගහලා මටත් මොනට්ටෝර් යන්න වුණා. මට මතකයි ඒ කාලේ සත්තු පාරේ එහෙම පන්නනවා. එතකොට ගස් ගල් දිගේ හගිනවා. හැබැයි ලොකු වෙනකොට ඒ දැග වැඩ නැවතුණා.

එතකොට අතිලට ක්‍රිකට් ගහන්න ආසාවක් ආවේ කොහොමද?

අතිලගේ අයිතා ක්‍රිකට් ගැහුවා. ඉතින් එයාට පුහුණුවීම් තියෙන දවස්වලට මං කෑම එකක් අරන් යනවා. අතිලත් මාත් එක්ක යන්න එනවා. එයා එතකොට හරි පොඩියි. දිගටම එහෙම එද්දී තමයි එයාටත් අයිතා වගේ වෙන්න ඕන වුණේ. ක්‍රිකට් ගහන්න පටන්ගත්තේ එහෙමයි.

අතිල ගෙදරදී එහෙම කොයි වගේද?

එයා ගුණධර්ම අතින් පොහොසත් දරුවෙක්. අපේ හිත් කවදවත් රිදුවලා නෑ. මටයි එයාගේ තාත්තටයි හරිම ආදරෙයි. එයාට ඉන්නේ අයියි, නංගියි. ඒ දෙන්නටත් පණ ඇරලා. එයාගේ වාසනාවට වගේ හොඳ බිරිඳකුත් එයාට ලැබුණා.

අතිලගේ ක්‍රිකට් ජීවිතයේ අම්මා දකින්න කැමතියි හිතයක් තියෙනවද?

මගේ ලොකුම ආසාවක් නමයි ඉදිරියේදී තියෙන එක්දින ලෝක කුසලානයට එයා ක්‍රීඩා කරනවා දකින එක. අපි බලමු.

ධරණි

**ලබරරි පබ්ලිෂරස්
ප්‍රයිවට් ලිමිටඩ්**

අංක 91, විජේරාම මාවත,
කොළඹ 07.
දුරකථන 0115 200 900
බෙදුනැරමේ අංශය 0112 127204
දැන්වීම් අංශය 0112672801 0112672603
ෆැක්ස් 0112 673 451

ධරණි

**පුවත් පත
නිවසටම ගෙන්වාගන්න
අමතන්න
076 1367 623**

**දැන්වීම්
සඳහා අමතන්න**

**0112 672 601
0112 672 603**

පවුලේ සැමට සනීපවත් ජීවිතයක්

**වෙනමෝල ඔලීව් සෝප
වින් බී හනී**

120/=

**වෙනමෝල කොහොඹ සෝප
වින් ඇලෝවේරා**

120/=

හොඳම දේ අඩුම මිලට වෙන්ඩෝල් සමාගමෙන්

දැන්වීමයි

**ආර්ථික අභියෝග ජය ගැනීම උදෙසා
කාන්තාවන් සම්බල ගන්වමු**

ලෝක ඉම බලකායෙන් 40% ක් නියෝජනය කරන්නේ කාන්තාවන්ය. ආර්ථික සංවර්ධනයෙහිලා මොවුන්ගෙන් ඉටුවන කාර්යභාරය සුවිශාලය. උදාහරණ වශයෙන් ලොව කෘෂිකාර්මික ඉම බලකායෙන් 43% ක් කාන්තාවන්ගෙන් සමන්විත වේ. විවිධ රටවල ආර්ථික සංවර්ධනයෙහිලා කාන්තාවන්ගේ සහභාගිත්වය නොයෙකුත් සමාජ, සංස්කෘතික හා දේශපාලන බලපෑම් මත සීමා වී පවතී. එහෙත් පොදුවේ ගත් විට සමස්ත ලෝකයෙහි ම සංවර්ධනයෙහිලා කාන්තාවෝ විශාල දායකත්වයක් දක්වමින් සිටියි. විපමණක් නොව වය තවදුරටත් පෙර නොවූ චිර පරිදි වර්ධනය වෙමින් පවතී. කාන්තාවන් ආර්ථිකයට දායක වීමට අමතරව දැනුවත් විය යුතු කරුණු කිහිපයකි. එනම් අධ්‍යාපන, සෞඛ්‍ය, සමාජීය, සංස්කෘතික කාරණා මෙන්ම පෝෂණ අවශ්‍යතා, ළමා හා කාන්තා හිංසනයෙන් ආරක්ෂා වීම, ලිංගික අධ්‍යාපනය සහ ස්ත්‍රී පුරුෂ සමානාත්මතාවය ආදියයි.

හේලිස් වැව්ලි සමාගම කාන්තාවන්ගේ අධ්‍යාපන, සෞඛ්‍ය, සමාජීය, සංස්කෘතිකමය අවශ්‍යතාවයන් සපුරාලීම වෙනුවෙන් කැපවෙයි. එමෙන්ම ළමා හා කාන්තා හිංසනයෙන් ආරක්ෂා වීම, ලිංගික අධ්‍යාපනය සහ ස්ත්‍රී පුරුෂ සමානාත්මතාවය පිළිබඳ දැනුවත් කිරීමේ වැඩසටහන් සංවිධානය කරන අතර වතු සේවක පිරිස් වෙනුවෙන් යටිතල පහසුකම් ද සපයනු ලබයි. ප්‍රධානතම කරුණක් වන්නේ වතු ප්‍රජාවට අවශ්‍ය පෝෂණ අවශ්‍යතා සහ සෞඛ්‍ය පිළිබඳව හේලිස් වැව්ලි සමාගම විශේෂ අවධානයක් යොමු කිරීමයි. හේලිස් වැව්ලි සමාගමට අයත් තලවකැලේ වැව්ලි සමාගමේ පාමර්ස්ටන් වතුයායේ සේවය කරන වසන්තමල්ලර් මහත්මිය තම අත්දැකීම් මෙසේ දක්වයි. “මම පාමර්ස්ටන් වතුයායේ සේවයට ඇවිල්ලා දැනට වසර 20 ක් වෙනවා. මේ රැකියාව නිසා තමයි මම මගේ දරුවන්ට හොඳ අධ්‍යාපනයක් ලබාදෙමින් සතුටින් ජීවත් වෙන්නේ. ගෙදර දී අපි අපගේ උපන්දිනය සැමරුවේ නැතත් වත්ත වය සමරන්න අමතක කරන්නේ නෑ. ඒ වගේම අපිව විනෝද වාරිකා වක්කන්

යනවා. ලෝකය නොදකින අපිට වම අවස්ථාව ගොඩක් වැදගත්.” වතු ප්‍රජාවගේ පෝෂණය හා සෞඛ්‍ය පිළිබඳව සැලකිලිමත් වීම සිය මූලික ප්‍රතිපත්තියක් බවට පත්කර ගනිමින් පාමර්ස්ටන් වතුයායේ සේවයේ නිරත පිරිස් වලට දිවා ආහාරය, උදෑසන තේ හෝ කිරි මෙන්ම වැසි දිනවලට කොත්තමල්ලි වැනි පානයන් ලබාදීම පිළිබඳව වසන්තමල්ලර් මහත්මිය ස්තූති පූර්වක වූවාය. තේ දළ නෙළන්නියන්ගේ සිට කළමණාකරුවන් දක්වා වූ සියලු කාන්තාවන් තුළ ආත්ම විශ්වාසය ඇති කරමින් ඔවුන් තුල කුසලතා වර්ධනය කිරීම සඳහා විවිධ පුහුණු වැඩසටහන් ක්‍රියාත්මක කරනු ලබයි. මෙහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස ලිංගික හිංසනය, කාන්තා හිංසනය මෙන්ම මත්ද්‍රව්‍ය භාවිතය ද අවම වී ඇති අතර ආර්ථික, සමාජීය, අධ්‍යාපන, සෞඛ්‍ය සහ සංස්කෘතික යන සෑම අංශයකින්ම කාන්තාව පුළුල් ලෙස දැනුවත් වී සිටින්නීය. කාන්තාවන් නිරෝගී, සෞඛ්‍ය සම්පන්න සහ දැනුවත් පොහොසත් දරු පරපුරක් බිහි කිරීම සඳහා සිය දිවිය කැප කරමින්

සංවර්ධන ක්‍රියාවලියට ද දායක වෙයි. එවැනි කාන්තාවන් සම්බල ගන්වමින් ඔවුන්ට වෘත්තීයමය අවස්ථා ලබා දෙමින් සාර්ථක වෘත්තීය පිවිත්‍යකට සමගාමීව තෘප්තිමත් පෞද්ගලික පිවිත්‍යක් ගතකිරීම උදෙසා හේලිස් වැව්ලි සමාගම ලබාදෙන ශක්තිය සැබවින්ම අගය කළ යුතුය.

ගැනුන්ට බාගෙට බාගයකම නියෙන්හේ 'පිරිමි දාස පුශන'

සුරත් ද මල්

තලෙයිබානුවෝ ඇල්ගනිස්තානය යටත්කරගත්තු කාලෙදී තුවක්කුව බිම තියලා පොතක් කියවන තලෙයිබාන් සාමාජිකයෙක්ගේ පිංතූරයක් සමාජ මාධ්‍යවල හුවමාරු වුණා. ඔව්. පොතකට පුළුවන් ආයුධයක් බිම තියන්න, තුස්තවාදියෙක් මනුස්සයෙක් කරන්න. හැමෝම කිව්වේ එහෙම.

ඇත්ත. පොතකට මොනවද කරන්න බැර? හැබැයි හොඳ පොතකට.

මොළේ උණුසුම් කරන හොඳ පොත් ලියන පිරිස අතලොස්සයි. සුරත් ද මල් කියන ලේඛකයා ඒ පිරිස අතරට එක් කරන්න අපි දෙපාරක් නොහිතුවේ ඔහු සමාජයට ලොකු පණිවිඩයක් එක්ක කියවන්න පිරිසට පොත් ලියන්නෙක් නිසයි. ඔහුගේ 'සි+' පොතේ රහ ගැන අපි 'ධරණී' පාඨකයෝ එක්ක මීට කලින් බෙදගත්තා මතක ඇති.

ඔත්ත ඉතින් සුරත් ද මල් තව පොතක් ලියලා. ඒ තමයි 'ඩුම් (දෙදෙනෙක්)'. කලින් පොතේ රස මතක තින්න 'ඩුම්' කියවන්නත් අපි ආපහු දෙපාරක් හිතුවේ නෑ.

වැස්ස දවසක හවසක කෝපි කෝප්පයක් එක්ක පොතක් කියවන එක තරම් නිවනක් කොහෙන්නෙ මනුස්සයෙකුට? කියව්වේ පිටුවයි දෙකයි. 'ඩුම්' කෝපිවලට හොඳටම ගැළපෙන සංයෝගයක් බව තේරුණා. ඉතින් හදගත්තා කෝපි කෝප්පයක්. කියව්වා පොත එක හුස්මට.

පොතේ ප්‍රධාන චරිත දෙකයි. උමා සහ සාරා. කාලවකවානු දෙකක, රටවල් දෙකක ජීවත්වෙන තරුණියෝ දෙන්නෙක්. මේ තරුණියෝ දෙන්නා පිරිමි ලෝකෙක විමුක්තිය හෙව්වා.

'ඩුම්' පොතෙන් මට හම්බුණේ උමාවත් සාරාවත් නෙමෙයි. එතැන හිටියේ මම. මේක ලියන මම ඇතුළුව කියවන ඔබත්, පිරිමින්ට යටවුණු ලෝකෙක ජීවත්වෙන ගැනු හිත්වල අඳුරු හෙවණැලි. උමාටයි, සාරාටයි, අපිටයි විමුක්තිය හම්බෙයිද? ඒක දැනගන්න නම් 'ඩුම්' කියවන්නම වෙනවා.

ඔයාලට ප්‍රශ්නාර්ථයක් ඉතිරි කළාට, උත්තරේ දැනගත්තු මම ඊළඟට කළේ සුරත් ද මල්ට කෝල් එකක් ගත්තු එක. ඒ 'ඩුම්' ගැන විකක් කතා කරන්න.

'ඩුම්'ට යන්න කලින් 'සි+'ගෙන් කතාව පටන්ගමු. 'සි+' ස්වර්ණ පුස්තක ගොඩගේ සම්මානයන්ට නිර්දේශ වුණා, සරසවි ප්‍රකාශකයන්ගේ වැඩියෙන්ම අලෙවිවුණු පොතක් වුණා. එවිටගෙන් කියැවෙන්නේ ලේඛකයෙක් විදියට සුරත්ගේ සාර්ථකත්වයද?

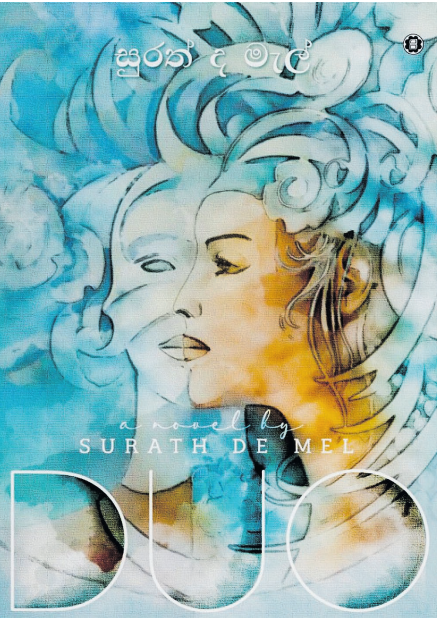
ලේඛකයෙක්ට සාර්ථක වෙන්න පුළුවන් ක්‍රම කීපයක් තියෙනවා. ඉහළ අලෙවිය කියන්නේ පාඨක කැමැත්ත. සම්මාන කියන්නේ විනිශ්චය මණ්ඩලවල කැමැත්ත. ඔය දෙකම නැතිව විචාරක ප්‍රසාදය තියෙන්නත් පුළුවන්. මේ සේරම සාර්ථක ලේඛකයාට සාක්ෂි. මට ඔය සේරමේම වැඩිය වටින්නේ ලේඛකයාගේ හෘද සාක්ෂිය. ලියන්නෙක් විදියට තමන් මොකක්ද සමාජගත කළේ කියන එක දන්නෙ ලේඛකයා. මට නම් හැමකිසිසෙම හිතෙන්නේ මගෙන් මහභැරැණු කොටස වැඩියි කියලයි.

සුරත්ගේ තුන්වැනි නවකතාව 'ඩුම්' කොහොම පොතක්ද?

ඒක කාලවකවානු දෙකක, රටවල් දෙකක ජීවත්වෙන ගැනැහු දෙදෙනෙක්ගේ කතාවක්. මේ දෙන්නටම සමාන ආකාරයේ සමාජ සංසිද්ධිවලින් ගමන් කරන්න සිද්ධ වෙනවා. හැබැයි මේ දෙදෙනා ඒ සිද්ධි එක්ක ඇතිවෙන ප්‍රශ්නවලට මුහුණදෙන්නේ දෙආකාරයකට. එවිටත් එක්ක මේ අයගේ ජීවිත වෙනස්වන විදිය තමයි පොතෙන් කියන්නේ.

සුරත් නවකතාවලින් ගැනුන්ගේ ප්‍රශ්න ගැනම කතා කරන්නේ ඇයි? පිරිමින්ට ප්‍රශ්න නැද්ද?

ඇයි නැත්තෝ? පිරිමින්ට ප්‍රශ්න තියෙනවා. හැබැයි ගැනුන්ට ඊටත් වැඩියි. පිරිමින්ට ප්‍රශ්න නැති ක්ෂේත්‍රවල පවා ගැනුන්ට අඩිය තියන්න බැරිතරම් ප්‍රශ්න සහ සීමා තියෙනවා. මේ සේරම සංස්කෘතික ප්‍රශ්න. දැඩි පුරුෂ මූලික සමාජයක් තියෙන ලංකාව, ඉන්දියාව වගේ රටවල ප්‍රශ්න බරපතලයි. අතික ගැනු හිතීන් පිරිමින්ට ප්‍රශ්න ඇති කරනවා අඩුයි. හැබැයි වැඩේ කියන්නේ ගැනුන්ට තියෙන ප්‍රශ්නවලින් බාගෙට බාගයක් පිරිමි හදපුවා.

ගැනුන්ට කැනගලා කියන්න ඕන වුණත් කියාගන්න බැරිව තිනේ තදකරගෙන ඉන්න වචන ඒ විදියටම 'ඩුම්'ගෙන් දැක්කා. සුරත්ට ගැනුන්ගේ හිත් කියවන්න පුළුවන් බලයක්වත් තියෙනවද?

කාටද හිත් කියවන්න බැර? අපි හැමෝටම පුළුවන් හිත් කියවන්න. ඒත් අපි අතිකාගේ සිතූම් පැතුම් නොතේරෙන තාලෙට ඉන්නවා. එතකොට අපි කියන කරන දේවල වගකීමෙන් මිදෙන්න ලේසියි. විශේෂයෙන් ස්ත්‍රී පුරුෂ සම්බන්ධතාවලදී පිරිමි කරන්නෙම ඒක. සැමියා බිරිඳ, පියා දියණිය ඔය හැම සම්බන්ධයකදීම "මට මේ ගැනු තේරෙන්නේ නෑ, ගැනුන්ගෙ හැටි ඔහොම තමයි" කියන බොරුව ඉස්සරහට දලා ඇග බේරගන්න පිරිමි දක්ෂයි.

අසුව දශකයේ 'කුසල' ප්‍රශ්න දරාගන්න බැරිව සියදිවි නසාගන්නා. ගැනුන්ට ප්‍රශ්න උරුමයි කියලා වගේ 'උමා' ප්‍රශ්න දරාගන්නා. 'සාරා' ප්‍රශ්නෙට විරුද්ධව වැඩ කළා. ඉස්සර ගැනු ප්‍රශ්න දරාගන්නට දැන් මොඩරින් ගැනු අසාධාරණව නැගිටිනවා කියන එකද ඒකේ අදහස?

සමාජ සංස්කෘතිය ගැනයි, තමන්ගේ බලය ගැනයි දැනුවත් වුණහම ගැනු වුණත් වෙනස් වෙනවා. ඒ බලය පාවිච්චි කරලා තමන් වෙනුවෙන් නැගිටින්න පටන්ගන්නවා. විසිවන ශතවර්ෂයේ බටහිර ජීවත්වෙච්චි කාන්තාවෝ බටහිර සංස්කෘතිය ගැන අධ්‍යයනය කරලා නිදහස සහ අයිතීන් වෙනුවෙන් කතා කරලා අද සාර්ථක තැනක ඉන්නවා. හැබැයි අවාසනාවකට අපේ සංස්කෘති තාම ඉන්නේ සියවස් ගණනකට පිටිපස්සෙන්.

ඉස්සර අයට වඩා නිදහස වෙනුවෙන් කතා කරන නිසා දැන් කාලේ ගැනුන්ට ප්‍රශ්න වැඩිවෙලා කියලා සුරත්ට දැනිලා නැද්ද?

තමන්ට අහිමි කරලා තිබුණු පොළොවකට පය තිබ්බහම අලුත් අලුත් ප්‍රශ්න එනවා. ඒක ස්වභාවිකයි. හැබැයි නිදහස දිනාගන්න කෙටි පාරවල්වත් බයිපාස්වත් නෑ කියන එක මතක තියාගන්න.

එක කතාවක් ඇතුළේ වර්ත කිහිපයක්, ප්‍රශ්න කිහිපයක් ගැන කතා කරන්න සුරත් කොහොමටත් දක්ෂයි නේද?

කතාවේ වර්තවලින් පුද්ගල මනෝතාවයන් හෝ සමාජ සංසිද්ධීන් විස්තීර්ණය කරන එක තමයි බහුතරයක් නිර්මාණවල තාක්ෂණය. මේ ප්‍රධාන වර්ත ඇත්තටම කවුද කියන එක තීරණේ වෙන්නේ වියාලා සෙසු වර්ත එක්ක කරන ගනුදෙනුව මතයි. සෙසු වර්ත ප්‍රධාන වර්ත පෝෂණය කරනවා. මගේ කතාවල වර්ත පණ ඇති මිනිස්සු කරන්න මම කැමතියි. මේ හැම වර්තයක්ම නිර්මාණය වුණේ හැබැයි වර්තයක් මත වීම තමයි ඒකට හේතුව.

ඇත්තටම කියවීම මිනිසා සම්පූර්ණ කරනවාද? මිනිස්සු නවකතා, කෙටිකතා කියවන්න ඕනේ ඇයි?

ඔව්. කියවීම මිනිසා සම්පූර්ණ කරනවා. අදටත් දැනුම රැස් කරන්න පුළුවන් ප්‍රධානම මාර්ගය තමයි කියවීම. හැබැයි ඔය කියමනේ තියෙන්නේ නවකතා, කෙටිකතා ගැන නෙමෙයි. පොදුවේ කියවීම ගැන. කතා කියවලා විතරක් ඔය කාර්ය වෙනවා කියලා මම හිතන්නෑ. කලාව ආනන්දයෙන් ඇරඹී ප්‍රඥාවෙන් අවසන් වෙනවා කියලා කියමනක් තියෙනවානේ. ආනන්දයෙන් ඇරඹෙන බව නම් ඇත්ත. හැබැයි ප්‍රඥාවේ කොතෙක් දුරට යනවද කියන එක තමන් දැනගන්න ඕනේ. තමන්ට තියෙන්නෙ එක ජීවිත කාලයයි. ඒ ජීවිත කාලේ විදින්න පුළුවන් හොඳ ක්‍රමයක් තමයි කලාව. පොත් කියවීම.

■ සෙවිවන්දි හෙට්ටිආරච්චි

'ඩුම්' පාඨක හමුව

සුරත් ද මල්ගේ අලුත්ම නවකතාව 'DUO ඩුම් (දෙදෙනෙක්)' වෙනුවෙන් සංවිධානය කරන පාඨක හමුව පෙබරවාරි 18 වැනි සෙනසුරාදා උදේ 10 සිට පස්වරු 01 දක්වා නුගේගොඩ සරසවි පොත්හලේදී පැවැත්වෙයි. එහිදී කථනාචාර්ය සම්මුඛ වි ඔහුගේ අත්සන සහිතව 'ඩුම්' නවකතාව ලබාගැනීමට පාඨකයන්ට පුළුවන.

මේ දරු දෙන්නව හදාගන්න දෙන්න කියලා මමත් ඉල්ලුවා

ගොඩගමුව අම්බලමේදී සාතනය වූ දරු දෙදෙනාගේ ලොකු අම්මා කියයි

එදින නවමී පෝයය. දවස පුරාම ඇසුනේ බුදු බණන් දම් ගුණත්ය. එහෙත් එවැනි වදනකින්වත් නිවී සැතපෙන්නට බැරි කේන්ද්‍රියකින් වසන්ත කරුණාරච්චිගේ හිත ආකාරණාක වෙමින් තිබුණි.

පෞද්ගලික ආයතනයක රැකියාව කළ වසන්ත කිස්තුන් හැවිරිදි දෙදරු පියෙකි. ඔහුගේ නව හැවිරිදි දියණිය රිද්මානි ය. සය හැවිරිදි පුතු දෙනුවත් ය. මල් කැකුළු වත් ලස්සන දරු පැටවුන් සමඟ ලස්සන ජීවිතයක් ගත කරන්නට එම දෙන්නා දෙමනල්ලන් මැවූ සිහින කාලයත් සමඟ බොදා වෙන්නට පටන්ගත්තේ හේතුවක් තිබුණාටම නොවේ.

වසන්තගේ ගම ගිරිඋල්ලේය. එහෙත් විවාහයෙන් පසු ඔහු පදිංචිව සිටියේ බිරිඳගේ මහගෙදර පිහිටි අරණායක ගොඩගමුව ප්‍රදේශයේය. දරුවන් දෙදෙනා පාසල් ගියේද එහි සිටිය. එහෙත් ඔහු මාස දෙකකට පමණ පෙර දරුවන් පාසලෙන් අස්කරවාගෙන ගිරිඋල්ලේ තම මවගේ නිවසට පැමිණියේය. ඒ බිරිඳත් සමඟිනි.

දරුවන් ගිරිඋල්ලේ පාසලකට ඇතුළත් කළේ හොඳින් උගත්වන්නටය. එහෙත් බිරිඳගේ මහගෙදරදී ඇතිවූවා සේම පුංචි විරසකකම්, ඒ ගෙදරදී මහා රණ්ඩු සැරවල් බවට පත්වන්නට වැඩි දවසක් ගියේ නැත. පසුගියද වහි උච්ඡතම අවස්ථාවක් පැමිණ තිබිණි. ඒ දෙදෙනා අතර ඇතිවූ ආරවුලකින් පසු වසන්ත කඩුවක් ගෙන තම බිරිඳ එළවාගෙන ගියේයැයි කියන සිද්ධියක් සමඟය.

"එද දව කෝල් කරලා කිව්වා බෑණා එයාට මරන්න එළවනවා කියලා. හැංඟිලා ඉඳන් කතා කරන්නේ කියලත් කිව්වා... අපිත් බයවුණා දරුවට කරදරයක් වේවී කියලා. ඉතින් අපි ත්‍රිවිල් එකක ගිහින් දුව ගෙදර එක්කරන් ආවා. ඒ ඇවිත් පස්වැනිද අරණායක පොලීසියේ සිද්ධිය ගැන පැමිණිල්ලක් දැමීමා."

ඒ වසන්තගේ මාමණ්ඩිය වන 61 හැවිරිදි නිමල් විරසුරියගේ හඬය. එම පැමිණිල්ල විභාග කිරීමට නියමිතව තිබුණේ ඉකුත් හයවන සදුදු උදෑසන දහයටය. ඒ බව වසන්තටද පොලීසියෙන් දැනුම් දී තිබුණි. ඊට පෙර මෙම ප්‍රශ්නය සමටයකට පත්කරගැනීමේ ඕනෑකමක්ද ඔහුට තිබුණි. ඔහු පෝයද පාන්දර දරු දෙදෙනාවද ලස්සන් කරවාගෙන බිරිඳගේ මහගෙදර යන්නට සූදනම් වූවේය.

"අපි අම්මව එක්කරන් එන්නද යන්නේ තාත්තේ...?" පුංචි පැටවුන්ට අම්මා ගෙදර නැති සාකච්චා දැනී තිබුණේ ඔවුන් සිටියේ ගමන ගැන සතුටිනි. වසන්ත දරුවන් දෙදෙනා තම මෝටර් බයිසිකලයේ නංවාගෙන ගොඩගමුව ගෙදරට ආවේය. පැටවුන් අම්මා දැක්මෙනුත්, ආච්චි සීයාගේ ආදර සැලකිලි ලැබීමෙනුත්

සිටියේ සතුටිනි. වසන්ත බිරිඳ සමඟ කතා කරන්නට උත්සාහ කළත්, ඇය ඔහුට මුහුණ නුදුන්නේය. ඇය කතා කළේද වචනයක් දෙකකි. ඒ ඔහු කියන වචන ගැන ඇයට විශ්වාසයක් නොවූ නිසා වන්නට ඇත. ඇයට ඕනෑ වන්නට ඇත්තේ සිද්ධිය පොලීසියේදී සමටයකට පත්කරගැනීමටය.

"කොහොමහරි දරුවෝ දෙන්නා එද මගේ තුරුලට වෙලාත් ගිටියා. පුතා හරිම හුරුකල් දරුවෙක්. එයා දවල් කෑම කෑවට පස්සේ අයිස්ක්‍රීම් නැද්ද කියලා ඇහුවා. මම කිව්වා හුප් එකේ තියෙනවා අරගෙන කන්න කියලා. එවේ වෙද්දී බෑණා කිව්වා ගෙදර යන්න ඕන කියලා. ඒ වෙලාවේ පහට හයට ඇති. මම කිව්වා, දරුවෝ දෙන්නා නියලා යන්න, හෙට ආයේ පොලීසියටත් එන්න ඕනනේ කියලා."

දරුවෝ ඉස්කෝල්ලේ යන්න ඕන නිසා නතර කරලා යන්න බෑ කියලා බෑණා කිව්වා. දරුවෝ නියලා යනවට මං කැමති වුණත්, බෑණා දරු දෙන්නා එක්ක ගියා."

නිමල් විරසුරිය තම මුහුදුරාගේත් මිනිබිරියගේත් හිස අතගා සමුදුන්නේ, තවත් හෝරා කිහිපයකින් නරකක් හපුරක් අසන්නට නම් නොවේ. "පරිස්සමින් ගෙදර ගිහින් කෝල් කරන්න" යැයි ඔහු හදවතින්ම කීවේ ආශිර්වාදයද සමඟිනි.

එසේ ගිරිඋල්ල ගෙදරට යනවා යැයි කියා එම නිවසින් වසන්ත පිටත් වුවත්, කිලෝමීටරයක් පමණ දුරට ගොස් නතර වූණේ කවුරුවත්ම නොදැන සිටි අරමුණ වෙනුවෙන් වන්නට ඇත. ඔහු බයික් එක කැඩුණා යැයි පුංචි පැටවුන්ටද කියන්නට ඇත. කිසිවක්ම නොදත් පුංචි උන් දෙන්නා සමඟ ඔහු අම්බලමට ගොඩවෙන්නේ මේ අතරය. ඒ වනවිට වටපිටාව කළුබරය. පුංචි උන් සඳේ රැස් දෙස බලා සිටියදී ආදරණීය පියෙකු විසින් කවදවත්ම නොගත යුතු තීන්දුවක් ඔහු ගෙන තිබුණි.

"රෑ දෙළහට විතර මට බෑණාගෙන් කෝල් එකක් ආවා. ඒ වෙලාවේ මම හිතුවේ එයාලා ගෙදරට ගිහින් කියලයි. ඒත් බෑණා කිව්වා බයික් එක කැඩුණා ඒක දලා පයින් ගෙදර යනවා කියලා. මම කිව්වා දරුවෝ දෙන්නට නිදිමන ඇති, අනේ පරිස්සමින් යන්න කියලා."

ඉන්පසු සිදුවූයේ දේ නිමල් විරසුරියට පමණක් නොව හදවතක් ඇති කිසිවකුට දරාගත නොහැකි දේය. වසන්තගේ නිසල සිරුර අරණායක පොල් අඹේගොඩ-ගොඩගමුව පාළු අම්බලමේ බාල්කයේ එල්ලෙමින් තිබියදී පළමුව දකින්නේ පාසල් දරුවෙකි. ඔහු ඒ බව වැඩිහිටියෙකුට කිව්වේය. පසුව ගම්මුත් අරණායක පොලීසිය දැනුවත් කර එම ස්ථානයට යද්දී දැක්කේ, පුංචි පැටවුන් දෙදෙනාගේ නිසල සිරුරැයි. දරුවන් දෙදෙනා පාළු අම්බලමේ එක ප්‍රභ බිම සහපවා තිබුණි. පෝය සඳ පවා

අයිතිය මේ අයුරින් නැතිකර දැමීම කොතරම් අවාසනාවක්ද?

"දෙමාපියන් අතර ඇතිවන ප්‍රශ්න මුල්කරගනිමින් ඇතිවන ආරවුල්වලදී දරුවන් වින්දිතයන් කරන්න එපා. මෙවැනි ආරවුල් විසඳගන්න, ඊට සහාය ලබාගන්න ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාලවල සිටින නිලධාරීන්, පරිවාස නිලධාරීන් හෝ ප්‍රදේශයේ පොලිස් ස්ථානවල සිටින ළමා හා කාන්තා කාර්යාංශ නිලධාරීන්ගේ උපදෙස් හා සහාය පැතිය හැකියි."

ඒ පොලීස් මාධ්‍ය ප්‍රකාශක නීතිඥ නිනාල් තල්දුටු මහතායි. ඔහු කියන්නේ දරුවන් හද වඩාගැනීමේ අපහසුතා වේ නම් අදාළ අංශ දැනුවත් කර ඊට උපකාර ලබාගත හැකි බවය.

අරණායක පොලීසිය මෙම සිදුවීම පිළිබඳ වැඩිදුර පරීක්ෂණ පවත්වන අතර එම මරණ සම්බන්ධයෙන් කෑගල්ල මහ රෝහලේ විශේෂඥ ඇධිකරණ වෛද්‍යවරයා ලබාදී ඇත්තේ විවෘත තීන්දුවකි. කෙසේ වෙතත් දරු පැටවුන් අවසන් වරට සතුටින් සිටි නිවසේම නිසලව සිට පසුගියද අවසන් ගමන් ගියේ, මල් කැකුළුක වටිනාකම ලොවට යළි යළිත් පසක් කරවමිනි.

■ දීපා වසන්ති එදිරිසිංහ

ඔබ දෙවයට පිටුපායිද.. ? දෙවය ඔබට පිටුපායිද.. ?

- පීඩනයේ අතින් සහ වර්ථමාන සිදුවීම් ඔබ විමහියට පත්වන අයුරින් පැවසුවහොත් ඔබට අනාගතයේ සිදුවන දැ ගැන විශ්වාස නොකර සිටිය හැකිද ?
- වසර 45 කට වැඩි පර්යේෂණාත්මක අධ්‍යයනයන් සමඟ හස්ත රේඛා ශාස්ත්‍රයෙන් ඔබේ ජීවන ප්‍රශ්න විසඳා ගැනීමට හමුවන්න.

හස්ත රේඛා විශේෂඥ
එස්. කෝරළේගේ
520, වාසනා මාවත, කොට්ටාව, පන්නිපිටිය.

සෙනසුරාදා සහ ඉරිදා දිනයන්හි
පෙ.ව 9.00 සිට ප.ව 5.00 දක්වා හමුවිය හැක.
0112 783172 / 0773 775094

Blooming Babies
Nursing Care Services

ඔබත් දරුවකු බිහිකිරීමට සූදානම්ව සිටින ආදරණීය මවක්ද?
දරු ප්‍රසූතියෙන් පසු ළදරු සාත්තුව පිළිබඳ දෙගිබියාවෙන්ද?

ආදරණීය මවුවරුණි,
ඔබගේ බිලිඳා ඉපදුණු පසු ඔබ නිවසටම පැමිණා බිලිඳු සාත්තුව සිදුකර ගැනීමට සහය වීමට අප සූදානම්. අපගේ ළදරු සත්කාරය පිළිබඳව විශේෂිතව පුහුණුව ලත් හෙදියන් විසින් අලුත උපන් ඔබගේ බිලිඳාගේ සියලුම කටයුතු ඉතා පහසුවෙන් හිවැරදිව සිදු කර ගැනීමට ඔබට දැනුවත් කර පුරුදු පුහුණු කරන අතර, ඒ සඳහා ඉතා ලෙන්ගතුම සහය වනු ඇත.

අලුත උපන් බිලිඳා ආරක්ෂාකාරීව රැක බලා ගැනීමෙන් නැවත රෝහල්ගතවීම් වළක්වා ගත හැක.
ඒ සඳහා අප හා සම්බන්ධවන්න.

0761 714 455 / 0716 202 997

රජසා කුමාරතුංග

සිංහල සිනමාවට වසර 75ක් පිරුණේ ඊයේ පෙරේදාය. එතුමන් කල් ගියත් විජය කුමාරතුංග වැනි අතිවිශිෂ්ට රංගධරයෙකුගේ අඩුව පිරවිය නැක්කෙක් සිංහල සිනමාවට බිහිවේද යන්න සැකසහිතය. එතුමා ඝාතනය වී එළඹෙන 16 දිනට වසර 35කි. එහෙයින්, විජය කුමාරතුංග මහතාගේ අක්කණ්ඩිය වන රජසා කුමාරතුංග මහත්මිය ඔහු පිළිබඳව 'ධරණී'ට කළ මතක ආවර්ජනය ඇසුරෙන් මෙම ලිපිය සකස් කර ඇත.

මල්ලි ඉස්කෝලේ යහකන් සයිමන් සීයාටත් ඉස්කෝලේ යහන් වුණා

විජය කුමාරතුංග ගැන අක්කා රජසා කුමාරතුංග කියන කතාව

“මගේ තාත්තා බෙන්ජමින් කුමාරතුංග. අම්මා ක්ලෝරා බියට්ස් පෙරේරා. පවුලේ දරුවෝ හතරදෙනයි. වැඩිමලා සිඩ්නි කුමාරතුංග (පීවන් කුමාරතුංගගේ පියා). ඊළඟට විවියන් කුමාරතුංග. තුන්වැනි දරුවා මම. පවුලේ බාලයා විජය ඇන්ටනි කුමාරතුංග. මල්ලිගෙයි මගෙයි වයස් පරතරය අවුරුදු පහක්. තාත්තා ඉංග්‍රීසි පාලන කාලයේ පොලිස් විදුහලේ කෙනෙක් වගේම ව්‍යාපාරිකයෙක් විදියටත් කටයුතු කළා. කොහොමහර විජය මල්ලිට අවුරුදු එකභාමරක් වගේ තියෙද්දී තාත්තා අන්ත්‍රා වුණා. ඒ නිසා මල්ලිට තාත්තා ගැන මතකයක් තිබුණෙම නැහැ. මල්ලි ඉස්කෝලේ යන කාලය විද්දී අපේ ගෙදරට අල්ලපු වැරටේ තිබුණු පාසලට යවන්න අම්මා තීරණය කළා. ඒ පාසල පවත්වාගෙන ගියේ සීදුව මීසමේ ඉඳපු ප්‍රංශ ජාතික ස්වාමි කෙනෙක්. පවුලේ අනිත් අය ඉගෙනගත්තේ වෙනත් පාසල්වල. ඒ නිසා පවුලේ හුරතලයට හැදුන විජය මල්ලි තනියම ඉස්කෝලේ යන්න බැර කිව්වා.”

ඉන් පසුව විජය පාසල් ගිය අතර, විජය සිටි පන්තියේම පිටුපස ආසනයක සයිමන් සීයාටද වාඩි වී සිටින්නට සිදුවිය. විජය කැමැත්තෙන් පාසල් ගියද සයිමන් සීයා නම් පාසල් ගියේ එතරම් කැමැත්තකින් නොවේ. දින කිහිපයකට පසුව පාසල් අවසන් වී විජය සමඟ සයිමන් සීයා විජයගේ මව බියට්ස් කුමාරතුංග හමුවට පැමිණියේ එල්ලාගත් මුහුණෙන් යුතුවය.

“නෝනා තවත් නම් මට ළමයාගේ තනියට ඉස්කෝලේ යන්න බැහැ.”

“ඇයි සයිමන්?”

“කොල්ලෝ මට ඔව්වම් කරනවා සීයේ විභාගය කවදද? හොඳට ඉගෙනගන්න, ඉස්කෝලේ එන්න දැන්ද මතක් වුණෝ? වගේ එක එක දේවල් කියනවා.”

සයිමන් සීයා බියට්ස් කුමාරතුංගට කීවේය.

විජය, සයිමන් සීයා නොමැතිව පාසල් යාමටද අකමැතිය. සයිමන් සීයා, විජය සමඟ පන්තියේ සිටීමට අකමැතිය. අවසානයේදී විසඳුම වූයේ පංති කාමරය හා කොරිඩෝරය වෙන් කෙරෙන කොට බිත්තිය අසල කොරිඩෝරයේ පුටුවක් දමා සයිමන් සීයා සිටීමයි. කොට බිත්තියට යාබදව පංති කාමරයේ විජයගේ බෙස්ක් එක සහ පුටුව තිබුණ අතර බිත්තියෙන් වළඹේ සයිමන් සීයා සිටියේය.

“ඔය විදියට ටික දවසක් යද්දී ගුරුවරු කියන්න ගත්තා විජයගේ වැඩේ සැරෙත්

සැරේ බෙස්ක් එක උඩට නැගලා කොට බිත්තියෙන් එනා පැත්තේ සයිමන් සීයා ඉන්නවද කියලා බලන එක කියලා. ඔහොම ටික කාලයක් යද්දී විජය ඉස්කෝලේ ගමනට හුරුවුණා. පස්සෙනම් ගියේ කොටබේන ශාන්ත බෙනඩික්ට් ඉස්කෝලේට.”

රජසා කුමාරතුංග විජයගේ පාසල් සමය සිහිපත් කළේ එලෙසිනි.

එතකොට විජය රඟපෑමට ආවේ කොහොමද?

“මල්ලිගේ පොඩි කාලේ ඉඳලම කැමැත්ත තිබුණේ පොලිස් නිලධාරියෙක් වෙන්න. ඒ නිසා උපපොලිස් පරීක්ෂක තනතුරට ඉල්ලුම් කරලා තිබුණා. ඒ අතර චිත්‍රපටයක රඟපාන්න සම්මුඛ පරීක්ෂණයකට ගිහින් තිබුණා. ඔහොම ඉද්දී තමයි එක දවසෙම ලියුම් දෙකක් ආවේ. එක ලියුමක් පොලිස් දෙපාර්තමේන්තුවෙන් සම්මුඛ පරීක්ෂණයෙන් විජයට තෝරාගෙන තිබුණා පුහුණුවට. අනිත් ලියුම අධ්‍යක්ෂ සුගතපාල සෙනරත් මහත්තයාගෙන්. ඒ ‘හත්තානෙ කතාව’ චිත්‍රපටයේ ප්‍රධාන චරිතයට මල්ලිට තෝරාගත්තේ බව කියන්න. මෙතැනදී මල්ලි තෝරාගත්තේ පොලිසියේ රැකියාව. ඒ පොඩි කාලයේ ඉඳලා තිබුණ බලාපොරොත්තුව නිසා වෙන්න ඇති. ඒත් අම්මා පොලිසියේ රස්සාවට තදින්ම අකමැති වුණා.

‘උඹ පොලිසියේ රස්සාවට ගියොත් මම මහණ වෙනවා’ කියලා අම්මා කීවා. මහාචාර්ය කාලෝ ගොන්සේකා අපේ ළඟම

ඥාතියෙක්. එයා කීවේ පොලිසියට යන්නෙ නැතිව රඟපෑම තෝරගන්න කියලා. ඒ විදියට තමයි විජය මල්ලි සිනමාවට ආවේ. ඊටපස්සේ මල්ලිගේ ගමන කාටවත් නතර කරන්න බැරි වුණා.”

විජය කුමාරතුංග යනු සිංහල සිනමාවේ සිටි කඩවසම් මෙන්ම ආකර්ෂණීයම රංගන ශිල්පියෙකි. ඒ නිසා විජයට තරුණියන්ගේ ආකර්ෂණයද නොඅඩුව තිබිණි. ඒ පිළිබඳවද රජසා කුමාරතුංගගෙන් විමසීම.

“මල්ලි ලස්සනයි කියලා අමුතුවෙන් කියන්න අවශ්‍ය නැහැ. ඒක හැමෝම දන්න දෙයක්. ඉස්කෝලේ යන කාලයේ සීදුවෙම අපිත් දන්න ගැනු ළමයෙක් එක්ක පුළුම සම්බන්ධයක් තිබුණා. ඒක අපිට ආරංචි වුණාම සිඩ්නි අයියා විජය මල්ලිට ගෙන්නලා ඇහුවම එහෙම සම්බන්ධයක් තියෙනවා කියලා මල්ලි පිලිගත්තා. මොකක්හරි හේතුවක් නිසා ඒ සම්බන්ධය නැතිවුණා. ඊටපස්සේ මාලිනි එක්ක ඇතිවුණ සම්බන්ධය ප්‍රසිද්ධ රහසක්නේ. මාලිනිත් ලස්සනයි, ජනප්‍රියයි. ඒ කාලයේ සිනමාවේ විජය - මාලිනි කියලා යුගයකුත් ඇතිවෙලා තිබුණා. ඒ නිසා හැමෝගෙම ප්‍රාර්ථනාව වුණේ මේ දෙන්නා එකතු වෙනවා දකින්න. මල්ලි දවසක් ඇවිත් මට කීවා ‘පොඩි අක්කේ මම හෙට මාලිනිව කසාද බඳිනවා’ කියලා. ඔය අතරේ බොහොම අවාසනාවන්ත දෙයක් සිදුවුණා. ලොකු අයියා සිඩ්නි හදිසියේම අසනීප වුණා. අසනීපය දැනගත්ත ගමන්

අපේ ඥාති වෛද්‍ය කාලෝ ගොන්සේකා කීවා ‘සිඩ්නියෝ මෙහෙ ඇවිත් නැවතිලා බෙනෙන් ගනින්’ කියලා. අයියා කොළඹ මහරෝහලේ නැවතුණා. ඊටපස්සේ විජය මල්ලියි, මාලිනි ගොන්සේකායි, මමයි සිඩ්නි අයියාට බලන්න රෝහලට ගියා. එද අපේල් 29ද. අපේල් 30ද මාලිනිගේ උපන්දිනය දවසේ තමයි විවාහයට දින යෙදිලා තිබුණේ. රෝහලට ගියාම මල්ලි සිඩ්නි අයියාට කීවා, ‘අයියෝ මාලිනියි මමයි කසාද බඳිනවා’ කියලා.

අයියා ලෙඩ ඇදේ ඉඳගෙනම දෙන්නට ආශීර්වාද කළා. එද රෑ සිඩ්නි අයියා අන්ත්‍රා වුණා. තාත්තා නැති වුණාම පවුලේ වැඩිමලා සිඩ්නි අයියා තමයි තාත්තා වගේ අපි ගැන හොයලා බැලුවේ. මල්ලි විවාහය ලියාපදිංචිය අවලංගු කළා. කසාදය දවසේ අඳින්න සුදුනම් කරපු ඇඳුම තමයි සිඩ්නි අයියාගේ මෘතදේහයට ඇන්දුවේ.”

එතකොට එන්දිකා මැතිනියගේ විවාහයට පාර හැදුනේ කොහොමද?

“අත්තටම ඒක කොහොමද වුණේ කියලා මම දන්නේ නැහැ. මම හිතන්නේ කටාන අතුරු මැතිවරණය කාලයේදී තමයි ඔය සම්බන්ධය ඇතිවුණේ කියලා. 1977 තිබුණ මහ මැතිවරණයේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ කටාන ආසන අපේක්ෂකයා විදියට මල්ලි ඉදිරිපත් වුණා. ඒ මැතිවරණයෙන් පස්සේ 1978 පෙබරවාරි 20 දී තමයි එන්දිකා මැතිනිය එක්ක විවාහය සිදුවුණේ.”

වන්දිකා මැතිනිය යනු එකල ඉහළ රඳල පැලැන්තිය නියෝජනය කරන පවුලක සාමාජිකාවක විය. නමුත් විජය කුමාරතුංග යනු සාමාන්‍ය පවුල් පසුබිමකින් පැමිණි ජනප්‍රිය වූ පුද්ගලයෙකු පමණක් විය. එම දෙදෙනාගේ විවාහ ජීවිතය කෙසේ ගලපා ගත්තේද යන්න රජා කුමාරතුංග මහත්මියගෙන් විමසීම.

“අගමැති එස්.ඩබ්.ආර්.ඩී.බණ්ඩාරනායක වගේම ලෝකයේ ප්‍රථම අගමැතිනිය සිරිමා බණ්ඩාරනායක කියන්නේ වන්දිකා මැතිනියගේ දෙමව්පියන්. බණ්ඩාරනායක පවුල කීවාම මුළු ලෝකයම දන්නවා. හැබැයි මල්ලි අපට කීවේ ඔයාලා ඔයාලාගේ පාඩුවේ ඉන්න කියලා. අපිත් අවශ්‍ය අවස්ථාවලදී විතරයි බණ්ඩාරනායක පවුලට සම්බන්ධ වුණේ. ඒ නිසා ගැටලුවක් වුණේ නැහැ. සාමාන්‍ය විදියට සම්බන්ධතා පවත්වාගෙන ගියා. විවාහ උත්සවය වුණත් ලොකුවට ගත්තේ නැහැ.

විජය අම්මා බියට්ස් පෙරේරා සමග

වන්දිකා බණ්ඩාරනායක සමග

“මල්ලි ලස්සනයි කියලා අමුතුවෙන් කියන්න අවශ්‍ය නැහැ. ඉස්කෝලේ යන කාලයේ සීදුවම අපිත් දන්න ගැනු ලමයෙක් එකක් ප්‍රේම සම්බන්ධයක් තිබුණා. ඊටපස්සේ මාලිගි එකක් ඇතිවුණා සම්බන්ධය ප්‍රසිද්ධ රහස්‍යයක්. මාලිගිත් ලස්සනයි, ජනප්‍රියයි. ඒ කාලයේ සිතමාවේ විජය - මාලිගි කියලා යුගයකුත් ඇතිවෙලා තිබුණා. ඒ නිසා හැමෝගෙම ප්‍රාර්ථනාව වුණේ මේ දෙනා එකතු වෙනවා දකින්න. මල්ලි දවසක් ඇවිත් මට කීවා ‘පොඩි අක්කේ මම හෙට මාලිගිව කසාද බඳිනවා’ කියලා

විවාහය ලියාපදිංචියට අපේ පැත්තෙන් හිටියේ අම්මා විතරයි. වන්දිකා මැතිනියගේ පැත්තෙන් සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මැතිනිය, සුන්ද්‍රා බණ්ඩාරනායක හා අනුර බණ්ඩාරනායක හිටියා. කසාදයට මල්ලිගෙ පැත්තෙන් අත්සන් කළේ ආචාර්ය ලෙස්ටර් ජේම්ස් පීරිස් මහත්තයා. වන්දිකා මැතිනියගේ පැත්තෙන් හෙක්ටර් කොබ්බෑකඩුව මහත්තයා අත්සන් කළා. විවාහයට කලින් තව දෙයක් සිද්ධ වුණා. අපි පාරම්පරික කතෝලිකයෝ නිසා කේන්ද්‍ර නැහැ. ඒත් සිරිමාවෝ මැතිනියට අවශ්‍ය වුණා නැකකක් හදලා විවාහය සිදු කරන්න. ඒ නිසා මල්ලිගේ උපන් වෙලාව ඉල්ලගත්තා නැකකක් හදන්න කියලා.

විවාහයෙන් පස්සේ විජය මල්ලි රොස්මිඩ් පෙදෙසේ වෙනත් ගෙදරක පදිංචි වුණා. විවාහයෙන් අවුරුදු කීපයකට පස්සේ තමයි වන්දිකා මැතිනිය අම්මා කෙනෙක් වුණේ. වන්දිකා මැතිනියට දරුවෙක් ලැබෙන්න ඉන්නවා කීවම සිරිමා මැතිනිය ගොඩක් සතුටු වුණා. මැතිනි බඩා ලැබෙන දිනය ගැන හරිම උනන්දුවෙන් හිටියේ. මැකැනි නර්සිං හෝම් එකේදී තමයි වන්දිකා මැතිනියට කුඩුදුල් දුටු ලැබුණේ. බණ්ඩාරනායක පවුලට අලුතෙන් එකතු වුණ පළවැනි දරුවා. සිරිමා මැතිනිය පණිවිඩයක් එවලා තිබුණා බඩාවත් අරගෙන රොස්මිඩ් වලව්වට ඒ කියන්නේ මහගෙදරට එන්න කියලා. විජය මල්ලි එයාගෙ වාහනය අරගෙන ඇවිත් හිටියා. මම තමයි වූවි දවුව වඩාගත්තේ. අපි රොස්මිඩ් වලව්වට යද්දී සිරිමා මැතිනිය බඩාව ගේනකම් ආසාවෙන් බලාගෙන හිටියා. බඩාට කියලා කාමරයක් හරිම පිළිවෙලට සුදනම් කරලා තිබුණා. මම බඩාව ඇඳ උඩින් තිබ්බම සිරිමා මැතිනිය හරිම සතුටින් තමයි බඩාව බැලුවේ. ඊටපස්සේ වන්දිකා මැතිනිය බඩාව එක්ක කීප දවසක් මහගෙදර ඉඳලා තමයි ආවේ.”

එතකොට විජයව සාතනයට ලක්වුණ දවස මතකද?

“ඔව්. ඒ දිනය 1988 පෙබරවාරි 16 දිනය මට හොඳට මතකයි. මගේ අනුරාධපුරයේ හිතවත් කෙනෙක්ගේ දරුවෙක් හිටියා විශේෂ අවශ්‍යතා තියෙන ළමයෙක්. ඒ ළමයට රැකවරණය සහ ප්‍රතිකාර දෙන්න පුළුවන් තැනක් හොයලා දෙන්න කියලා මම විජය මල්ලිට කීවා. මල්ලි ලියුමක් දීලා කීවා ගංගාරාමේ පොඩි භාමුදුරුවෝ හම්බවෙන්න, හරිගියේ නැතිනම් ඇවිත් කියන්න කියලා. මම ලියුම අරගෙන ගියාම භාමුදුරුවෝ කීවා එතැන සාමාන්‍ය ළමයි ඉන්නේ, වෙනත් සුදුසු තැනක් බලන්න කියලා. වැඩේ හරි නොගිය නිසා ගෙදරට යන්න කියලා බස් එකට නගින්න විහාරමහාදේවි එක ළම බස් හෝල්ට් එකට ආවා. එතැන ඉද්දී මිනිස්සු එකපාරටම කඩිගුලක් වගේ ඇවිස්සිලා වගේ කලබලයෙන් එහෙ මෙහෙ යන්න ගත්තා. ‘විජයට වෙඩි තියලා’ කියනවා ඇහුනා. විස්තරය අහද්දී කීවා විජයට වෙඩි තියලා කියලා. විස්තරය බලන්න පොල්හේන්ගොඩ ගෙදරට යද්දී එතැන සෙනඟ පිරිලා හිටියා. මම විජයගේ අක්කා කීවම එතැන ඉඳපු පොලිස් නිලධාරියෙක් සෙනඟ අතරින් මාව ගේ ඇතුළට ගත්තා. එතැනදී විස්තරය දැනගත්තා.”

අවසාන වශයෙන් මොකක්ද කියන්න තියෙන්නේ?

රජා කුමාරතුංග මහත්මියගෙන් මා ඇසුවේ. “මල්ලි මරපු අයගෙන් මට අහන්න දෙයක් තියෙනවා. මිනිස්සුන්ට ආදරය කරපු, රටක් ආදරය කරපු මගේ අභිංසක මල්ලි මැරුවේ ඇයි? මොකක්ද ඔහු කරපු වැරද්ද?” කඳවුරි පිරි දෙනෙකින් යුතුව වසර 35කට පසුව ඇය තම පවුලේ ආදරණීය බඩපිස්සා සිහිකළේ එහෙමය.

1988 පෙබරවාරි 16 වැනි දින සාතනයට ලක් වන විට වාමාණික දේශපාලනඥයෙකු මෙන්ම විශිෂ්ට රංගධරයෙකු වූ විජය කුමාරතුංග මහතාට ‘පණ වුණත් දෙන්ට’ සුදනම් වූ අතිවිශාල පිරිසක් මේ රට තුළ බිහිවී සිටියහ. විජය හැරි සොවිත් තැවුණු ඒ බොහෝදෙනා හිත් හදුගන්නට බොහෝ දේ කළහ. ඇතැම්හු විජයව පපුවේ කොටාගත්හ. තවත් සමහරු ඔහු ගැන කවී, කතා ලියූහ. මේ ද මීට වසර 35 කට පෙර විජයගේ රසිකාවියක් වූ මාතර, දෙසියන්දර පදිංචි කාන්ති විජේකෝන් මහත්මිය විසින් රචනා කළ විවැනි කවි පෙළකි. මෙහි විශේෂත්වය වන්නේ මෙම කවි පෙළ විජය රඟපෑ චිත්‍රපටවල නම් ඇසුරෙන් නිර්මාණය කර තිබීමයි.

විජේ නැවතත් උපත ලැබ මෙහි රඟනු මැන රදී ගයා රස ගී රඟා රැගුමත් නැලවෙමින් රස අගය කටකින් බැහැ කියන්නට දැයට ඔබ කළ ජනාදරයෙන් ජනාදරයට පත්ව සිටි හෙළ විජේ නැවතත් උපත ලැබ මෙහි රඟනු මැන රදී

විද ‘හන්තානයේ’ සිටිවින් රදී තිරයම ඔප සද නොමැකෙන ලෙසට ‘සුජා’ තුළින් ආ දස්කම් යොද ‘ගඟ අද්දර’ දී ගී හඬ දේවි සරසවි නොද ඉවතට තිබේ ‘යුගයෙන් යුගය’ ඒ ගැන

‘අහස් ගව්වක’ ගියත් ඉන් බැස රුවන් කැටයක් ලෙස ‘කරුමක්කාරයෝ’ සැමටම සැපත දෙන මාවත පුරුදු ‘මහගෙදර’ ටද ගොඩ වී එහිදී විමසා උව ‘පොඩි මල්ලි’ සමඟ ආ හැටි මතක් වේ පාමින්

‘මොනරතැන්නේ’දී විජේ හමුවී දුන්න ඒ මිනිමුතු ඔවා ‘අනුපමා’ දුටු අදත් පවසයි නෙතේ උණු කඳුළුලි ‘අංජනා’ නංගි ආදර ඊයේ සේයා රුව ‘නැවත හමුවෙමු’ කියා පැතුබා සෑම වාරෙක ලොවේ

විද ‘දෙව්දව’ සමඟ විත් ඔබ සිටින අතරේදී ‘හිඟන කොල්ලා’ දැකල අසරණ දැඩි දුකක් හටගෙන ‘තුණාරා’ ඇසුටිටදී අයිගේ මෙහෙමදැයි මනු ගොසින් ‘කවුළුව’ වෙතට බැංකුවේ තැබුව දුකක් ඔහු

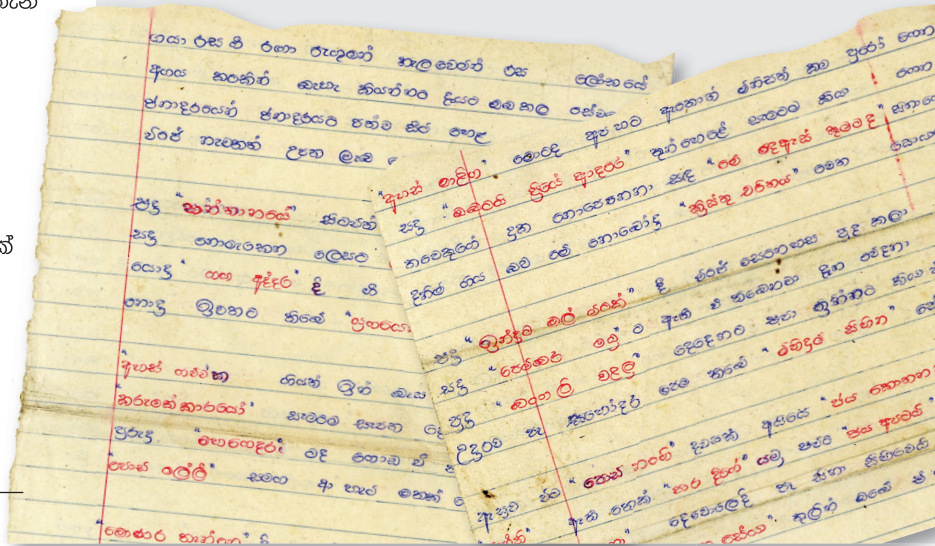
‘අහස් මාලිග’ මොටද අපහට ඇතොත් මිනිසක්කම සද ‘ඔබටයි ප්‍රියේ ආදරේ’ තුන්හෙළේ සැමටම කියා තවෙකුගේ දුක නොපෙනෙන සඳ ‘මේ දෙඅස් කුමටද’ දැනිම ගිය බව මේ නොබෝද ‘ක්‍රිස්තු වර්තය’ වෙත

විද ‘ඉන්ද්‍ර මල් මිටක්’ දී විජේ සෙනෙහස පුද කළා සද ‘පෙම්බර මඩු’ ට ඇති වී තිබෙනවා දැක වේදනා පුද ‘බංගලි වළලු’ දෙදෙනට එපා ඉන්නට කියා වී උදුරුව පෑ සහෝදර පෙම තිබේ ‘මිහිදුම් සිහින’ සේ

ඇසුව විට ‘පොඩි නංගි’ දවසක් අයිගේ ‘ජය කොතනද’ ‘ආන්ති’ ඇති තෙක් ‘පාර දිගේ’ යමු එවිට ‘ජය අපටයි’ විද ‘උමයංගනා’ දෙවොලෙදී පෑ සිතා සිහිවෙයි බලමී යළි ‘කැඩපතක සේයා’ තුළින් ඔබේ ඒ ගුණ

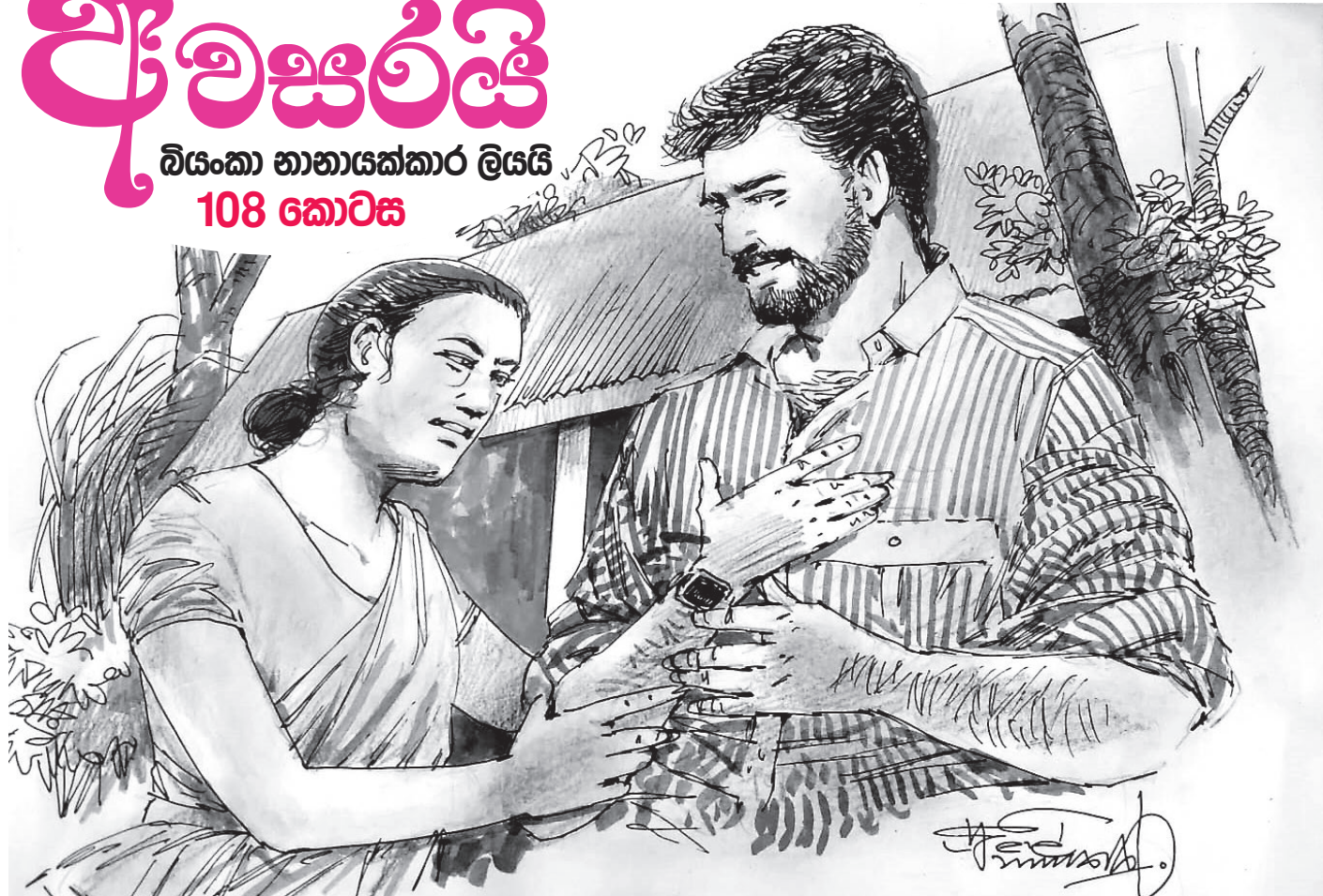
දුගී දුප්පත් රසික කැල හා ඇවිද ‘අක්කර පහ’ විද ‘බද්දේගම’ ට ගිය ඒ ගමන අද කරනෙමි ‘වාසනා’ ගුණ ‘අභිංසා’ ගති ඇතත් ‘සත් සමුදුර’ විජේ ‘මරුවා සමඟ වාසේ’ නෙතේ උණු කඳුළුලි

‘හිමකතර’ කට ගොස් ආපසු බලා ‘සුරිය කාන්තා’ මල සේ සිතා ‘දෙළොස් මහේ පහන’ ක විළි විද ‘ආරාධනා’ විජයට යළි මෙහේ

ආමසරයි

විශංකා නානායකාර ලියයි
108 කොටස

ලේ නෑකම් වුණත් මං අකමැති දේවල් කරනවානම් එතැන මං ඉන්නේ නෑ

දින කීපයක් යඳ්දී සියල්ල හොඳින් විසඳීම ගැන තේනුක තෙන්නකෝන් වගේම අංජනා ඇල්ලේපොලද සිටියේ හිතේ සැනසීමෙනි. ඒ නිසාම දෙදෙනාට හිතේ සතුටින් මාතලේ යන්නට පුළුවන් විය. තෙන්නකෝන් බණ්ඩාර ඇමතිවරයා නම් රෝහලට ඇතුළත් කළදට පසුද ඊකට් කපා නිවසට වවා තිබුණේ විවේක ගන්නා ලෙසත්, සිදුකළ පරීක්ෂණවලට අනුව ඉතා ඉක්මනින් බයිපාස් ශල්‍යකර්මයක් කරගන්නා ලෙසටත් වෛද්‍ය උපදෙස් සමඟිනි. ඒත් සෙනෙහෙලතා මැණිකේ තේනුකට කතා කරන කල්හි කීවේ බයිපාස් එක ගැන මතකයක් තබා, විවේකීව පැයක් දෙකක්වත් ඔහු නිවසේ නොසිටී බවයි. සෙනෙහෙලතා මැණිකේගේ කතාවෙන් ඔහු තේරුම්ගත්තේ වෛද්‍යවරු සහ වටපිටාවේ ඉන්නා අය තරමට තෙන්නකෝන් බණ්ඩාර ඔහුට ඇති රෝග තත්ත්වය ගැන බියක් නැතිව හැසිරෙන බවයි. ඒ නිසාම ඔහු පියාට කතා කළේය.

“හැමදම දෙවියෝ වාන්ස් දෙන්නෙ නෑ අප්පච්චි... හැකි ඉක්මනට ඔය බයිපාස් එක කරගන්න.”

තේනුකගේ කතාවට තෙන්නකෝන් බණ්ඩාර ඇමති සුපුරුදු ලෙස හඬ නගා සිනාසුණා පමණි.

“මගේ පීටිතේ නයානකම අපලේ ගෙවුණා පොඩි පුතා. දැන් මං බය නෑ.”

තේනුකට කේන්ද්‍රිත ආවේය. දේශපාලනේ කරන බහුතරයකට ඇත්ත තේරුම්ගැනීමට මොළයක් නෑ කියා කියන්නට කට්ට ආවත් ඔහු එය වළකා ගත්තේය.

“අප්පච්චි ලෙඩ එක්ක සෙල්ලම් කරන්න එපා. ඒ ගැන හොඳටම දන්න හින්දයි මං මේ තරම් කියන්නේ...”

“හරි හරි... මං ඊක දවසකින් ප්‍රයිවෙට් කරගන්නම්කෝ. බලාගෙන යනකොට ඔයා අපි එක්ක තරහෙන් වගේ හිටියට ආදරෙයිනේ... ගෙවල් දෙවල් නෑ වගේ තැන් තැන්වල නොඉඳ ගෙදර ඇවිත් ඉන්නවා පොඩි පුතා.”

තේනුක තෙන්නකෝන්ගේ සිත ඇමතිවරයාගේ කතාව තොරස්සුවේය. ඒ නිසා ඔහුට පියාට උත්තරයක් දෙන්නම සිතුවේය.

“මං ලේ නෑකම්වලට ආදරෙයි අප්පච්චි. ඒත් ලේ නෑකම් වුණත් මං අකමැති දේවල් කරනවානම් එතැන මං ඉන්නෙ නෑ... ඒ හින්දු කවදවත් මට ගෙදර ඉන්න කතා කරන්න එපා... ඔන්න අප්පච්චිලාට පුළුවන් නම් ඔය පුහු දේශපාලනෙන් අයිති වෙන්න... මාත් වෙතස් වෙනවා...”

තෙන්නකෝන් බණ්ඩාර ඊටද සිනාසුණා පමණි. ඒ සිනා හඬ තේනුකගේ කනෙහි තවමත් රැඳී ඇතුටා මෙනි.

“මොකද ඔයා තනියම හිතාවෙන්නේ..?” නිතඬවම වාහනය පදවන තේනුක තෙන්නකෝන්ගේ මුහුණ දෙස බොහෝ වේලාවක් බලා සිටි අංජනා ඇසුවාය. ඔවුන් සිටියේ සෙනරත් ඇල්ලේපොලගේ තුන්මස් පිංකම වෙනුවෙන් මාතලේ බලා යමිනි.

“මං හිතුවා කියව කියව ඇවිත් නින්දු හිනින් ඇති කියලා. ඒකයි මං උරහිසවත් හොළුවන්නෙ නැතුව ආවේ...”

ඔහු කීවේ අංජනාගේ හිස මතින් මුදුවට අතක් තබමිනි.

“නිදිමන ආවා. ඒත් ඔයාව තනියම තියලා නිදුගන්න ලෝබ හිතුවා. ඉතින් මං ඔයාගේ මුණ දිනා බලාගෙන හිටියා...”

“හා එතකොට මොනවද දන්නෙ නෑ දැක්කේ...”

“කල්පනා කළා, ඊලැක්ස් වුණා. පොඩ්ඩක් තරහ ගියා වගෙන් වුණා. ඊටපස්සේ නිකම් හිනායන්න වගේ යාන්තම් ආවා. එතකොට මට කට පියාගෙන ඉන්න බැරි වුණා.”

අංජනා ඔහුගේ උරයෙන් හිස පසකට ගනිමින් කීවාය.

“මං අප්පච්චි ගැන හිත හිත ආවේ. බලන්න මීට මාස තුනකට කලින් ඔයාගේ

අප්පච්චි පීටිත වුණා. ඒත් අපේ අප්පච්චිලා වගේ පොඩි ලෙඩේටත් වැනල් දෙස්තරලා පස්සේ නොගිනිනි. එහෙම ගියානම් අප්පච්චිගේ තිබ්බ ලෙඩේටත් පුරව ප්‍රතිකාර ලැබිලා. දැන් අපේ අප්පච්චිගේ ලෙඩ හොඳයි. ඉක්මනට බයිපාස් එක කරගන්න කිව්වම හිතාවෙනවා ලෙඩවලට ඔයතරම් බයවෙන්න ඕනි නෑ කියලා...”

“අම්මලා අප්පච්චිලා කවුරුත් එහෙමයි. ඒ ගොල්ලන්ට තේරෙන්නෙ නෑ සෙල්ලම් කරන්නෙ ඒ ගොල්ලන්ගෙම පීටිතේ එක්ක කියලා...”

අංජනා කීවේ සෙනරත් ඇල්ලේපොලවද සිහියට නගා ගනිමිනි. ඉස්සර අප්පච්චිද එසේය. ලෙඩක් අසනීපයක් හැදුණ කල්හි බෙහෙත් ඊකක් ගන්නට කැඳවා යන්නට බොහෝ අමාරුය. ඔහු එදවස කීවේද ඔය පොඩි පොඩි ලෙඩවලට දෙස්තරලා ප්‍රභව යන එක බොරු වැඩක් කියාය.

“අපි කොළඹ ආවම අර පඬුරු බැන්දු බාර ඔප්පු කරන්න ඕන. දැන් දෙන්නටම හොඳයිනෙ...”

ලෙඩ අසනීප ගැන කියද්දී තේනුකගේ පපන් මිතුරිය ටොමිකෝද මතක් වූයෙන් අංජනා ඇල්ලේපොල කීවාය.

“මං නම් දන්නෙ නෑ ඔය බාර ඔප්පු කරන්න. දේවාන් ටොමිට කියලා ඔයයි මමයි එයාට දෙවියන්ගේ පිහිට ඉල්ලලා පඬුරු බැන්දු කියලා...”

“ඉතින්...”
“එයා කිව්වල කොහොමත් ලංකාවට එන්න ඕනි. ඔයාගෙයි මගෙයි වෙඩින් එකටත්

කලින්. බාරෙන් ඔප්පු කරලා ඉතුරුවෙන ලෙඩ ඊකට හොඳ සිංහල බෙහෙත් ඊකක් බොන්න ඕන කියලා...”

“එයාට ලංකාවටම තමයි හිත තේද? ගිය ආත්මේ ලංකාවේ මනුස්සයෙක්ද දන්නෙ නෑ ඔය පපානෙ ඉපදිලා තියෙන්නේ. එයා ඔයතරම් ලංකාවට ආස නම් අපි එයාට ලංකාවෙන් බෝයි ලූන්ඩ් කෙනෙක් හොයලා දෙමු...”

අංජනා ඇල්ලේපොල කීවේ ඇත්තටමය. එතකොට ඇය තේනුක ගැන හිත දැකින එකදු නැතිව යනු ඇත. එය තවත් හිතට නොඳය.

“එහෙමම කැමැත්තක් නෑ නොනා... එහෙනම් ලංකාවේ කොල්ලො කොච්චර පපානෙ ඉන්නවද..?”

ටොමිකෝ තමන්ට කැමැත්තෙන් සිටි බව අංජනා දැනගත්තා නම් ඇ කෙරෙහි මෙසේ අනුකම්පා නොකරනු ඇත. ඇත්තටම ටොමිකෝට ලංකාවේ කොල්ලෙන් ඕනෑ වුවා නම් ඔවුන්ගේ මිතුරු කණ්ඩායම්වලද ලංකාවේ කොල්ලන් ඕනෑතරම් සිටියේය.

“ඔයා ගැනද දන්නෙ නෑ එහෙනම් එයාගේ හිතේ කැමැත්ත තියෙන්නේ...”

ඇ සිනාසුණේ කිසිත් නොදැනයි. තේනුක තෙන්නකෝන් ඊට උත්තර බඳින්නට නොගියේ හිතාමතාය. ඊටපස්සේ මේ කතාව කොතැනින් කොතාට කැරකෙයි දැයි හිතාගන්නට බැරි නිසාය.

“ඔයාගේ අම්මගෙන් අනන්ත නැතුව අපේ අම්මට දෙන ගෙදර එන්න කියපු එක හොඳද මන්ද...”

පසුගිය දින කීපයේම වරින් වර හිතට නැගුණු වරදකාරී සිතුවිල්ල ඔහු අංජනා ඉදිරියේ වචන කළේ ඒ මොහොතේත් එය සිතුවා නිසාය.

“එහෙම ප්‍රශ්නයක් නම් නෑ. දැන් ඔයාගේ අම්මා ඇත්තටම ඒවිද අපේ ගෙදර..? ඕක නොකියා ආවා කියලා අපේ අම්මා ඔවා ලොකුවට ගණන් ගන්නෙ නැති කෙනෙක්. අනික අප්පච්චි නැතිවුණාට පස්සේ අම්මා සැහෙන්න වෙනස්වෙලා කියලා මට හිතෙනවා.”

“වෙන්න ඇති... පීටිතේට තනියම මුණදෙන්න වුණොත් ඒක මොනතරම් අහියෝගයක්ද කියලා දන්නේ ඒ තනිවුණා නොනායි. මට ඒක වෙනසක් නොපෙනෙන්නේ ඊට කලින් මට අම්මා නම්බවෙලා නෑනේ නොනා... ඒකයි.”

ඔවුන් කතාවෙන් කතාවෙන් මාතලේ නගරයද පසුකර ගෙවල් ආසන්නයටම පැමිණ සිටියහ. විජේසිංහ ඉස්කෝලේ නේනගෙ නිවස පෙනෙන මාතලේ ආවිට සිතට දැනුණේ පහද දිය නොහැකි සතුටකි. වාහනයෙන් බැසගත් අංජනාත් තේනුකත් ඇය සම්පයට යඳ්දී වත්සලා ඇල්ලේපොල තේනුක තෙන්නකෝන්ගේ අතෙන් අල්ලාගත්තාය.

“පුතාට පින්...”
ඇය සියලු සතුට වචන දෙකටම එක් කළාය.

“ඔන්න අම්මා අපේ අම්මත් දුන්න ගෙදර එනවා කිව්වා...”

හිතේ ඇති වරදකාරී හැඟීම ඉවත් කරගන්නට තේනුක කියද්දී මහා හයිසෙන් කොතැනක හෝ සිටි නූනෙක් ‘වුක් වුක්’ ගැවේය. හිතාවෙන් පිරි තිබූ වත්සලා ඇල්ලේපොලගේ මුහුණ එක්වරම කළු වූවාය.

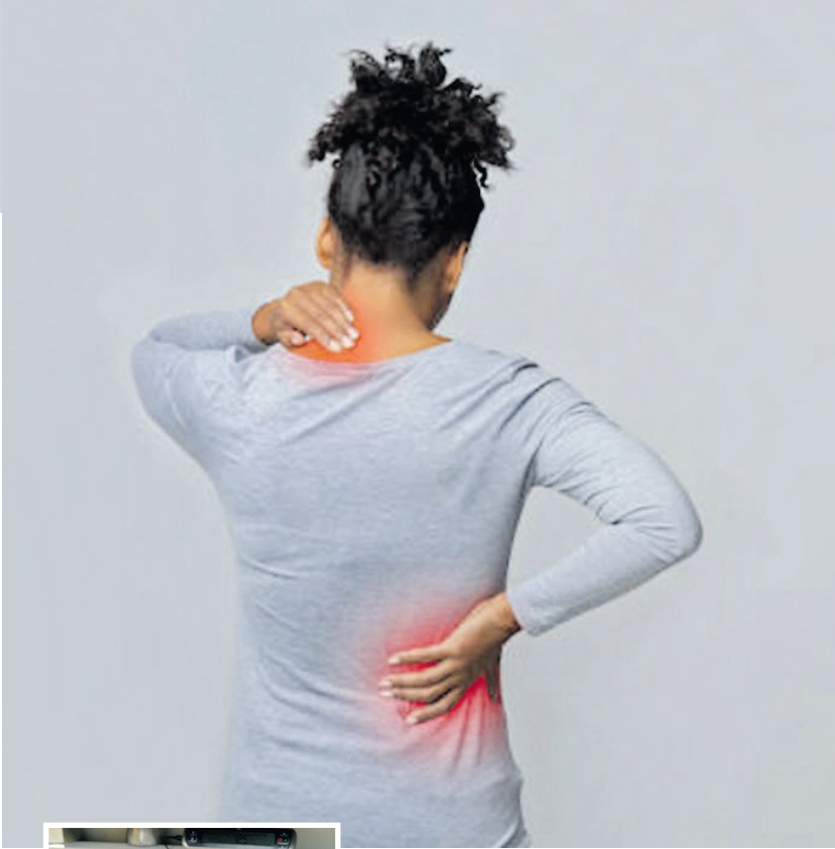

හිතේ හයිසෙන් ජීවිතය දිනන කැමති කොයිකාටත් අතහිත දෙන 'ධරණී' හැමදාමත් කැමතියි. හිතරුණේ ගෙවිලා යන කාලය තමන්ගේම කියලා සවයං රැකියාවක් වෙනුවෙන් යොදවන්න කැමති කාන්තාවන්ට හොඳ ඉල්ලුමක් තියෙන විවිධ දෑ පියවරෙන් පියවර ගෙදරදීම හදාගන්න හැටි කියලා දෙන අපි හිතුවේ ඒකයි. කඩදාසි, මැටි, රෙදි, විවිධ ආහාර, සබන් ඇතුළු විවිධ දේ නිර්මාණය කරන විදිය ගැන සහ ඒවා වෙළඳපොළ වෙත යොමු කරන ආකාරය ගැන මේ ලිපි මාලාව හරහා ඔබව දැනුවත් කරනවා.

සීනා සොත්තරත්තරත්තර සවයං රැකියා පාඨමාලා උපදේශිකා

දැනුණොතින් තෙලේ බලේ කැක්කුම් ඔක්කොම කැලේ

“නැන්දේ මාමේ, අයියේ අක්කේ, නංගියේ මල්ලියේ... බලන්න මිගොල්ලන්ට අද මම ගෙනලෑ නියෙන දේ. රාජකෝපන දිලා රත්තරං සළු ඇන්දෙව්වත් මේ කුණුකය ටිකෙන් ටික දිරනවා කියලයි බුදුබණන් කියන්නේ. ඉතින් කොට්ටර කළත් ඇගේපතේ අමාරුකම්, සන්ධි වේදනා, වාත අමාරු එන එක වළක්කන්න සක්කරයගේ පුතා වයිමටවත් බැහැ... ඇගේපතේ වේදනා හැදුනට පස්සේ බේන් හොය හොයා ඇවිදින්නට ගියාම ඒ අමාරුකම් තවත් වැඩිවෙනවා. එහෙම නොවෙන්නට මම ගෙනාව පංකාදු පතේ තෙලක්. වේදනාව එන්නට කලින්ම මේ තෙල් බේන අරන් තියාගන්නොත් සුටුස් ගාලා විනාඩියෙන් සුවේ! තෙල් බේනක් කිව්වට මේක ඉංග්ලීසි බේනක් එහෙම නෙමෙයි ඕන්... පුරාණ වට්ටෝරුවකට හදපු රාස් බෙහෙතක්...”

මට දුක කීපයකට කලින් ඔහොම කිය කියා බෙහෙත් විකුණපු මහත්තැර හැම ටවුමකම හිටියලු. වැඩිහිටි උදව්වට නම් අදටත් මතක ඇති. ඔය කියන කාලේ දැන් වගේ හිතුණු හිතුණු වෙලාවට ගිහින් බඩු ගන්න සුපිරි වෙළඳසැල් තිබිලා නැහැනේ. ඉතින් ගමේ ගොඩේ සිද්දියේ හැමකෙනාම ගෙදරට ඕනකරන අඩුම කුඩුම ගන්න වුණේ සතිඅන්ත පොළෙන්.

තෙල් බෙහෙත් විකුණන උදව්වත් ඉස්සර ඔය පොළවල්වල වැරදුණේ නෑ කියලයි අපේ වැඩිහිටියෝ කියන්නේ. තෙල් බේන් කුප්පිවලට අමතරව නයි, පොළොංගු, ගෝණුස්සෝ වගේ විෂ සත්තු ඉන්න පෙට්ටි කීපයකුත් උන්දුලා ගාව තිබුණලු. පොළට සෙනඟ පිරුණායින් පස්සේ අර පෙට්ටිවල ඉන්න සත්තූන්ගේ විෂ ගැනයි, උන් කැවහම ගන්න ඕන තෙල ගැනයි, සන්ධි අමාරුවට හොඳ බෙහෙත් තෙල් ගැනයි නාට්‍යානුසාරයෙන් කියන්න මේ අය හරි හපන්නුලු. වැඩේ පටන් අරන් විනාඩියෙන් දෙකෙන් උන්දුගේ කටකාර ශිල්ප දැක්කිල්ල බලාගන්න සෙනඟත් පොරකනවලු. ඒ විතරක්යෑ ඔව්වට වැඩිවෙන මිනිස්සු මේ මහාර්ඝ තෙල් කුප්පි දෙක තුනක්ම ගන්න පස්ස ගහන්නෙත් නැතිලු.

ඒ කාලේ තිබ්බයි කියන ඔය තෙල් බේන්වලින් ඇත්තටම සන්ධි අමාරුකම් සුවවුණාද කියන්න දන්නේ නැහැ. හැබැයි සන්ධි වේදනාවලට අත්පයේ කැක්කුම්වලට සුවයක් දෙන වේදනානාශක තෙල් එකක් හදන හැටියි අද කියලා දෙන්නේ. හැබැයි අර ටිට්ටි එකේ පෙන්වන, ගැව ගමන් සුව වෙනවයි කියන ජාතියේ මැපික් තෙල් එකක් එහෙම නෙමෙයි.

තාවකාලික සහනයක් ලබාගන්න පුළුවන් වේදනානාශකයක්. ඒ නිසා බොරු විස්තර කියලා මේ වගේ දේවල් අලෙවි කරන්න යන්න එපා කියන එක නොකියා බැහැ.

අතපයක සන්ධියක වේදනාවක් ආපු හැටියේ සමහරු කරන්නේ වේදනානාශක පෙත්තක් ගිලින එක. ක්ෂණික සහනයක් ලැබුණත් ඒවා දිගුකාලයක් පාවිච්චි කළාම අතුරුආබාධ එන්න පුළුවන්. ඉතින් හිතුවනාපෙට පෙති ගිලිනවට වඩා තෙල් ඩිංගිත්තක් ගාලා තාවකාලිකව වේදනාව සමනය කරගන්න එකයි හොඳම වැඩේ.

වේදනානාශක කියාපුවාමයි මතක් වුණේ. බුදුරජාණන් වහන්සේ ලෝකවාසී සත්වයන්ගේ මනසට බෙහෙත් දුන්නු බව විනා කායික ලෙඩ දුකට ඖෂධ අනුදැන වදාල බව සාමාන්‍යයෙන් වැඩිදෙනා අතර ප්‍රචලිත දෙයක් නෙමෙයි. හැබැයි බුදුරජාණන් වහන්සේ ගිලන් තික්ෂුන් කිහිප නමකටම ප්‍රතිකාර කළා කියලා ත්‍රිපිටකයේ සඳහන් වෙනවා.

ආනන්ද භාමුදුරුවන්ගේ ගුරුවරයෙක් වෙච්චි බෙලට්ටිසීස මහරහතන් වහන්සේට සුව නොවන සන්ධි වේදනාවක් තිබුණලු. විහාර චාරිකාවේ වඩින බුදුන් වහන්සේ බෙලට්ටිසීස භාමුදුරුවෝ විදින වේදනාව ගැන දැනගෙන උන්වහන්සේගේ විහාරට වැඩම කරලා මහරි කොළ, කොහොඹ එකට එක්කාසු කරලා තෙලක් හිඳවලා බුදුන්ගේ දැනින්ම බෙලට්ටිසීස භාමුදුරුවන්ගේ කකුල් මත ආලේප කළා කියලයි සඳහන්.

ඒ තෙලට දැමීමා වගේ ස්වභාවික අමුද්‍රව්‍ය නොදැමීමට මේකට යොදන්නේ ශරීරයට හිතකර අමුද්‍රව්‍ය විතරයි. මුලින්ම තෙල් 100ml ප්‍රමාණයක් හදලා බලමු.

ඉයුකැලිප්ටන් තෙල් 20ml, වෙජිටබල් ටර්පන්ටයින් 10ml, මීතයිල් සැලිසිලේට් 5ml, මෙන්තෝල් 5ml, වගේම වයිට් ඔයිල් 60ml සපයාගන්න.

මේ අමුද්‍රව්‍ය සේරම පිටකොටුවෙන් ගන්න පුළුවන්. ශරීරයේ ආලේප කරන ඖෂධයක් නිසා හොඳම ප්‍රමිතියේ අමුද්‍රව්‍ය අරගන්න.

ඒ වගේම කියන්න ඕනේ ඖෂධයක් නිසා ස්වයං රැකියාවක් විදියට කරනවා නම් රජයේ පිලිගත් ලියාපදිංචි වෙද්‍යවරයෙක්ගෙන් සහතික කරවගෙන ආයුර්වේද අමාත්‍යාංශයේ අනුමැතිය අරගන්න.

හරි එහෙම නංගියේ, අක්කේ, නැන්දේ අපි දැන් අපේ වේදනානාශක තෙල හදමු.

1 මුලින්ම වයිට් ඔයිල් ටික ඩීකරයට දලා උණුවතුර බඳුනක තියලා 40C දක්වා රත්කරගන්න.

2 මිශ්‍රණය ලිපෙන් අයින් කරලා අතින් ද්‍රව්‍ය එකින් එක එකතු කර කර විනාඩි 10ක් විතර උපරිම වේගයෙන් මිශ්‍ර කරන්න. මේ සඳහා මිශ්‍රණ යන්ත්‍රයක් භාවිතා කරන්න පුළුවන්නම් වැඩිය හොඳයි. පස්සේ සුදුසු බෝතල්වල දලා අසුරලා ලේබල් කරන්න.

30mlක වේදනානාශක බෝතලයක් රුපියල් 200ක මිලකට අලෙවි කරන්න පුළුවන්. තව විස්තර දැනගන්න 07147668190 කතා කරන්න.

■ සෙව්වන්දි හෙට්ටිආරච්චි

කවි යාය

ඔබේ කවි නිර්මාණ පහත ලිපිනයට එවන්න.

“කවි යාය” ‘ධරණී’ කර්තෘ මණ්ඩලය,
අංක 91, විජේරාම මාවත, කොළඹ 07 නැතිනම්
dharanee.editor@liberty.lk
ලිපිනයට
ඊමේල් කරන්න

සොළුර නුඹ

පෙර ඔබ කියූ වදන් මතකට එනවා
උණු කඳුළුලි කම්මුල සිඹිනවා
කියා ගනු බැරි දුකක් මට දැනෙනවා
එම දුක දරාගන්නට බැරි බව හැඟෙනවා

නුඹ ගිය මග තවත් බලා සිටිනවා
නුඹ ආපසු එයිද මට දැනෙනවා
කමක් නැ නුඹ ආවොතින් හිත හැඳෙනවා
දමා යන්න බැරියි කියා පොරොන්දුවක් ගන්නවා

යහළු යෙහෙළියන් නුඹ ගැන අහනවා
එවිට ඇසට කඳුළු උනනවා
සිතට මහ තනිකමක් දැනෙනවා
ජීවත් වන්නට බැරි බවක් දැනෙනවා

පසින්දී අමායා ප්‍රභාන්දු ගල්ගමුව

මල් සහ බඹරා

අකුලක් ගහක් දුටුවිට එහි එතෙයි
ගඟුලක් මිසක් සමුදුර වෙත නොයයි
පහසක් පිණිස මී බිඳු වැගුරුවා
බඹරෙක් නිසා අතු මත පිබිදුනා

කවරෙකු පළඳ ද ජය මාලා ගෙලට
කුමරෙකු වඩිඳෝ නුඹ දුප්පත් පැලට
කවියෙකු අසුවේද ගැහැනුන්ගේ දැලට
බඹරෙකු මිසක දෙබරෙකු එනවද මලට

සත් සුන් ගමන හත්සයො ප්‍රය මන පීනු
පුන් සඳ මෙන් උවන, ඇස් නිල් මිනි වැනු
ලන්දේ පිපෙන මල් මෙහි ලස්සන මුණු
රොන් සුණු උරයි බඹරා නොතලා රේණු

කුමරෝ නොපෙනේද එල්ලෙන කියමු වැල
හතුරෝ නිවසිඳෝ ඇගෙ නෙන් පහන් සිල
දෙබරෝ මලට පොඩුවද නොමැත පල
බඹරෝ නුඹට හිමිවේවිද පිපුණ මල

සිරිසෝම පයාගලගේ බෙනතොට

නපුරු වූ ද

රළු පරළු වදන් වැල් සවනෙන් වැකෙද්දී සියොළුගම දැවිගොස් කඳුළු වැල් වැටෙද්දී ආදරෙන් සිපගත්තු දෙනොල්පෙති මැවෙද්දී අනේ ඒ ඔබමදැයි මගේ සිත අහද්දී මට මගේ ජීවිතේ කළකිරුණා රත්තරන් සත්තකින්

ශාන්ති අමරතුංග කිරිඳිවල

හතරයේ ප්‍රසිද්ධ අධ්‍යාපන ආයතනයක් සඳහා ඉංග්‍රීසි හොඳින් කටාකළ හැකි ඉංග්‍රීසි ගුරුවරයන් / කාර්යාල සහයකාරීන් අවශ්‍යයි. වයස සීමාව (25-55) මහනුවර හතරයට ඉතා හුදුරු අස්ගිරිය, කටුගස්තොට පේරාදෙණිය, අතිවත්ත හන්තාන වැනි ප්‍රදේශවලින් විශේෂයි.

0770 126 321
0777 805 664

රු. 35000/- කව වැඩි ආදායමක්

විලාසිතා අත්පලඳනා, කරාඩු සැකසීම.

- නිවසේ සිටම කරගෙන යා හැකිය
- නිෂ්පාදන භාර ගැනේ
- මුදල් එවලේම
- අමුද්‍රව්‍ය නිවසටම සැපයේ

වැඩි විස්තර සඳහා ඔබගේ Whatsapp අංකය SMS කරන්න.

070-6128955

විවිධ බැංකු ඇබැඳි

★ බලපත්‍රලාභී අලුතින් විවෘත වූ බැංකු කිහිපයක් සඳහා ප්‍රදේශීය මට්ටමින් අයදුම්පත් කැඳවේ.

★ අවම සුදුසුකම් 0/L වේ.

★ වැටුප් කමග පුහුණුව.

★ රැකියාව තම ප්‍රදේශයටම.

වැටුප් 40,000/-
18/40 /ගැ/පි
(මෑන් පවර් නොවේ)

0712 564 715 | 0774 024 155
0703 346 072 | 0761 125 624
0702 725 731 | 0702 231 694

උගස් තැබූ රත්තරංග

ඔබ උගස් තැබූ ආයතනයට පැමිණ බේරාදී වැඩි මුදල මුද්දී ගනු හැකිය.

කාර්ය 22 සඳහා ඉහල මිලක්

076 101 88 53

මෙවර සාමාන්‍ය පෙළ / උසස් පෙළ / ශිෂ්‍යත්වය ඇතුළු සියලුම විභාගවලින්

විශිෂ්ට ජයග්‍රහණ ලබා ගැනීම සඳහා පැමිණ හමුවන්න. නැතහොත් ලිපියක් මගින් විමසන්න. (පුස්තකාලී මධ්‍ය විසින් සැපයිය යුතුයි.)

ප්‍රේම කඩඳනා බිඳවැටෙන්නේ ඇයි? මෙන්න!
ව්‍යාපාර/ගේ දොර පාලි වී යන්නේ ඇයි?
අයුතු සම්බන්ධතා නිසා පවුල් අවුල් වන්නේ ඇයි? එයින් මිදෙන්න නිසි මඟක්...

- අයුතු සම්බන්ධතා නැවතීම**
- * නිවාස ආරක්ෂා
 - * නඩුකර දිනීමට
 - * දරුවල ලබීමට
- මත්කුඩු සහ සුරාව**
- * රැකියා ලබා ගැනීමට
 - * සියලු විභාග සඳහා
 - * තොවිඳිනෙත ඉඩම් විකිණීමට
- *විවාහ පමා අයට**
*නැරඟිය අය ගෙන්වීම
*අකාර්ෂක ව්‍යාපාර දියුණුවට

මාතර වෙද භාමුදුරුවෝ

ඔබ කුමන හෝ මත්ද්‍රව්‍යකට

ඇබ්බැහි වූ අයෙක් ද?

එසේ නම් ඉන් මිදීමට අමතන්න.

වරු තුනෙන් ප්‍රතිඵල පැමිණ හමුවන්න

අමතන්න 077 362 77 14

හමුවීම
බදාදා, සෙනසුරාදා
පෙ.ව. 8.00 සිට
ප.ව. 3.00 දක්වා

කුරුණෑගල, පොතුහැර
වන්දුසේල පිරිවෙහි
පුරාණ විහාරයේදී

ගෙදර හැමෝගෙම හිනාව හැමදාම තියාගන්න නම්
රට රස්සාවට යනකොට ජාවාරම්කරුවන්ට

අනුචේතන ව්‍යාපාරය

හිතනනුකූල මාර්ග හරහාම පමණක් රට රස්සාවලවලට යන්න

 රට යනකොට කතාකරන්න **1989**

කම්කරු හා විදේශ රැකියා අමාත්‍යාංශය - ශ්‍රී ලංකා විදේශ සේවා නියුක්ති කාර්යාංශය
අංක 234, ඩෙන්සිල් කොඩිබෑකඩුව මාවත, කොස්වත්ත, ඔත්තරමුල්ල.

FIBRE

HOME BROADBAND

LIFE එකම SHAKABOOM වෙත 200 SPEED එකක Mbps

2023 වසරේ සිට අමතර ගාස්තුවක් නැතිව ජීවිතේ SPEED එක DOUBLE කරගන්න සුපිරි අද්විතීය වේගයකින් බලගැන්වෙන ශ්‍රී ලංකාවේ වේගවත්ම HOME BROADBAND සම්බන්ධතාවය වන SLT-MOBITEL දේශයේ එකම සහ පුළුල්තම ෆයිබර් බලවේගය සමගින් ඔබත් අදම එක්වන්න.

200Mbps වේගයකින්
download කරන්න

100Mbps වේගයකින්
upload කරන්න

Buy Online
www.sltmobitel.lk

ශ්‍රී ලංකාවේ වේගවත්ම Home Broadband සම්බන්ධතාවය!

SLTMOBITEL
එකම එක සබැඳියාව

කොළඹ 7 විදේශ මාවත අංක 91 හි පිහිටි ලිබර්ටි පබ්ලිෂර්ස් (පෞද්ගලික) සමාගම විසින්, මල්වත කළුකොඳයාවේ පිහිටි සිය මුද්‍රණාලයේ මුද්‍රණය කර ප්‍රසිද්ධ කරන ලදී.